

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 279

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

63ο έτος

24 Αυγούστου 2020

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2020/C 279/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2020/C 279/02

Υπόθεση C-92/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 25ης Ιουνίου 2020 — Γαλλική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [Προσφυγή ακυρώσεως – Θεσμικό δίκαιο – Πρωτόκολλο για τον καθορισμό της έδρας των θεσμικών οργάνων και ορισμένων λοιπών οργάνων, οργανισμών και υπηρεσιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο – Έννοια της «συνόδου για τον προϋπολογισμό» που πραγματοποιείται στο Στρασβούργο (Γαλλία) – Άρθρο 314 ΣΛΕΕ – Άσκηση της δημοσιονομικής εξουσίας σε περίοδο πρόσθετης συνόδου της ολομέλειας στις Βρυξέλλες (Βέλγιο)]

2

2020/C 279/03

Υπόθεση C-570/18 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 25ης Ιουνίου 2020 — HF κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (Αίτηση αναιρέσεως – Υπαλληλική υπόθεση – Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο – Συμβασιούχος υπάλληλος – Άρθρα 12α και 24 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Ηθική παρενόχληση – Αίτηση αρωγής – Δικαίωμα ακρόασης – Απόρριψη της αίτησης αρωγής – Άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Έκταση του δικαστικού ελέγχου)

2

2020/C 279/04

Υπόθεση C-729/18 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 25ης Ιουνίου 2020 — VTB Bank ΡΑΟ, πρώην VTB Bank ΟΑΟ κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως – Περιοριστικά μέτρα λόγω των ενεργειών της Ρωσικής Ομοσπονδίας που αποσταθεροποιούν την κατάσταση στην Ουκρανία – Εγγραφή του ονόματος της αναιρεσείουσας στον κατάλογο των οντοτήτων επί των οποίων εφαρμόζονται τα περιοριστικά μέτρα – Αρχή της αναλογικότητας – Δικαίωμα ιδιοκτησίας – Δικαίωμα ασκήσεως οικονομικής δραστηριότητας)

3

EL

Για λόγους προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και/ή εμπιστευτικότητας, μερικές από τις πληροφορίες που περιέχονται στο παρόν τεύχος δεν μπορούν πλέον να κοινοποιηθούν, και συνεπώς μία νέα αυθεντική έκδοση έχει δημοσιευθεί.

2020/C 279/05	Υπόθεση C-730/18 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 25ης Ιουνίου 2020 — SC κατά Eulex Kosovo (Αίτηση αναίρεσης – Ρήτρα διατησίας – Προσωπικό των διεθνών αποστολών της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Εσωτερικός διαγωνισμός – Μη ανανέωση συμβάσεως εργασίας – Πράξη δυνάμενη να διαχωριστεί από τη σύμβαση)	4
2020/C 279/06	Υπόθεση C-731/18 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 25ης Ιουνίου 2020 — Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vneshneconombank) κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναίρεσης – Περιοριστικά μέτρα λόγω των ενεργειών της Ρωσικής Ομοσπονδίας που αποσταθεροποιούν την κατάσταση στην Ουκρανία – Εγγραφή και εν συνεχεία διατήρηση της επωνυμίας της προσφεύγουσας στον κατάλογο των οντοτήτων που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα – Υποχρέωση αιτιολόγησης – Πρόδηλη πλάνη εκτίμησης – Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας – Κατάχρηση εξουσίας – Δικαίωμα ιδιοκτησίας – Ίση μεταχείριση)	4
2020/C 279/07	Συγκεκριασθείσες υποθέσεις C-762/18 και C-37/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 25ης Ιουνίου 2020 [αιτήσεις των Rayonen sad Haskovo (Βουλγαρία) και Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — QH κατά Varhoven kasatsionen sad na Republika Bulgaria (C-762/18), CV κατά Iccrea Banca SpA (C-37/19) (Προδικαστική παραπομπή – Κοινωνική πολιτική – Προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων – Οδηγία 2003/88/ΕΚ – Άρθρο 7 – Παρανόμως απολυθείς εργαζόμενος ο οποίος επαναπροσλήφθηκε κατόπιν δικαστικής απόφασης – Αποκλεισμός του δικαιώματος σε μη ληφθείσα ετήσια άδεια μετ' αποδοχών για το χρονικό διάστημα από την απόλυση μέχρι την επαναπρόσληψη – Έλλειψη δικαιώματος χρηματικής αποζημίωσης για τη μη ληφθείσα ετήσια άδεια μετ' αποδοχών για το ίδιο χρονικό διάστημα σε περίπτωση μεταγενέστερης λύσης της σχέσης εργασίας)	5
2020/C 279/08	Υπόθεση C-835/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 2ας Ιουλίου 2020 [αίτηση του Curtea de Apel Timișoara (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Terracult SRL κατά Direcția enera Regională a Finanțelor Publice Timișoara –Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad — Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, ANAF Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara Serviciul de Soluționare a Contestațiilor [Προδικαστική παραπομπή – Φορολογία – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Διόρθωση τιμολογίου – Εκ παραδρομής χρεωθείς φόρος – Επιστροφή αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου – Μηχανισμός αντιστροφής της επιβαρύνσεως του ΦΠΑ – Οικονομικές πράξεις που αφορούν φορολογική περίοδο η οποία αποτέλεσε ήδη αντικείμενο φορολογικού ελέγχου – Φορολογική ουδετερότητα – Αρχή της αποτελεσματικότητας – Αναλογικότητα]	6
2020/C 279/09	Υπόθεση C-14/19 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 25ης Ιουνίου 2020 — Δορυφορικό Κέντρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά ΚΕ, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης [Αίτηση αναίρεσης – Προσωπικό του Δορυφορικού Κέντρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUSC) – Έκτακτος υπάλληλος του EUSC – Καταγγελίες για ηθική παρενόχληση – Διοικητική έρευνα – Αίτηση αρωγής – Αναστολή άσκησης των καθηκόντων του υπαλλήλου – Πειθαρχική διαδικασία – Παύση των καθηκόντων του υπαλλήλου – Επιτροπή προσφυγών του EUSC – Απονομή αποκλειστικής αρμοδιότητας για την εκδίκαση των διαφορών του προσωπικού του EUSC – Προσφυγή ακυρώσεως – Άρθρο 263, πρώτο εδάφιο και πέμπτο εδάφιο, ΣΛΕΕ – Αγωγή αποζημιώσεως – Άρθρο 268 ΣΛΕΕ – Αρμοδιότητα του δικαστή της Ένωσης – Παραδεκτό – Πράξεις δεκτικές προσφυγής – Συμβατική φύση της διαφοράς – Άρθρα 272 και 274 ΣΛΕΕ – Αποτελεσματική δικαστική προστασία – Άρθρο 24, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, τελευταία περίοδος ΣΕΕ – Άρθρο 275, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ – Αρχή της ίσης μεταχείρισεως – Υποχρέωση αιτιολόγησεως που υπέχει το Γενικό Δικαστήριο – Παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων – Δικαιώματα άμυνας – Αρχή της χρηστής διοικήσεως]	7
2020/C 279/10	Υπόθεση C-18/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 2ας Ιουλίου 2020 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — WM κατά Stadt Frankfurt am Main (Προδικαστική παραπομπή – Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης – Οδηγία 2008/115/ΕΚ – Κοινοί κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών – Προϋποθέσεις κρατήσεως – Άρθρο 16, παράγραφος 1 – Κράτηση σε σωφρονιστικό κατάστημα ενόψει απομακρύνσεως – Υπήκοος τρίτης χώρας ο οποίος αποτελεί σοβαρή απειλή για τη δημόσια τάξη ή τη δημόσια ασφάλεια)	7
2020/C 279/11	Υπόθεση C-24/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 25ης Ιουνίου 2020 [αίτηση του Raad voor Vergunningsbetwistingen (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — A κ.λπ. κατά Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen (Προδικαστική παραπομπή – Οδηγία 2001/42/ΕΚ – Εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων – Πολεοδομική άδεια για την εγκατάσταση και την εκμετάλλευση ανεμογεννητριών – Άρθρο 2, στοιχείο α' – Έννοια «σχεδίων και προγραμμάτων» – Προϋποθέσεις χορηγήσεως της άδειας που καθορίζονται από κανονιστική απόφαση και εγκύκλιο – Άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο α' – Εθνικές πράξεις που καθορίζουν πλαίσιο για μελλοντικές άδειες έργων – Μη διενέργεια εκτίμησης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων – Διατήρηση των αποτελεσμάτων των εθνικών πράξεων και των βάσει αυτών χορηγηθεισών αδειών κατόπιν της διαπιστώσεως της μη συμμορφώσεως των πράξεων αυτών προς το δίκαιο της Ένωσης – Προϋποθέσεις)	8

2020/C 279/12	Υπόθεση C-116/19 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 25ης Ιουνίου 2020 — Gregor Schneider κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) [Αναίρεση – Υπαλληλική υπόθεση – Έκτακτοι υπάλληλοι – Εσωτερική αναδιοργάνωση των υπηρεσιών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) – Τοποθέτηση σε νέα θέση – Νομική βάση – Άρθρο 7 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Συμφέρον της υπηρεσίας – Ουσιώδεις μεταβολές των καθηκόντων – Χαρακτηρισμός – Μετακίνηση – Μετάθεση – Κατάχρηση εξουσίας – Δικαίωμα ακρόασης – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Δικαίωμα χρηστής διοικήσεως – Αποτελεσματική δικαστική προστασία – Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης]	9
2020/C 279/13	Υπόθεση C-131/19 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 25ης Ιουνίου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά CX (Αίτηση αναίρεσεως – Υπαλληλική υπόθεση – Πειθαρχική διαδικασία – Δικαιώματα άμυνας – Δικαίωμα ακρόασης – Παράρτημα ΙΧ του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρο 4 – Δυνατότητα του υπαλλήλου που αδυνατεί να παραστεί να υποβάλει τις παρατηρήσεις του εγγράφως ή να εκπροσωπηθεί από τρίτον – Άρθρο 22 – Ακρόαση του υπαλλήλου από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή πριν από την επιβολή της πειθαρχικής κύρωσης – Προβαλλόμενη αδυναμία του υπαλλήλου να παραστεί καθώς και να διατυπώσει εγγράφως παρατηρήσεις ή να εκπροσωπηθεί από τρίτον – Εκτίμηση ιατρικών αποδεικτικών στοιχείων – Έλλειψη απάντησης εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε επιχειρήματα που προβλήθηκαν πρωτοδικώς)	10
2020/C 279/14	Υπόθεση C-215/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 2ας Ιουλίου 2020 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — διαδικασία που κίνησε η Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö [Προδικαστική παραπομπή – Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/EK – Παροχές υπηρεσιών – Άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο ιβ' – Απαλλαγή από τον ΦΠΑ – Μίσθωση ακινήτων – Έννοια του «ακινήτου» – Περίπτωση μη επιπίπτουσα – Άρθρο 47 – Τόπος των φορολογητέων πράξεων – Παροχή υπηρεσιών συναφών προς ακίνητα – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 282/2011 – Άρθρα 13β και 31α – Ερμάρια εξοπλισμού – Παροχή υπηρεσιών κέντρου δεδομένων]	10
2020/C 279/15	Υπόθεση C-231/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 2ας Ιουλίου 2020 [αίτηση του Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Blackrock Investment Management (UK) Limited κατά Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs [Προδικαστική παραπομπή – Φορολογία – Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/EK – Απαλλαγές – Άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο ζ' – Απαλλαγές των πράξεων διαχειρίσεως αμοιβαίων κεφαλαίων – Ενιαία παροχή που χρησιμοποιείται για τη διαχείριση αμοιβαίων κεφαλαίων και άλλων κεφαλαίων]	11
2020/C 279/16	Υπόθεση C-380/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 25ης Ιουνίου 2020 [αίτηση του Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. κατά Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG (Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των καταναλωτών – Οδηγία 2013/11/ΕΕ – Εναλλακτική επίλυση διαφορών – Άρθρο 13, παράγραφοι 1 και 2 – Υποχρεωτικές πληροφορίες – Δυνατότητα πρόσβασης στις πληροφορίες)	12
2020/C 279/17	Υπόθεση C-477/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 2ας Ιουλίου 2020 [αίτηση του Verwaltungsgericht Wien (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ΙΕ κατά Magistrat der Stadt Wien [Προδικαστική παραπομπή – Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας – Οδηγία 92/43/ΕΟΚ – Άρθρο 12, παράγραφος 1 – Καθεστώς αυστηρής προστασίας των ζωικών ειδών – Παράρτημα ΙV – <i>Cricetus cricetus</i> (κρικητός) – Τόποι ανάπαυσης και τόποι αναπαραγωγής – Βλάβη ή καταστροφή – Τόποι που έχουν εγκαταλειφθεί]	12
2020/C 279/18	Υπόθεση C-684/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 2ας Ιουλίου 2020 [αίτηση του Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — mk advokaten GbR κατά MBK Rechtsanwälte GbR (Προδικαστική παραπομπή – Σήματα – Οδηγία 2008/95/EK – Άρθρο 5, παράγραφος 1 – Χρήση στις συναλλαγές σημείου πανομοιότυπου ή παρόμοιου με το σήμα τρίτου για πανομοιότυπα ή παρόμοια προϊόντα ή υπηρεσίες με αυτά για τα οποία έχει καταχωριστεί το εν λόγω σήμα – Έννοια του όρου «χρησιμοποιεί» – Καταχώριση αναρτηθείσα σε ιστότοπο κατ' εντολή προσώπου που δραστηριοποιείται στις συναλλαγές, η οποία στη συνέχεια αντιγράφηκε σε άλλους ιστότοπους)	13

2020/C 279/19	Υπόθεση C-36/20 PPU: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 25ης Ιουνίου 2020 [αίτηση του Juzgado de Instrucción nº 3 de San Bartolomé de Tirajana (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — στο πλαίσιο της δίκης που αφορά τον VL (Προδικαστική παραπομπή – Επείγουσα προδικαστική διαδικασία – Πολιτική ασύλου και μετανάστευσης – Κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας – Οδηγία 2013/32/ΕΕ – Άρθρο 6 – Πρόσβαση στη διαδικασία – Υποβολή αίτησης διεθνούς προστασίας σε αρχή αρμόδια δυνάμει του εθνικού δικαίου για την καταχώριση τέτοιων αιτήσεων – Υποβολή αίτησης σε άλλες αρχές οι οποίες ενδεχομένως λαμβάνουν τέτοιες αιτήσεις αλλά δεν είναι αρμόδιες για την καταχώρισή τους βάσει του εθνικού δικαίου – Έννοια του όρου «άλλες αρχές» – Άρθρο 26 – Κράτηση – Απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία – Οδηγία 2013/33/ΕΕ – Άρθρο 8 – Θέση του αιτούντος υπό κράτηση – Λόγοι κράτησης – Απόφαση με την οποία διατάχθηκε η κράτηση του αιτούντος λόγω έλλειψης θέσεων σε κέντρο υποδοχής και παροχής ανθρωπιστικής βοήθειας)	14
2020/C 279/20	Υπόθεση C-319/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sofiyski gradski sad (Βουλγαρία) στις 17 Απριλίου 2019 — ΚΡΚΟΝΠΙ κατά ΖV, ΑΧ, «Meditsinski tsentar po dermatologia i estetchna meditsina PRIMA DERM» OOD	14
2020/C 279/21	Υπόθεση C-798/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 29 Οκτωβρίου 2019 η Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël κατά της διάταξης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 5 Σεπτεμβρίου 2019 στην υπόθεση T-337/19, Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël κατά Επιτροπής και Συμβουλίου της Ευρώπης	16
2020/C 279/22	Υπόθεση C-893/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 3 Δεκεμβρίου 2019 η Roxtec AB κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δευτερο τμήμα) στις 24 Σεπτεμβρίου 2019 στην υπόθεση T-261/18, Roxtec κατά EUIPO — Wallmax	16
2020/C 279/23	Υπόθεση C-80/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul București (Ρουμανία) στις 12 Φεβρουαρίου 2020 — Wilo Salmson France SAS κατά Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți	17
2020/C 279/24	Υπόθεση C-81/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul București (Ρουμανία) στις 12 Φεβρουαρίου 2020 — SC Mitliv Exim SRL κατά Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili	18
2020/C 279/25	Υπόθεση C-99/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Alba Iulia (Ρουμανία) στις 24 Φεβρουαρίου 2020 — Siebenburgisches Nugat SRL, Hans Draser Internationales Marketing κατά Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală a Vămilor — Direcția Regională Vamală Brașov — Biroul Vamal de Interior Sibiu	18
2020/C 279/26	Υπόθεση C-116/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Timișoara (Ρουμανία) στις 28 Φεβρουαρίου 2020 — SC Avio Lucos SRL κατά Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) — Aparat Central	19
2020/C 279/27	Υπόθεση C-145/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 24 Μαρτίου 2020 — DS κατά Porsche Inter Auto GmbH & Co KG και Volkswagen AG	20
2020/C 279/28	Υπόθεση C-148/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgerichts Köln (Γερμανία) στις 16 Μαρτίου 2020 — AC κατά Deutsche Lufthansa AG	21
2020/C 279/29	Υπόθεση C-149/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Köln (Γερμανία) στις 16 Μαρτίου 2020 — DF κατά Deutsche Lufthansa AG	21
2020/C 279/30	Υπόθεση C-150/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Köln (Γερμανία) στις 17 Μαρτίου 2020 — BD κατά Deutsche Lufthansa AG	22
2020/C 279/31	Υπόθεση C-152/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Mureș (Ρουμανία) στις 30 Μαρτίου 2020 — DG, EH κατά SC Gruber Logistics SRL	23
2020/C 279/32	Υπόθεση C-157/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 3 Απριλίου 2020 — FI κατά Eurowings GmbH	23
2020/C 279/33	Υπόθεση C-177/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Győri Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 7 Απριλίου 2020 — «Grossmania» Mezőgazdasági Termelő és Szolgáltató Kft. κατά Vas Megyei Kormányhivatal	24

2020/C 279/34	Υπόθεση C-178/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 7 Απριλίου 2020 — Pharma Expressz Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. κατά Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet	24
2020/C 279/35	Υπόθεση C-189/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 5 Μαΐου 2020 — Laudamotion GmbH κατά Verein für Konsumenteninformation . . .	25
2020/C 279/36	Υπόθεση C-190/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 5 Μαΐου 2020 — DocMorris NV κατά Apothekerkammer Nordrhein	26
2020/C 279/37	Υπόθεση C-197/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) στις 7 Μαΐου 2020 — KAHN GmbH & Co KG κατά Hauptzollamt Hannover	26
2020/C 279/38	Υπόθεση C-210/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 30 Μαρτίου 2020 — Rad Service Srl Unipersonale κ.λπ. κατά Del Debbio SpA κ.λπ.	27
2020/C 279/39	Υπόθεση C-215/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Wiesbaden (Γερμανία) στις 19 Μαΐου 2020 — JV κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας . . .	27
2020/C 279/40	Υπόθεση C-216/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) στις 7 Μαΐου 2020 — C.E. Roeper GmbH κατά Hauptzollamt Hamburg	29
2020/C 279/41	Υπόθεση C-220/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Ufficio del Giudice di Pace di Lanciano (Ιταλία) στις 28 Μαΐου 2020 — XX κατά ΟΟ	29
2020/C 279/42	Υπόθεση C-222/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Wiesbaden (Γερμανία) στις 27 Μαΐου 2020 — OC κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας . .	30
2020/C 279/43	Υπόθεση C-224/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sø- og Handelsretten (Δανία) στις 29 Μαΐου 2020 — Merck Sharp & Dohme BV, Merck Sharp & Dohme Corp., MSD DANMARK ApS, MSD Sharp & Dohme GmbH, Novartis AG, FERRING LÆGEMIDLER A/S και H. Lundbeck A/S κατά Abacus Medicine A/S, Paranova Danmark A/S και 2CARE4 ApS	31
2020/C 279/44	Υπόθεση C-232/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg (Γερμανία) στις 3 Ιουνίου 2020 — NP κατά Daimler AG	33
2020/C 279/45	Υπόθεση C-248/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Högsta förvaltningsdomstolen (Σουηδία) στις 9 Ιουνίου 2020 — Skatteverket κατά Skellefteå Industrihus Aktieföretag	34
2020/C 279/46	Υπόθεση C-252/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hamburg (Γερμανία) στις 10 Ιουνίου 2020 — CY κατά Eurowings GmbH	34
2020/C 279/47	Υπόθεση C-255/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Commissione Tributaria Regionale del Lazio (Ιταλία) στις 10 Ιουνίου 2020 — Agenzia delle dogane e dei monopoli — Ufficio delle dogane di Gaeta κατά Punto Nautica Srl	35
2020/C 279/48	Υπόθεση C-257/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Varhoven administrativen sad στις 9 Ιουνίου 2020 — «Viva Telekom Bulgaria» EOOD κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» — Sofia	36
2020/C 279/49	Υπόθεση C-262/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rayonen sad Lukovit (Βουλγαρία) στις 15 Ιουνίου 2020 — VB κατά Glavna direktsia «Pozharna bezopasnost i zaschita na naselenieto» kam Ministerstvo na vatrešnite raboti	37
2020/C 279/50	Υπόθεση C-263/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesgericht Korneuburg (Αυστρία) στις 15 Ιουνίου 2020 — Airhelp Limited κατά Laudamotion GmbH	37
2020/C 279/51	Υπόθεση C-270/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesgericht Korneuburg (Αυστρία) στις 18 Ιουνίου 2020 — AG κ.λπ. κατά Austrian Airlines AG	38
2020/C 279/52	Υπόθεση C-275/20: Προσφυγή της 23ης Ιουνίου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης	39

2020/C 279/53	Υπόθεση C-287/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hamburg (Γερμανία) στις 30 Ιουνίου 2020 — EL και CP κατά Ryanair Designated Activity Company	39
Γενικό Δικαστήριο		
2020/C 279/54	Υπόθεση T-330/20: Προσφυγή της 28ης Μαΐου 2020 — ACMO κ.λπ. κατά ΕΣΕ	41
2020/C 279/55	Υπόθεση T-338/20: Προσφυγή-αγωγή της 27ης Μαΐου 2020 — ΚΙ κατά eu-LISA	42
2020/C 279/56	Υπόθεση T-358/20: Αγωγή της 11ης Ιουνίου 2020 — Net Technologies Finland κατά REA	42
2020/C 279/57	Υπόθεση T-377/20: Προσφυγή-αγωγή της 18ης Ιουνίου 2020 — ΚΝ κατά ΟΚΕ	43
2020/C 279/58	Υπόθεση T-384/20: Αγωγή της 16ης Ιουνίου 2020 — ΟC (*) κατά Επιτροπής	44
2020/C 279/59	Υπόθεση T-389/20: Προσφυγή της 23ης Ιουνίου 2020 — ΚΟ κατά Επιτροπής	45
2020/C 279/60	Υπόθεση T-390/20: Προσφυγή της 17ης Ιουνίου 2020 — Scandlines Danmark και Scandlines Deutschland κατά Επιτροπής	45
2020/C 279/61	Υπόθεση T-391/20: Προσφυγή της 17ης Ιουνίου 2020 — Stena Line Scandinavia κατά Επιτροπής . . .	46
2020/C 279/62	Υπόθεση T-393/20: Προσφυγή της 23ης Ιουνίου 2020 — Front Polisario κατά Συμβουλίου	48
2020/C 279/63	Υπόθεση T-397/20: Προσφυγή της 26ης Ιουνίου 2020 — Allergan Holdings France κατά EUIPO — Dermavita Company (JUVEDERM)	50
2020/C 279/64	Υπόθεση T-403/20: Προσφυγή της 19ης Ιουνίου 2020 — Wuxi Suntech Power κατά Επιτροπής	50
2020/C 279/65	Υπόθεση T-408/20: Προσφυγή της 2ας Ιουλίου 2020 — KR κατά Επιτροπής	52
2020/C 279/66	Υπόθεση T-409/20: Προσφυγή-αγωγή της 3ης Ιουλίου 2020 — KS κατά Frontex	52
2020/C 279/67	Υπόθεση T-417/20: Προσφυγή της 3ης Ιουλίου 2020 — Esteves Lopes Granja κατά EUIPO — Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto (PORTWOGIN)	53
2020/C 279/68	Υπόθεση T-418/20: Προσφυγή της 7ης Ιουλίου 2020 — GitLab κατά EUIPO — Gitlab (GitLab)	54
2020/C 279/69	Υπόθεση T-419/20: Προσφυγή της 7ης Ιουλίου 2020 — Deutsche Kreditbank κατά ΕΣΕ	55
2020/C 279/70	Υπόθεση T-424/20: Προσφυγή της 8ης Ιουλίου 2020 — Portigon κατά ΕΣΕ	55
2020/C 279/71	Υπόθεση T-426/20: Προσφυγή-αγωγή της 8ης Ιουλίου 2020 — Techniplan κατά Επιτροπής	56
2020/C 279/72	Υπόθεση T-427/20: Προσφυγή της 8ης Ιουλίου 2020 — Max Heinr.Sutor κατά ΕΣΕ	57
2020/C 279/73	Υπόθεση T-428/20: Προσφυγή της 8ης Ιουλίου 2020 — Deutsche Hypothekenbank κατά ΕΣΕ	58
2020/C 279/74	Υπόθεση T-429/20: Προσφυγή της 8ης Ιουλίου 2020 — Sedus Stoll κατά EUIPO — Kappes (Sedus ergo +)	60
2020/C 279/75	Υπόθεση T-430/20: Προσφυγή της 9ης Ιουλίου 2020 — KV κατά Επιτροπής	60
2020/C 279/76	Υπόθεση T-431/20: Προσφυγή της 9ης Ιουλίου 2020 — UniCredit Bank κατά ΕΣΕ	61
2020/C 279/77	Υπόθεση T-433/20: Προσφυγή της 6ης Ιουλίου 2020 — ΚΥ κατά Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης	62
2020/C 279/78	Υπόθεση T-436/20: Προσφυγή της 10ης Ιουλίου 2020 — Sedus Stoll κατά EUIPO — Kappes (Sedus ergo +)	63
2020/C 279/79	Υπόθεση T-437/20: Προσφυγή της 13ης Ιουλίου 2020 — Ultrasun κατά EUIPO (ULTRASUN)	63
2020/C 279/80	Υπόθεση T-450/20: Προσφυγή της 15ης Ιουλίου 2020 — Tempora κατά Κοινοβουλίου	64

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

(2020/C 279/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 271 της 17.8.2020

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 262 της 10.8.2020

EE C 255 της 3.8.2020

EE C 247 της 27.7.2020

EE C 240 της 20.7.2020

EE C 230 της 13.7.2020

EE C 222 της 6.7.2020

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 25ης Ιουνίου 2020 — Γαλλική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση C-92/18) ⁽¹⁾

[Προσφυγή ακυρώσεως – Θεσμικό δίκαιο – Πρωτόκολλο για τον καθορισμό της έδρας των θεσμικών οργάνων και ορισμένων λοιπών οργάνων, οργανισμών και υπηρεσιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο – Έννοια της «συνόδου για τον προϋπολογισμό» που πραγματοποιείται στο Στρασβούργο (Γαλλία) – Άρθρο 314 ΣΛΕΕ – Άσκηση της δημοσιονομικής εξουσίας σε περίοδο πρόσθετης συνόδου της ολομέλειας στις Βρυξέλλες (Βέλγιο)]

(2020/C 279/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: E. de Moustier, A.-L. Desjonquères, J.-L. Carré, F. Alabrune, D. Colas και B. Fodda, στη συνέχεια E. de Moustier, A.-L. Desjonquères, A. Daly, J.-L. Carré)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: R. Crowe, U. Rösslein και S. Lucente)

Παρεμβαίνουν υπέρ της προσφεύγουσας: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου (εκπρόσωποι: αρχικώς D. Holderer, C. Schiltz και T. Uri, στη συνέχεια C. Schiltz και T. Uri)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Γαλλική Δημοκρατία φέρει, πέραν των δικών της δικαστικών εξόδων, και εκείνα στα οποία υποβλήθηκε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.
- 3) Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 44 της 04.02.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 25ης Ιουνίου 2020 — HF κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση C-570/18 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση ανατρέσεως – Υπαλληλική υπόθεση – Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο – Συμβασιούχος υπάλληλος – Άρθρα 12α και 24 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Ηθική παρενόχληση – Αίτηση αρωγής – Δικαίωμα ακρόασης – Απόρριψη της αίτησης αρωγής – Άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Έκταση του δικαστικού ελέγχου)

(2020/C 279/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: HF (εκπρόσωπος: A. Tymen, avocate)

Έτερος διάδικος: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: E. Taneva και T. Lazian)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 29ης Ιουνίου 2018, HF κατά Κοινοβουλίου (T-218/17, EU:T:2018:393).
- 2) Ακυρώνει την απόφαση του γενικού διευθυντή προσωπικού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 3ης Ιουνίου 2016, με την οποία ο τελευταίος, ενεργώντας ως αρμόδια για τη σύναψη συμβάσεων πρόσληψης αρχή του θεσμικού αυτού οργάνου, απέρριψε την υποβληθείσα από την HF αίτηση αρωγής κατά την έννοια του άρθρου 24 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.
- 4) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η HF τόσο στην πρωτόδικη όσο και στην ανααιρετική διαδικασία.

(¹) EE C 455 της 17.12.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 25ης Ιουνίου 2020 — VTB Bank ΡΑΟ, πρώην VTB Bank ΟΑΟ κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-729/18 Ρ) (¹)

(Αίτηση αναίρεσεως – Περιοριστικά μέτρα λόγω των ενεργειών της Ρωσικής Ομοσπονδίας που αποσταθεροποιούν την κατάσταση στην Ουκρανία – Εγγραφή του ονόματος της ανααιρεσείουσας στον κατάλογο των οντοτήτων επί των οποίων εφαρμόζονται τα περιοριστικά μέτρα – Αρχή της αναλογικότητας – Δικαίωμα ιδιοκτησίας – Δικαίωμα ασκήσεως οικονομικής δραστηριότητας)

(2020/C 279/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: VTB Bank ΡΑΟ, πρώην VTB Bank ΟΑΟ (εκπρόσωποι: M. Lester, QC, J. Dawid, barrister, C. Claypoole, solicitor, και J. Ruiz Calzado, abogado)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M.-M. Joséphidès και J.-P. Hix), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς J. Norris, A. Tizzano και L. Havas, στη συνέχεια J. Norris και L. Havas)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Η VTB Bank ΡΑΟ φέρει, πέραν των δικαστικών της εξόδων, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) EE C 93 της 11.3.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 25ης Ιουνίου 2020 — SC κατά Eulex Kosovo**(Υπόθεση C-730/18 P) ⁽¹⁾****(Αίτηση αναίρεσεως – Ρήτρα διατησίας – Προσωπικό των διεθνών αποστολών της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Εσωτερικός διαγωνισμός – Μη ανανέωση συμβάσεως εργασίας – Πράξη δυνάμενη να διαχωριστεί από τη σύμβαση)**

(2020/C 279/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: SC (εκπρόσωποι: A. Kunst, Rechtsanwältin, L. Moro, avvocatessa)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Eulex Κοσσυφοπέδιο (εκπρόσωπος: E. Raoult, advocate)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρρίπτει τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 19ης Σεπτεμβρίου 2018, SC κατά Eulex Κοσσυφοπέδιο (T-242/17, EU:T:2018:586).
- 2) Αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 112 της 25.03.2019.**Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 25ης Ιουνίου 2020 — Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank) κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Ευρωπαϊκής Επιτροπής****(Υπόθεση C-731/18 P) ⁽¹⁾****(Αίτηση αναίρεσεως – Περιοριστικά μέτρα λόγω των ενεργειών της Ρωσικής Ομοσπονδίας που αποσταθεροποιούν την κατάσταση στην Ουκρανία – Εγγραφή και εν συνεχεία διατήρηση της επωνυμίας της προσφεύγουσας στον κατάλογο των οντοτήτων που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα – Υποχρέωση αιτιολόγησης – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως – Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας – Κατάχρηση εξουσίας – Δικαίωμα ιδιοκτησίας – Ίση μεταχείριση)**

(2020/C 279/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank) (εκπρόσωποι: J. Viñals Camallonga και J. Iriarte Ángel, abogados)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: F. Florindo Gijón και P. Mahničs), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς S. Pardo Quintillán, A. Tizzano και C. Zadra, στη συνέχεια S. Pardo Quintillán και M. J. Roberti di Sarsina)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.

- 2) Η Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vneshneconombank) φέρει, πέραν των δικαστικών της εξόδων, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) EE C 65 της 18.2.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 25ης Ιουνίου 2020 [αιτήσεις των Rayonen sad Haskovo (Βουλγαρία) και Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — QH κατά Varhoven kasatsionen sad na Republika Bulgaria (C-762/18), CV κατά Iccrea Banca SpA (C-37/19)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-762/18 και C-37/19) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Κοινωνική πολιτική – Προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων – Οδηγία 2003/88/ΕΚ – Άρθρο 7 – Παρανόμως απολυθείς εργαζόμενος ο οποίος επαναπροσλήφθηκε κατόπιν δικαστικής αποφάσεως – Αποκλεισμός του δικαιώματος σε μη ληφθείσα ετήσια άδεια μετ' αποδοχών για το χρονικό διάστημα από την απόλυση μέχρι την επαναπρόσληψη – Έλλειψη δικαιώματος χρηματικής αποζημίωσης για τη μη ληφθείσα ετήσια άδεια μετ' αποδοχών για το ίδιο χρονικό διάστημα σε περίπτωση μεταγενέστερης λύσης της σχέσης εργασίας)

(2020/C 279/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Rayonen sad Haskovo, Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στις υποθέσεις των κυρίων δικών

QH (C-762/18), CV (C-37/19)

κατά

Varhoven kasatsionen sad na Republika Bulgaria (C-762/18), Iccrea Banca SpA (C-37/19)

παρισταμένης της: Prokuratura na Republika Bulgaria (C-762/18)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική νομολογία δυνάμει της οποίας εργαζόμενος που απολύθηκε παρανόμως και στη συνέχεια επαναπροσλήφθηκε σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, κατόπιν της ακυρώσεως της απόλυσής του με δικαστική απόφαση, δεν δικαιούται ετήσια άδεια μετ' αποδοχών για το χρονικό διάστημα μεταξύ της απόλυσης και της επαναπρόσληψης, για τον λόγο ότι, κατά το χρονικό διάστημα αυτό, δεν παρείχε πραγματική εργασία στον εργοδότη.
- 2) Το άρθρο 7, παράγραφος 2, της οδηγίας 2003/88 έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική νομολογία δυνάμει της οποίας, σε περίπτωση λύσης της σχέσης εργασίας εργαζομένου ο οποίος απολύθηκε παρανόμως και στη συνέχεια επαναπροσλήφθηκε σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, κατόπιν της ακυρώσεως της απόλυσής του με δικαστική απόφαση, ο εργαζόμενος αυτός δεν δικαιούται να λάβει χρηματική αποζημίωση για την ετήσια άδεια μετ' αποδοχών της οποίας δεν είχε κάνει χρήση κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ της παράνομης απόλυσης και της επαναπρόσληψής του.

(¹) EE C 54 της 11.02.2019
EE C 182 της 27.05.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 2ας Ιουλίου 2020 [αίτηση του Curtea de Apel Timișoara (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Terracult SRL κατά Direcția enera Regională a Finanțelor Publice Timișoara –Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad — Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, ANAF Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara Serviciul de Soluționare a Contestațiilor

(Υπόθεση C-835/18) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Φορολογία – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Διόρθωση τιμολογίου – Εκ παραδρομής χρεωθείς φόρος – Επιστροφή αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου – Μηχανισμός αντιστροφής της επιβαρύνσεως του ΦΠΑ – Οικονομικές πράξεις που αφορούν φορολογική περίοδο η οποία αποτέλεσε ήδη αντικείμενο φορολογικού ελέγχου – Φορολογική ουδετερότητα – Αρχή της αποτελεσματικότητας – Αναλογικότητα]

(2020/C 279/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Timișoara

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Terracult SRL

κατά

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara –Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad — Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, ANAF Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara Serviciul de Soluționare a Contestațiilor

Διατακτικό

Οι διατάξεις της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2013/43/ΕΕ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2013, καθώς και οι αρχές της φορολογικής ουδετερότητας, της αποτελεσματικότητας και της αναλογικότητας έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση ή εθνική διοικητική πρακτική που δεν επιτρέπουν σε υποκείμενο στον φόρο, ο οποίος πραγματοποίησε πράξεις που μεταγενέστερα αποδείχθηκε ότι υπάγονταν στον μηχανισμό αντιστροφής της επιβαρύνσεως του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ), να διορθώσει τα σχετικά με τις πράξεις αυτές τιμολόγια και να τα χρησιμοποιήσει για διόρθωση προηγούμενης φορολογικής δηλώσεως ή κατάθεση νέας φορολογικής δηλώσεως λαμβάνοντας υπόψη την ούτως πραγματοποιηθείσα διόρθωση για επιστροφή του εκ παραδρομής χρεωθέντος ΦΠΑ που κατέβαλε ο ως άνω υποκείμενος στον φόρο, με την αιτιολογία ότι η περίοδος κατά την οποία έγιναν οι εν λόγω πράξεις είχε ήδη αποτελέσει αντικείμενο φορολογικού ελέγχου μετά το πέρας του οποίου η αρμόδια φορολογική αρχή εξέδωσε πράξη καταλογισμού φόρου η οποία, εφόσον δεν αμφισβητήθηκε από τον ως άνω υποκείμενο στον φόρο, κατέστη απρόσβλητη.

⁽¹⁾ ΕΕ C 131 της 8.4.2019

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 25ης Ιουνίου 2020 — Δορυφορικό Κέντρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά ΚF, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-14/19 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναίρεσως – Προσωπικό του Δορυφορικού Κέντρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUSC) – Έκτακτος υπάλληλος του EUSC – Καταγγελίες για ηθική παρενόχληση – Διοικητική έρευνα – Αίτηση αρωγής – Αναστολή άσκησης των καθηκόντων του υπαλλήλου – Πειθαρχική διαδικασία – Παύση των καθηκόντων του υπαλλήλου – Επιτροπή προσφυγών του EUSC – Απονομή αποκλειστικής αρμοδιότητας για την εκδίκαση των διαφορών του προσωπικού του EUSC – Προσφυγή ακυρώσεως – Άρθρο 263, πρώτο εδάφιο και πέμπτο εδάφιο, ΣΛΕΕ – Αγωγή αποζημιώσεως – Άρθρο 268 ΣΛΕΕ – Αρμοδιότητα του δικαστή της Ένωσης – Παραδεκτό – Πράξεις δεκτικές προσφυγής – Συμβατική φύση της διαφοράς – Άρθρα 272 και 274 ΣΛΕΕ – Αποτελεσματική δικαστική προστασία – Άρθρο 24, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, τελευταία περίοδος ΣΕΕ – Άρθρο 275, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ – Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως – Υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει το Γενικό Δικαστήριο – Παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων – Δικαιώματα άμυνας – Αρχή της χρηστής διοικήσεως]

(2020/C 279/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείον: Δορυφορικό Κέντρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUSC) (εκπρόσωπος: A. Guillerme, avocate)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: ΚF (εκπρόσωποι: N. Macaulay, barrister, και A. Kunst, Rechtsanwältin), Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bauer και A. Vitro)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.
- 2) Το Δορυφορικό Κέντρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUSC) φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η ΚF.
- 3) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ EE C 164 της 13.5.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 2ας Ιουλίου 2020 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — WM κατά Stadt Frankfurt am Main

(Υπόθεση C-18/19) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης – Οδηγία 2008/115/ΕΚ – Κοινοί κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών – Προϋποθέσεις κρατήσεως – Άρθρο 16, παράγραφος 1 – Κράτηση σε σωφρονιστικό κατάστημα ενόψει απομακρύνσεως – Υπήκοος τρίτης χώρας ο οποίος αποτελεί σοβαρή απειλή για τη δημόσια τάξη ή τη δημόσια ασφάλεια)

(2020/C 279/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

WM

κατά

Stadt Frankfurt am Main

Διατακτικό

Το άρθρο 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση επιτρέπουσα την ενόψει απομακρύνσεως κράτηση παρανόμως διαμενόντος υπηκόου τρίτης χώρας σε σωφρονιστικό κατάστημα, χωριστά από τους κρατούμενους του κοινού δικαίου, για τον λόγο ότι αυτός συνιστά πραγματική, ενεστώσα και αρκούντως σοβαρή απειλή κατά θεμελιώδους συμφέροντος της κοινωνίας ή κατά της εσωτερικής ή εξωτερικής ασφάλειας του οικείου κράτους μέλους.

(¹) EE C 112 της 25.3.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 25ης Ιουνίου 2020 [αίτηση του Raad voor Vergunningsbetwistingen (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασεως] — Α κ.λπ. κατά Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen

(Υπόθεση C-24/19) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Οδηγία 2001/42/ΕΚ – Εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων – Πολεοδομική άδεια για την εγκατάσταση και την εκμετάλλευση ανεμογεννητριών – Άρθρο 2, στοιχείο α' – Έννοια «σχεδίων και προγραμμάτων» – Προϋποθέσεις χορηγήσεως της άδειας που καθορίζονται από κανονιστική απόφαση και εγκύκλιο – Άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο α' – Εθνικές πράξεις που καθορίζουν πλαίσιο για μελλοντικές άδειες έργων – Μη διενέργεια εκτίμησης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων – Διατήρηση των αποτελεσμάτων των εθνικών πράξεων και των βάσει αυτών χορηγηθεισών αδειών κατόπιν της διαπιστώσεως της μη συμμορφώσεως των πράξεων αυτών προς το δίκαιο της Ένωσης – Προϋποθέσεις)

(2020/C 279/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad voor Vergunningsbetwistingen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

A, B, C, D, E

κατά

Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen

παρισταμένης της: Organisatie voor Duurzame Energie Vlaanderen VZW

Διατακτικό

1) Κατ' ορθή ερμηνεία του άρθρου 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2001/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων, στην έννοια των «σχεδίων και προγραμμάτων» εμπίπτουν μια απόφαση και μια εγκύκλιος που εκδίδονται από την κυβέρνηση ομόσπονδης οντότητας κράτους μέλους και περιέχουν αμφότερες διάφορες διατάξεις όσον αφορά την εγκατάσταση και την εκμετάλλευση ανεμογεννητριών.

- 2) Το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2001/42 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αποτελούν σχέδια και προγράμματα που πρέπει να υποβάλλονται σε εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων δυνάμει της διατάξεως αυτής μια απόφαση και μια εγκύκλιος που περιέχουν αμφότερες διάφορες διατάξεις όσον αφορά την εγκατάσταση και την εκμετάλλευση ανεμογεννητριών, μεταξύ των οποίων μέτρα σχετικά με την προκαλούμενη σκίαση, την ασφάλεια καθώς και τις προδιαγραφές θορύβου.
- 3) Σε περίπτωση που προκύψει ότι έπρεπε να πραγματοποιηθεί εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων, κατά την έννοια της οδηγίας 2001/42, πριν από τη θέσπιση της κανονιστικής απόφασης και της εγκυκλίου επί των οποίων στηρίζεται προσβληθείσα ενώπιον εθνικού δικαστηρίου άδεια εγκατάστασης και εκμετάλλευσης ανεμογεννητριών, με αποτέλεσμα οι πράξεις αυτές και η άδεια αυτή να μη συμβιβάζονται προς το δικαίωμα της Ένωσης, το δικαστήριο αυτό δεν μπορεί να διατηρήσει σε ισχύ τα αποτελέσματα των εν λόγω πράξεων και της άδειας αυτής παρά μόνον αν το εσωτερικό δίκαιο του παρέχει σχετική δυνατότητα στο πλαίσιο της διαφοράς της οποίας έχει επιληφθεί και εφόσον η ακύρωση της εν λόγω άδειας μπορεί να έχει σημαντικές επιπτώσεις στον εφοδιασμό ολόκληρου του οικείου κράτους μέλους με ηλεκτρική ενέργεια, τούτο δε μόνο για το χρονικό διάστημα που είναι απολύτως αναγκαίο για τη θεραπεία της εν λόγω ελλείψεως νομιμότητας. Εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο, εφόσον απαιτείται, να προβεί στην εκτίμηση αυτή στη διαφορά της κύριας δίκης.

(¹) EE C 139 της 15.4.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 25ης Ιουνίου 2020 — Gregor Schneider κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

(Υπόθεση C-116/19 P) (¹)

[Αναίρεση – Υπαλληλική υπόθεση – Έκτακτοι υπάλληλοι – Εσωτερική αναδιοργάνωση των υπηρεσιών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) – Τοποθέτηση σε νέα θέση – Νομική βάση – Άρθρο 7 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Συμφέρον της υπηρεσίας – Ουσιώδεις μεταβολές των καθηκόντων – Χαρακτηρισμός – Μετακίνηση – Μετάθεση – Κατάχρηση εξουσίας – Δικαίωμα ακροάσεως – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Δικαίωμα χρηστής διοικήσεως – Αποτελεσματική δικαστική προστασία – Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης]

(2020/C 279/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Gregor Schneider (εκπρόσωπος: H. Tettenborn, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Lukošūtė και B. Wägenbaur, δικηγόρος)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.
- 2) Καταδικάζει τον Gregor Schneider στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 213 της 24.06.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 25ης Ιουνίου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά CX

(Υπόθεση C-131/19 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσως – Υπαλληλική υπόθεση – Πειθαρχική διαδικασία – Δικαιώματα άμυνας – Δικαίωμα ακρόασης – Παράρτημα ΙΧ του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρο 4 – Δυνατότητα του υπαλλήλου που αδυνατεί να παραστεί να υποβάλει τις παρατηρήσεις του εγγράφως ή να εκπροσωπηθεί από τρίτον – Άρθρο 22 – Ακρόαση του υπαλλήλου από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή πριν από την επιβολή της πειθαρχικής κύρωσης – Προβαλλόμενη αδυναμία του υπαλλήλου να παραστεί καθώς και να διατυπώσει εγγράφως παρατηρήσεις ή να εκπροσωπηθεί από τρίτον – Εκτίμηση ιατρικών αποδεικτικών στοιχείων – Έλλειψη απάντησης εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε επιχειρήματα που προβλήθηκαν πρωτοδικώς)

(2020/C 279/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Berscheid, T. S. Bohr και C. Ehrbar)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: CX (εκπρόσωπος: É. Voigelot, δικηγόρος)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 13ης Δεκεμβρίου 2018, CX κατά Επιτροπής (T-743/16 RENV, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:937).
- 2) Αναπέμπει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 182 της 27.5.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 2ας Ιουλίου 2020 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — διαδικασία που κίνησε η Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

(Υπόθεση C-215/19) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Φόρος προστιθεμένης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/EK – Παροχές υπηρεσιών – Άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο ιβ' – Απαλλαγή από τον ΦΠΑ – Μίσθωση ακινήτων – Έννοια του «ακινήτου» – Περίπτωση μη εμπίπτουσα – Άρθρο 47 – Τόπος των φορολογητέων πράξεων – Παροχή υπηρεσιών συναφών προς ακίνητα – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 282/2011 – Άρθρα 13β και 31α – Ερμάρια εξοπλισμού – Παροχή υπηρεσιών κέντρου δεδομένων]

(2020/C 279/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

παρισταμένης της: A Oy

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο ιβ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2008/8/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Φεβρουαρίου 2008, έχει την έννοια ότι υπηρεσίες κέντρου δεδομένων στο πλαίσιο των οποίων ο παρέχων τις εν λόγω υπηρεσίες θέτει στη διάθεση των πελατών του ερμάρια εξοπλισμού, προκειμένου να εγκαταστήσουν σε αυτά τους εξυπηρετητές τους, και τους παρέχει παρεπόμενα αγαθά και υπηρεσίες, όπως ηλεκτρική ενέργεια και διάφορες υπηρεσίες προοριζόμενες να εξασφαλίσουν τη χρήση των εν λόγω εξυπηρετητών υπό βέλτιστες συνθήκες, δεν συνιστούν υπηρεσίες εκμίσθωσης ακινήτων εμπιπτουσες στην απαλλαγή από τον φόρο προστιθέμενης αξίας που προβλέπει η διάταξη αυτή, δεδομένου ότι, στοιχείο το οποίο απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει, αφενός, ο εν λόγω πάροχος δεν προβαίνει στην παθητική διάθεση μιας επιφάνειας ή ενός χώρου στους πελάτες του, εξασφαλίζοντάς τους το δικαίωμα να κατέχουν τον χώρο αυτόν ως εάν ήσαν κύριοι, και, αφετέρου, τα ερμάρια εξοπλισμού δεν αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του κτιρίου εντός του οποίου έχουν εγκατασταθεί, ούτε μπορούν να θεωρηθούν ως μονίμως εγκατεστημένα στο εν λόγω κτίριο.
- 2) Το άρθρο 47 της οδηγίας 2006/112, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2008/8, και το άρθρο 31α του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 282/2011 του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2011, για τη θέσπιση μέτρων εφαρμογής της οδηγίας 2006/112, όπως τροποποιήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1042/2013 του Συμβουλίου, της 7ης Οκτωβρίου 2013, έχουν την έννοια ότι υπηρεσίες κέντρου δεδομένων στο πλαίσιο των οποίων ο παρέχων τις εν λόγω υπηρεσίες θέτει στη διάθεση των πελατών του ερμάρια εξοπλισμού, προκειμένου να εγκαταστήσουν σε αυτά τους εξυπηρετητές τους, και τους παρέχει παρεπόμενα αγαθά και υπηρεσίες, όπως ηλεκτρική ενέργεια και διάφορες υπηρεσίες προοριζόμενες να εξασφαλίσουν τη χρήση των εν λόγω εξυπηρετητών υπό βέλτιστες συνθήκες, δεν αποτελούν υπηρεσίες συναφείς προς ακίνητα, κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, όταν οι πελάτες δεν έχουν δικαίωμα αποκλειστικής χρήσης του τμήματος του ακινήτου στο οποίο έχουν εγκατασταθεί τα ερμάρια εξοπλισμού, στοιχείο το οποίο απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

(¹) ΕΕ C 164 της 13.5.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 2ας Ιουλίου 2020 [αίτηση του Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Blackrock Investment Management (UK) Limited κατά Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Υπόθεση C-231/19) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Φορολογία – Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Απαλλαγές – Άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο ζ' – Απαλλαγές των πράξεων διαχείρισεως αμοιβαίων κεφαλαίων – Ενιαία παροχή που χρησιμοποιείται για τη διαχείριση αμοιβαίων κεφαλαίων και άλλων κεφαλαίων]

(2020/C 279/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Blackrock Investment Management (UK) Limited

κατά

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Διατακτικό

Το άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι μια ενιαία παροχή υπηρεσιών διαχείρισεως, μέσω πλατφόρμας λογισμικού ανήκουσας σε τρίτο πάροχο, προς μια εταιρία διαχείρισεως κεφαλαίων η οποία περιλαμβάνει τόσο αμοιβαία κεφάλαια όσο και άλλα κεφάλαια δεν εμπίπτει στην απαλλαγή που προβλέπει η ως άνω διάταξη.

(¹) ΕΕ C 172 της 20.05.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 25ης Ιουνίου 2020 [αίτηση του Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. κατά Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG

(Υπόθεση C-380/19) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των καταναλωτών – Οδηγία 2013/11/ΕΕ – Εναλλακτική επίλυση διαφορών – Άρθρο 13, παράγραφοι 1 και 2 – Υποχρεωτικές πληροφορίες – Δυνατότητα πρόσβασης στις πληροφορίες)

(2020/C 279/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

κατά

Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG

Διατακτικό

Το άρθρο 13, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2013/11/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, για την εναλλακτική επίλυση καταναλωτικών διαφορών και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 και της οδηγίας 2009/22/ΕΚ (οδηγία ΕΕΚΔ), έχει την έννοια ότι έμπορος ο οποίος καθιστά προσβάσιμους στον ιστοτόπο του τους γενικούς όρους των συμβάσεων πωλήσεως ή παροχής υπηρεσιών, αλλά δεν συνάπτει συμβάσεις με τους καταναλωτές μέσω του ιστοτόπου αυτού, οφείλει να αναγράφει στους εν λόγω γενικούς όρους τις πληροφορίες σχετικά με τον φορέα ή τους φορείς εναλλακτικής επίλυσης διαφορών από τους οποίους καλύπτεται ο έμπορος, όταν ο τελευταίος δεσμεύεται να προσφύγει στον εν λόγω φορέα ή στους εν λόγω φορείς ή υποχρεούται να προσφύγει σε αυτούς προκειμένου να επιλυθούν οι διαφορές με τους καταναλωτές. Δεν αρκεί συναφώς το ότι ο εν λόγω έμπορος είτε παραθέτει τις πληροφορίες αυτές σε άλλα έγγραφα που είναι προσβάσιμα εντός του ιστοτόπου ή σε άλλα επιμέρους σημεία του ιστοτόπου αυτού, είτε παρέχει στον καταναλωτή τις πληροφορίες αυτές κατά τη σύναψη της διεπόμενης από τους γενικούς όρους συμβάσεως μέσω χωριστού σε σχέση με τους εν λόγω γενικούς όρους εγγράφου.

⁽¹⁾ ΕΕ C 288 της 26.08.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 2ας Ιουλίου 2020 [αίτηση του Verwaltungsgericht Wien (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ΙΕ κατά Magistrat der Stadt Wien

(Υπόθεση C-477/19) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας – Οδηγία 92/43/ΕΟΚ – Άρθρο 12, παράγραφος 1 – Καθεστώς αυστηρής προστασίας των ζωικών ειδών – Παράρτημα IV – *Cricketus cricketus* (κρικητός) – Τόποι ανάπαυσης και τόποι αναπαραγωγής – Βλάβη ή καταστροφή – Τόποι που έχουν εγκαταλειφθεί]

(2020/C 279/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Wien

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

IE

κατά

Magistrat der Stadt Wien

Διατακτικό

Το άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας, έχει την έννοια ότι ο όρος «τόποι ανάπαυσης» της διάταξης αυτής περιλαμβάνει και τους τόπους ανάπαυσης οι οποίοι δεν καταλαμβάνονται πλέον από ένα από τα προστατευόμενα ζωικά είδη του παραρτήματος IV, στοιχείο α', της εν λόγω οδηγίας, όπως το *Cricetus cricetus* (κρικητός), εφόσον υπάρχει αρκετά μεγάλη πιθανότητα το εν λόγω είδος να επιστρέψει στους εν λόγω τόπους ανάπαυσης, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να ελέγξει.

(¹) ΕΕ C 328 της 30.9.2019.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 2ας Ιουλίου 2020 [αίτηση του Oberlandesgericht
Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — mk advokaten GbR κατά MBK
Rechtsanwälte GbR**

(Υπόθεση C-684/19) (¹)

**(Προδικαστική παραπομπή – Σήματα – Οδηγία 2008/95/ΕΚ – Άρθρο 5, παράγραφος 1 – Χρήση στις
συναλλαγές σημείου πανομοιότυπου ή παρόμοιου με το σήμα τρίτου για πανομοιότυπα ή παρόμοια
προϊόντα ή υπηρεσίες με αυτά για τα οποία έχει καταχωρισθεί το εν λόγω σήμα – Έννοια του όρου
«χρησιμοποιεί» – Καταχώριση αναρτηθείσα σε ιστότοπο κατ' εντολή προσώπου που
δραστηριοποιείται στις συναλλαγές, η οποία στη συνέχεια αντιγράφηκε σε άλλους ιστοτόπους)**

(2020/C 279/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

mk advokaten GbR

κατά

MBK Rechtsanwälte GbR

Διατακτικό

Το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, έχει την έννοια ότι πρόσωπο το οποίο δραστηριοποιείται στις συναλλαγές και έχει αναρτήσει σε ιστότοπο καταχώριση που προσβάλλει σήμα τρίτου δεν χρησιμοποιεί το πανομοιότυπο με το εν λόγω σήμα σημείο, όταν οι διαχειριστές άλλων ιστοτόπων αντιγράφουν την ως άνω καταχώριση, αναρτώντας την, με δική τους πρωτοβουλία και ιδίω ονόματι, στους άλλους αυτούς ιστοτόπους.

(¹) ΕΕ C 413 της 09.12.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 25ης Ιουνίου 2020 [αίτηση του Juzgado de Instrucción nº 3 de San Bartolomé de Tirajana (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — στο πλαίσιο της δίκης που αφορά τον VL

(Υπόθεση C-36/20 PPU) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Επείγουσα προδικαστική διαδικασία – Πολιτική ασύλου και μετανάστευσης – Κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας – Οδηγία 2013/32/ΕΕ – Άρθρο 6 – Πρόσβαση στη διαδικασία – Υποβολή αίτησης διεθνούς προστασίας σε αρχή αρμόδια δυνάμει του εθνικού δικαίου για την καταχώριση τέτοιων αιτήσεων – Υποβολή αίτησης σε άλλες αρχές οι οποίες ενδεχομένως λαμβάνουν τέτοιες αιτήσεις αλλά δεν είναι αρμόδιες για την καταχώρισή τους βάσει του εθνικού δικαίου – Έννοια του όρου «άλλες αρχές» – Άρθρο 26 – Κράτηση – Απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία – Οδηγία 2013/33/ΕΕ – Άρθρο 8 – Θέση του αιτούντος υπό κράτηση – Λόγοι κράτησης – Απόφαση με την οποία διατάχθηκε η κράτηση του αιτούντος λόγω έλλειψης θέσεων σε κέντρο υποδοχής και παροχής ανθρωπιστικής βοήθειας)

(2020/C 279/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Instrucción nº 3 de San Bartolomé de Tirajana

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

VL

παρισταμένης της: Ministerio Fiscal

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 6, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας, έχει την έννοια ότι ο ανακριτής ο οποίος καλείται να αποφανθεί επί της θέσης υπό κράτηση παρανόμως διαμένοντος υπηκόου τρίτης χώρας με σκοπό την επαναπροώθησή του συμπεριλαμβάνεται στις «άλλες αρχές» στις οποίες αναφέρεται η διάταξη αυτή και οι οποίες ενδεχομένως παραλαμβάνουν αιτήσεις διεθνούς προστασίας, αλλά δεν είναι, δυνάμει του εθνικού δικαίου, αρμόδιες για την καταχώρισή τους.
- 2) Το άρθρο 6, παράγραφος 1, δεύτερο και τρίτο εδάφιο, της οδηγίας 2013/32 έχει την έννοια ότι ο ανακριτής οφείλει, υπό την ιδιότητά του ως «άλλης αρχής», κατά την έννοια της διάταξης αυτής, αφενός, να ενημερώνει τους παρανόμως διαμένοντες υπηκόους τρίτων χωρών σχετικά με τη διαδικασία κατάθεσης αίτησης διεθνούς προστασίας και, αφετέρου, όταν υπήκοος τρίτης χώρας έχει εκδηλώσει τη βούλησή του να υποβάλει τέτοια αίτηση, να διαβιβάζει τον φάκελο στην αρμόδια αρχή για την καταχώριση της αίτησης αυτής, προκειμένου ο εν λόγω υπήκοος να τύχει των υλικών συνθηκών υποδοχής και της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης που προβλέπονται στο άρθρο 17 της οδηγίας 2013/33/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία.
- 3) Το άρθρο 26 της οδηγίας 2013/32 και το άρθρο 8 της οδηγίας 2013/33 έχουν την έννοια ότι ο παρανόμως διαμένων υπήκοος τρίτης χώρας ο οποίος έχει εκδηλώσει τη βούλησή του να ζητήσει διεθνή προστασία ενώπιον «άλλης αρχής», κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2013/32, δεν μπορεί να τεθεί υπό κράτηση για άλλο λόγο πέραν των προβλεπόμενων στο άρθρο 8, παράγραφος 3, της οδηγίας 2013/33.

⁽¹⁾ ΕΕ C 137 της 27.4.2020.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Sofiyski gradski sad (Βουλγαρία) στις 17 Απριλίου 2019 — ΚΡΚΟΝΠΙ κατά ΖV, ΑX, «Meditsinski tsentar po dermatologia i estetichna meditsina PRIMA DERM» OOD

(Υπόθεση C-319/19)

(2020/C 279/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Sofiyski gradski sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Komisija za protivodeystvie na koruptsiata i otnemane na nezakonno pridobito imushtestvo (KPKONPI)

Εναγόμενοι: ZV, AX, «Meditsinski tsentar po dermatologia i estetichna meditsina PRIMA DERM» OOD

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι η δήμευση παρανόμως αποκτηθέντων περιουσιακών στοιχείων μέτρο ποινικού χαρακτήρα κατά την έννοια της οδηγίας 2014/42/ΕΕ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, σχετικά με τη δέσμευση και τη δήμευση οργάνων και προϊόντων εγκλήματος στην Ευρωπαϊκή Ένωση ή συνιστά αυτή αστικού δικαίου μέτρο, αν
 - A) ο δηλούμενος από το εθνικό νομοθέτημα σκοπός που αφορά δήμευση περιουσιακών στοιχείων είναι η γενική πρόληψη, ήτοι η αποτροπή της δυνατότητας παράνομης αποκτήσεως περιουσιακών στοιχείων και διαθέσεως αυτών, χωρίς να τίθεται ως προϋπόθεση για τη δήμευση η τέλεση ποινικού αδικήματος ή άλλου είδους παραβάσεως και η ύπαρξη άμεσης ή έμμεσης συνάφειας μεταξύ της παραβάσεως και των αποκτηθέντων περιουσιακών στοιχείων·
 - B) από τη δήμευση δεν απειλείται ένα συγκεκριμένο περιουσιακό στοιχείο, αλλά (I) το σύνολο της περιουσίας του ελεγχόμενου προσώπου, (II) περιουσιακά δικαιώματα τρίτων (φυσικών και νομικών) προσώπων τα οποία το ελεγχόμενο πρόσωπο έχει αποκτήσει με ή χωρίς αντάλλαγμα, και (III) περιουσιακά δικαιώματα των συμβαλλομένων με το ελεγχόμενο πρόσωπο και τρίτων·
 - Γ) η μόνη προϋπόθεση για τη δήμευση είναι η θέσπιση αμάχητου τεκμηρίου περί του παράνομου χαρακτήρα των περιουσιακών στοιχείων για τα οποία δεν έχει διαπιστωθεί νόμιμη προέλευση (χωρίς να υπάρχει εκ των προτέρων ορισμός των εννοιών «νόμιμη/παράνομη προέλευση»)·
 - Δ) στην περίπτωση που δεν υπάρχουν αποδείξεις σχετικά με την προέλευση της αποκτήσεως των περιουσιακών στοιχείων από το ελεγχόμενο πρόσωπο, ο νόμιμος χαρακτήρας των αποκτηθέντων περιουσιακών στοιχείων για όλους τους εμπλεκόμενους (το ελεγχόμενο πρόσωπο, τους τρίτους και τους συμβληθέντες με αυτούς στο παρελθόν) ρυθμίζεται εκ νέου αναδρομικά για δέκα έτη, ενώ κατά τον χρόνο αποκτήσεως του συγκεκριμένου περιουσιακού δικαιώματος δεν υφίστατο εκ του νόμου υποχρέωση προσκομίσεως τιαύτης αποδείξεως;
- 2) Έχουν οι προβλεπόμενοι στο άρθρο 8 της οδηγίας 2014/42/ΕΕ ελάχιστοι κανόνες σχετικά με τα διασφαλιζόμενα δικαιώματα των κυριών και των τρίτων την έννοια ότι δεν αντίκεινται στην εθνική νομοθεσία και στη νομολογία των εθνικών δικαστηρίων που προβλέπουν δήμευση χωρίς τη συνδρομή των οικείων προϋποθέσεων των άρθρων 4, 5 και 6 της οδηγίας στην περίπτωση που η ποινική διαδικασία κατά του εκάστοτε προσώπου ανεστάλη λόγω μη υπάρξεως ποινικού αδικήματος (με την άδεια του δικαστηρίου) ή το πρόσωπο αθωώθηκε λόγω μη υπάρξεως ποινικού αδικήματος;
- 3) Ειδικότερα: έχει το άρθρο 8 της οδηγίας 2014/42/ΕΕ την έννοια ότι οι διασφαλίσεις που προβλέπονται στην εν λόγω διάταξη σε σχέση με τα δικαιώματα καταδικασθέντος προσώπου, τα περιουσιακά στοιχεία του οποίου υπόκεινται σε δήμευση, πρέπει να ισχύουν και επί διαδικασίας η οποία, όπως εν προκειμένω, διεξάγεται παράλληλα με την ποινική διαδικασία και ανεξάρτητα από αυτήν;
- 4) Έχει το τεκμήριο αθωότητας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 48, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η εξασφάλιση των δικαιωμάτων υπερασπίσεως που κατοχυρώνεται στο άρθρο 48, παράγραφος 2, του Χάρτη, και η αρχή της αποτελεσματικότητας την έννοια ότι δεν αντίκεινται σε εθνική διάταξη όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία
 - εισάγει τεκμήριο περί του εγκληματικού χαρακτήρα περιουσιακών στοιχείων των οποίων η προέλευση δεν δύναται να διαπιστωθεί ή να αποδειχθεί (άρθρο 1, παράγραφος 2, του Zakon za otnemane v polza na darzhavata na nezakonno pridobito imushtestvo [otm.] (νόμου περί δημεύσεως υπέρ του Δημοσίου των παρανόμως αποκτηθέντων περιουσιακών στοιχείων [έχει καταργηθεί], στο εξής: ZOPDNPI)·
 - εισάγει τεκμήριο εύλογης υπόνοιας περί της παράνομης αποκτήσεως των περιουσιακών στοιχείων (άρθρο 21, παράγραφος 2, του ZOPDNPI, έχει καταργηθεί)·
 - αντιστρέφει το βάρος αποδείξεως όσον αφορά την προέλευση των περιουσιακών στοιχείων και των μέσων με τα οποία αυτά αποκτήθηκαν όχι μόνον ως προς το ελεγχόμενο πρόσωπο, αλλά και ως προς τους τρίτους, οι οποίοι πρέπει να αποδείξουν την προέλευση όχι των δικών τους περιουσιακών στοιχείων, αλλά των περιουσιακών στοιχείων του δικαιοπαρόχου τους, ακόμη και σε περίπτωση που τα επίμαχα περιουσιακά στοιχεία αποκτήθηκαν άνευ ανταλλάγματος·
 - εισάγει την «περιουσιακή απόκλιση» ως μοναδική και κρίσιμης σημασίας απόδειξη περί υπάρξεως παρανόμως αποκτηθέντων περιουσιακών στοιχείων·
 - αντιστρέφει το βάρος αποδείξεως για όλους τους ενδιαφερομένους και όχι μόνον για το πρόσωπο που καταδικάζεται, και μάλιστα ακόμη και πριν από την καταδίκη του ή και ανεξάρτητα από αυτήν·

- στο πλαίσιο της νομικής και οικονομικής έρευνας και ανάλυσης επιτρέπει την εφαρμογή μεθοδολογίας με τη βοήθεια της οποίας εξετάζεται η υπόνοια περί του παράνομου χαρακτήρα των επίμαχων περιουσιακών στοιχείων και υπολογίζεται η αξία αυτών, η δε υπόνοια αυτή είναι δεσμευτική για τον δικαστή της ουσίας χωρίς να δύναται να ασκήσει πλήρη δικαστικό έλεγχο όσον αφορά το περιεχόμενο και την εφαρμογή της εν λόγω μεθοδολογίας;
- 5) Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/42/ΕΕ, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, σχετικά με τη δέσμευση και τη δήμευση οργάνων και προϊόντων εγκλήματος στην Ευρωπαϊκή Ένωση, την έννοια ότι επιτρέπει σε εθνικό νόμο να αντικαθιστά την εύλογη υπόνοια (βάσει των περιστάσεων που συνελέγησαν κατά τη διαδικασία και αξιολογήθηκαν από τον δικαστή) ότι τα περιουσιακά στοιχεία αποκτήθηκαν στο πλαίσιο τελέσεως ποινικού αδικήματος με την υπόνοια (το τεκμήριο) περί της παράνομης προελεύσεως των επιπλέον περιουσιακών στοιχείων, η οποία στηρίζεται αποκλειστικά στη διαπίστωση ότι η αύξηση της περιουσίας υπερβαίνει την αξία που προβλέπει ο εθνικός νόμος (παραδείγματος χάριν 75 000 ευρώ σε διάστημα δέκα ετών);
- 6) Έχει το δικαίωμα στην ιδιοκτησία το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης την έννοια ότι επιτρέπει εθνική διάταξη όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία:
- εισάγει αμάχητο τεκμήριο όσον αφορά το περιεχόμενο και την έκταση των παρανόμως αποκτηθέντων περιουσιακών στοιχείων (άρθρο 63, παράγραφος 2, ΖΟΡΔΝΠΙ, έχει καταργηθεί)·
 - εισάγει αμάχητο τεκμήριο περί της ακυρότητας των δικαιπραξιών που αφορούν απόκτηση και διάθεση (άρθρο 65 ΖΟΡΔΝΠΙ, έχει καταργηθεί) ή
 - περιορίζει τα δικαιώματα τρίτων, οι οποίοι έχουν αυτοτελή δικαιώματα επί περιουσιακών στοιχείων που υπόκεινται σε δήμευση ή οι οποίοι επικαλούνται τέτοιου είδους δικαιώματα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 76, παράγραφος 1, ΖΟΡΔΝΠΙ (έχει καταργηθεί) για ενημέρωσή τους σχετικά με την υπόθεση;
- 7) Έχουν οι διατάξεις του άρθρου 6, παράγραφος 2 και του άρθρου 8, παράγραφοι 1 έως 10, της οδηγίας 2014/42/ΕΕ, άμεσο αποτέλεσμα στον βαθμό που προβλέπουν διασφαλίσεις και προστατευτικές ρήτρες για τα πρόσωπα που επηρεάζονται από τη δήμευση ή για τους καλόπιστους τρίτους;

(¹) ΕΕ 2014, L 127, σ. 39.

Αναίρεση που άσκησε στις 29 Οκτωβρίου 2019 η Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël κατά της διάταξης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 5 Σεπτεμβρίου 2019 στην υπόθεση T-337/19, Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël κατά Επιτροπής και Συμβουλίου της Ευρώπης

(Υπόθεση C-798/19 P)

(2020/C 279/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël (εκπρόσωπος: R. Paternel, avocat)

Λοιποί διάδικοι: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Συμβούλιο της Ευρώπης

Με διάταξη της 27ης Μαΐου 2020, το Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναιρέσεως ως προδήλως απαράδεκτη.

Αναίρεση που άσκησε στις 3 Δεκεμβρίου 2019 η Roxtec AB κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 24 Σεπτεμβρίου 2019 στην υπόθεση T-261/18, Roxtec κατά EUIPO — Wallmax

(Υπόθεση C-893/19 P)

(2020/C 279/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Roxtec AB (εκπρόσωποι: T. Lampel, Rechtsanwalt, K. Wagner, Rechtsanwältin, J. Olsson, advokat)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Wallmax Srl

Με διάταξη της 12ης Μαρτίου 2020, το Δικαστήριο (τμήμα εγκρίσεως της εξετάσεως των αναιρέσεων) απέρριψε την αίτηση για την έγκριση της εξετάσεως της αιτήσεως αναιρέσεως και έκρινε ότι η ανααιρεσίμουσα φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul București (Ρουμανία) στις 12 Φεβρουαρίου 2020 — Wilo Salmson France SAS κατά Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

(Υπόθεση C-80/20)

(2020/C 279/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul București

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Wilo Salmson France SAS

Καθών: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Όσον αφορά την ερμηνεία του άρθρου 167, σε συνδυασμό με το άρθρο 178 της οδηγίας 2006/112/EK (*), υπάρχει διάκριση μεταξύ του χρόνου κατά τον οποίο γεννάται και του χρόνου κατά τον οποίο ασκείται το δικαίωμα έκπτωσης, λαμβανομένου υπόψη του τρόπου λειτουργίας του συστήματος ΦΠΑ;

Για τον σκοπό αυτόν επιβάλλεται να διευκρινισθεί αν το δικαίωμα έκπτωσης του ΦΠΑ μπορεί να ασκείται ελλείψει (έγκυρου) φορολογικού τιμολογίου εκδοθέντος για τις αγορές των αγαθών που πραγματοποιήθηκαν.

- 2) Όσον αφορά την ερμηνεία των ιδίων διατάξεων σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 14, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, της οδηγίας 2008/9/EK (*), ποιο είναι το δικονομικό στάδιο που αποτελεί το σημείο αναφοράς για να εκτιμηθεί η νομιμότητα της άσκησης του δικαιώματος επιστροφής του ΦΠΑ;

Για τον σκοπό αυτόν επιβάλλεται να διευκρινισθεί αν είναι δυνατόν να υποβληθεί αίτηση επιστροφής του ΦΠΑ ο οποίος κατέστη απαιτητός πριν από την «περίοδο επιστροφής», αλλά για τον οποίο εκδόθηκε τιμολόγιο κατά την περίοδο επιστροφής.

- 3) Όσον αφορά την ερμηνεία των ιδίων διατάξεων του άρθρου 14, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, της οδηγίας 2008/9/EK, σε συνδυασμό με το άρθρο 167 και με το άρθρο 178 της οδηγίας 2006/112/EK, ποια είναι τα αποτελέσματα της ακύρωσης και της έκδοσης νέων τιμολογίων για τις αγορές αγαθών που προηγούνται της «περιόδου επιστροφής» επί της άσκησης του δικαιώματος επιστροφής του ΦΠΑ σχετικά με τις εν λόγω αγορές;

Για τον σκοπό αυτόν επιβάλλεται να διευκρινισθεί αν στην περίπτωση ακύρωσης εκ μέρους του προμηθευτή των αρχικών τιμολογίων που εκδόθηκαν για αγορές αγαθών και έκδοσης νέων τιμολογίων σε μεταγενέστερο χρόνο, η άσκηση του δικαιώματος του δικαιούχου να ζητήσει την επιστροφή του ΦΠΑ σχετικά με τις αγορές αυτές πρέπει να αναφέρεται στην ημερομηνία των νέων τιμολογίων, τούτο δε σε περίπτωση κατά την οποία η ακύρωση των αρχικών τιμολογίων και η έκδοση των νέων τιμολογίων δεν εμπίπτουν στη σφαίρα ελέγχου του δικαιούχου, αλλά αποκλειστικά στη διακριτική εξουσία του προμηθευτή.

- 4) Μπορεί η εθνική νομοθεσία να εξαρτά την επιστροφή του ΦΠΑ σύμφωνα με την οδηγία [2008/9/EK] από μια προϋπόθεση απαιτητού, σε περίπτωση που το ορθό τιμολόγιο εκδόθηκε κατά την περίοδο [υποβολής] της αίτησης;

(¹) Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).

(²) Οδηγία 2008/9/EK του Συμβουλίου, της 12ης Φεβρουαρίου 2008, για τον καθορισμό λεπτομερών κανόνων σχετικά με την επιστροφή του φόρου προστιθέμενης αξίας, που προβλέπεται στην οδηγία 2006/112/EK, σε υποκείμενους στο φόρο μη εγκατεστημένους στο κράτος μέλος επιστροφής αλλά εγκατεστημένους σε άλλο κράτος μέλος (ΕΕ 2008, L 44, σ. 23).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul București (Ρουμανία) στις 12 Φεβρουαρίου 2020 — SC Mitliv Exim SRL κατά Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Υπόθεση C-81/20)

(2020/C 279/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul București

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: SC Mitliv Exim SRL

Καθών: Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιτίθενται οι διατάξεις του άρθρου 2 και του άρθρου 273 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (¹), του άρθρου 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 325 ΣΛΕΕ, σε σχέση με περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης, σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίδικη στην κύρια δίκη, η οποία επιτρέπει τη λήψη/εφαρμογή μέτρων σχετικών με κυρώσεις έναντι του φορολογούμενου νομικού προσώπου, τόσο στο πλαίσιο της διοικητικής, όσο και στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας, οι οποίες διεξάγονται παράλληλα έναντι αυτού, για τα ίδια πραγματικά περιστατικά φοροδιαφυγής, σε περίπτωση που η κύρωση στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας μπορεί να χαρακτηριστεί ως έχουσα, επίσης, ποινικό χαρακτήρα, σύμφωνα με τα κριτήρια που έχουν καθορίσει τα ευρωπαϊκά δικαστήρια στη νομολογία τους, και κατά πόσον όλες αυτές οι περιστάσεις, σωρευτικά, είναι δυσανάλογα επαχθείς για τον εν λόγω φορολογούμενο;
- 2) Έχει το δικαίωμα της Ένωσης, υπό το πρίσμα της απάντησης στο πρώτο ερώτημα, την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίδικη στην κύρια δίκη, η οποία επιτρέπει στο κράτος, μέσω των φορολογικών οργάνων του, να μη λαμβάνει υπόψη για τα ίδια πραγματικά περιστατικά φοροδιαφυγής, στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, το ποσό που έχει ήδη καταβληθεί ως αποζημίωση από αδικοπραξία και το οποίο συνιστά συγχρόνως το ποσό που καλύπτει τη φορολογική ζημία, με αποτέλεσμα να μην καθίσταται διαθέσιμο το εν λόγω ποσό για ορισμένη χρονική περίοδο, επιβάλλοντας στη συνέχεια εις βάρος του φορολογούμενου, στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, και πρόσθετες φορολογικές υποχρεώσεις για την ήδη εξοφληθείσα οφειλή;

(¹) ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Alba Iulia (Ρουμανία) στις 24 Φεβρουαρίου 2020 — Siebenburgisches Nugat SRL, Hans Draser Internationales Marketing κατά Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală a Vămilor — Direcția Regională Vamală Brașov — Biroul Vamal de Interior Sibiu

(Υπόθεση C-99/20)

(2020/C 279/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Alba Iulia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσες: Siebenburgisches Nugat SRL, Hans Draser Internationales Marketing

Αναιρεσίβλητες: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală a Vămilor — Direcția Regională Vamală Brașov — Biroul Vamal de Interior Sibiu

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει η συνδυασμένη ονοματολογία που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 2658/87 του Συμβουλίου (1) την έννοια ότι εμπορεύματα με τη γενική ονομασία «μέρη ενός σετ κουρτινόξυλων, δηλαδή έτοιμοι σωλήνες (βερνικωμένοι, επινικελωμένοι, επιχρωμιωμένοι)», τα οποία αποτελούν αντικείμενο της υπό κρίση διαφοράς, εμπίπτουν στη διάκριση 8302 41 90 ή στη διάκριση 7306 30 77 της ως άνω ονοματολογίας;

(1) Κανονισμός (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ 1987, L 256, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Timișoara (Ρουμανία) στις 28 Φεβρουαρίου 2020 — SC Avio Lucos SRL κατά Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) — Aparat Central

(Υπόθεση C-116/20)

(2020/C 279/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Timișoara

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: SC Avio Lucos SRL

Εφεσίβλητοι: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) — Aparat Central

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το δικαίωμα [της Ένωσης] που εφαρμόζεται επί της οικονομικής στηρίξεως για το γεωργικό έτος 2014 –και συγκεκριμένα ο κανονισμός (ΕΚ) 73/2009 (1) και ο κανονισμός 1122/2009 (2)– την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική διάταξη με την οποία θεσπίζεται υποχρέωση αποδείξεως του δικαιώματος χρήσεως εδαφικής εκτάσεως με σκοπό τη χορήγηση οικονομικής στηρίξεως σχετικής με τα καθεστώτα στρεμματικής ενισχύσεως;
- 2) Εάν κριθεί ότι το προμνημονευθέν στο πρώτο ερώτημα δικαίωμα [της Ένωσης] δεν αντιτίθεται στην ως άνω εθνική διάταξη, έχει το δικαίωμα [της Ένωσης] (συμπεριλαμβανομένης της αρχής της αναλογικότητας) την έννοια ότι αντιτίθεται –στην περίπτωση που το δικαίωμα εκμεταλλεύσεως της γεωργικής εκτάσεως αποδεικνύεται από τον δικαιούχο μέσω της προσκομίσεως συμβάσεως παραχωρήσεως βοσκοτόπου (βάσει της οποίας ο αιτών απέκτησε δικαίωμα χρήσεως του βοσκοτόπου υπ' ευθύνη του και προς όφελός του, έναντι καταβολής τέλους)– εθνική διάταξη που επιβάλλει, για την έγκυρη σύναψη της εν λόγω συμβάσεως παραχωρήσεως, τον όρο ο μελλοντικός παραχωρησιούχος να είναι αποκλειστικώς κτηνοτρόφος ή ιδιοκτήτης ζώων;
- 3) Εμπίπτει στην έννοια της γεωργικής δραστηριότητας του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΚ) 73/2009 η δραστηριότητα δικαιούχου καθεστώτος στρεμματικής ενισχύσεως ο οποίος –βάσει της συμβάσεως παραχωρήσεως βοσκοτόπου με σκοπό την απόκτηση του δικαιώματος χρήσεως της εν λόγω εκτάσεως και την απόκτηση δικαιωμάτων ενισχύσεως για το αγροτικό έτος 2014– συνάπτει στη συνέχεια σύμβαση συνεργασίας με κτηνοτρόφους, με την οποία επιτρέπει τη δωρεάν χρήση της παραχωρηθείσας εκτάσεως για την βοσκή των ζώων, ενώ παράλληλα ο δικαιούχος διατηρεί το δικαίωμα χρήσεως της εκτάσεως, αλλά υποχρεούται να μην παρακωλύει τη δραστηριότητα βοσκής και να εκτελεί δραστηριότητες καθαρισμού του βοσκοτόπου;

- 4) Έχει το δικαίωμα [της Ευρωπαϊκής Ένωσης] την έννοια ότι αντιτίθεται σε ερμηνεία εθνικής διατάξεως όπως το άρθρο 431, παράγραφος 2, του ρουμανικού κώδικα πολιτικής δικονομίας -που αφορά την ισχύ δεδικασμένου τελεσίδικης δικαστικής αποφάσεως, με την οποία κρίθηκε απαράδεκτο αίτημα ενισχύσεως λόγω της παραβιάσεως της απαιτήσεως της εθνικής νομοθεσίας περί νομιμότητας του τίτλου εκμεταλλεύσεως/χρήσεως της εκτάσεως για την οποία ζητήθηκε υπαγωγή στο καθεστώς στρεμματικής ενισχύσεως για το γεωργικό έτος 2014 (αναφορικά με διαφορά στο πλαίσιο της οποίας ζητήθηκε η ακύρωση αποφάσεως περί επιβολής πολυετών κυρώσεων)-, ερμηνεία βάσει της οποίας δεν χωρεί εξέταση της συμβατότητας της εν λόγω απαιτήσεως του εθνικού δικαίου με το δικαίωμα [της Ευρωπαϊκής Ένωσης] το οποίο εφαρμόζεται για το γεωργικό έτος 2014 στο πλαίσιο νέας διαφοράς, στην οποία εξετάζεται η νομιμότητα πράξεως ανακτήσεως αχρεωστήτως καταβληθέντων στον αιτούντα ποσών, επίσης για το γεωργικό έτος 2014, η οποία βασίζεται στα ίδια πραγματικά περιστατικά και στις ίδιες εθνικές διατάξεις που αποτέλεσαν το αντικείμενο εξετάσεως της προγενέστερης τελεσίδικης δικαστικής αποφάσεως;

- (¹) Κανονισμός (ΕΚ) 73/2009 του Συμβουλίου, της 19ης Ιανουαρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης για τους γεωργούς στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) 1290/2005, (ΕΚ) 247/2006, (ΕΚ) 378/2007 και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 (ΕΕ 2009, L 30, σ. 16).
- (²) Κανονισμός (ΕΚ) 1122/2009 της Επιτροπής της 30ής Νοεμβρίου 2009 σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 73/2009 του Συμβουλίου όσον αφορά την πολλαπλή συμμόρφωση, τη διαφοροποίηση και το ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου, στο πλαίσιο των καθεστώτων άμεσης στήριξης για τους γεωργούς που προβλέπονται στον εν λόγω κανονισμό, καθώς και λεπτομερών διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου όσον αφορά την πολλαπλή συμμόρφωση στο πλαίσιο του καθεστώτος στήριξης που προβλέπεται για τον αμπελοοικονομικό τομέα (ΕΕ 2009, L 316, σ. 65).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 24 Μαρτίου 2020 — DS κατά Porsche Inter Auto GmbH & Co KG και Volkswagen AG

(Υπόθεση C-145/20)

(2020/C 279/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: DS

Εναγόμενες: Porsche Inter Auto GmbH & Co KG und Volkswagen AG

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχει το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών (¹), την έννοια ότι ένα μηχανοκίνητο όχημα, το οποίο εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 715/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2007, που αφορά την έγκριση τύπου μηχανοκίνητων οχημάτων όσον αφορά εκπομπές από ελαφρά επιβατηγά και εμπορικά οχήματα (Euro 5 και Euro 6) και σχετικά με την πρόσβαση σε πληροφορίες επισκευής και συντήρησης οχημάτων (²), έχει τη συνήθη ποιότητα ενός αγαθού του ίδιου τύπου την οποία μπορεί ευλόγως να αναμένει ο καταναλωτής, εάν το όχημα είναι μεν εξοπλισμένο με παράνομο σύστημα αναστολής κατά την έννοια του άρθρου 3, σημείο 10, και του άρθρου 5, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 715/2007, πλην όμως ο τύπος του οχήματος διαθέτει έγκυρη έγκριση ΕΚ τύπου, με αποτέλεσμα να επιτρέπεται η χρήση του οχήματος στο οδικό δίκτυο;
2. Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 715/2007 την έννοια ότι ένα σύστημα αναστολής κατά την έννοια του άρθρου 3, σημείο 10, του κανονισμού αυτού, το οποίο είναι σχεδιασμένο κατά τρόπον ώστε η ανακυκλοφορία των καυσαερίων, εκτός της δοκιμαστικής λειτουργίας σε εργαστηριακές συνθήκες, να ενεργοποιείται πλήρως σε πραγματικές συνθήκες οδήγησε μόνο όταν οι εξωτερικές θερμοκρασίες κυμαίνονται μεταξύ 15 και 33 βαθμών Κελσίου, μπορεί να είναι νόμιμο κατά το άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο α', του εν λόγω κανονισμού, ή η εφαρμογή της ως άνω παρεκκλίσεως αποκλείεται ήδη εκ προοιμίου λόγω του ότι η πλήρης λειτουργία της ανακυκλοφορίας των καυσαερίων περιορίζεται σε συνθήκες που επικρατούν μόνον κατά περίπτωση το ήμισυ του έτους σε ορισμένα τμήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης;
3. Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 6, της οδηγίας 1999/44/ΕΚ την έννοια ότι η έλλειψη συμμορφώσεως, η οποία συνίσταται στον εξοπλισμό ενός οχήματος με σύστημα αναστολής το οποίο απαγορεύεται από το άρθρο 3, σημείο 10, σε συνδυασμό με το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 715/2007, πρέπει να θεωρηθεί ως ασήμαντη κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως, αν ο αγοραστής θα είχε αποκτήσει το όχημα ακόμη και αν γνώριζε την ύπαρξη και τη λειτουργία του εν λόγω συστήματος;

(¹) ΕΕ 1999, L 171, σ. 12.

(²) ΕΕ 2007, L 171, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Amtsgerichts Köln (Γερμανία) στις 16 Μαρτίου 2020 — AC κατά Deutsche Lufthansa AG

(Υπόθεση C-148/20)

(2020/C 279/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgerichts Köln

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: AC

Εναγομένη: Deutsche Lufthansa AG

Προδικαστικό ερώτημα

Συνάδει η οδηγία (ΕΕ) 2016/681 ⁽¹⁾ με τα άρθρα 7 και 8 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων (στο εξής: Χάρτης) ως προς τα ακόλουθα σημεία:

- 1) Είναι επαρκώς συγκεκριμένα τα δεδομένα PNR που πρέπει να διαβιβάζονται κατά την οδηγία, λαμβανομένων υπόψη των άρθρων 7 και 8 του Χάρτη;
- 2) Προβλέπει η οδηγία, δεδομένου του πεδίου εφαρμογής της και λαμβανομένων υπόψη των άρθρων 7 και 8 του Χάρτη, επαρκή αντικειμενική διαφοροποίηση κατά τη συλλογή και διαβίβαση των δεδομένων PNR σε σχέση με το είδος των πτήσεων και το επίπεδο της απειλής σε ορισμένη χώρα καθώς και ως προς την αντιπαραβολή με βάσεις δεδομένων και πρότυπα;
- 3) Συνάδει η γενική και άνευ διακρίσεων διάρκεια διατήρησης όλων των δεδομένων PNR με τα άρθρα 7 και 8 του Χάρτη;
- 4) Παρέχει η οδηγία, λαμβανομένων υπόψη των άρθρων 7 και 8 του Χάρτη, επαρκή διαδικαστική προστασία στους επιβάτες όσον αφορά τη χρήση των διατηρούμενων δεδομένων PNR;
- 5) Διασφαλίζεται επαρκώς από την οδηγία, λαμβανομένων υπόψη των άρθρων 7 και 8 του Χάρτη, το επίπεδο προστασίας των ευρωπαϊκών θεμελιωδών δικαιωμάτων κατά την περαιτέρω διαβίβαση των δεδομένων PNR σε αρχές τρίτων κρατών από τρίτες χώρες;

⁽¹⁾ Οδηγία (ΕΕ) 2016/681 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, σχετικά με τη χρήση των δεδομένων που περιέχονται στις καταστάσεις ονομάτων επιβατών (PNR) για την πρόληψη, ανίχνευση, διερεύνηση και δίωξη τρομοκρατικών και σοβαρών εγκλημάτων (ΕΕ 2016, L 119, σ. 132).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Köln (Γερμανία) στις 16 Μαρτίου 2020 — DF κατά Deutsche Lufthansa AG

(Υπόθεση C-149/20)

(2020/C 279/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Köln

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: DF

Εναγομένη: Deutsche Lufthansa AG

Προδικαστικά ερωτήματα

Συνάδει η οδηγία (ΕΕ) 2016/681 ⁽¹⁾ με τα άρθρα 7 και 8 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων (στο εξής: Χάρτης) ως προς τα ακόλουθα σημεία:

- 1) Είναι επαρκώς συγκεκριμένα τα δεδομένα PNR που πρέπει να διαβιβάζονται κατά την οδηγία, λαμβανομένων υπόψη των άρθρων 7 και 8 του Χάρτη;
- 2) Προβλέπει η οδηγία, δεδομένου του πεδίου εφαρμογής της και λαμβανομένων υπόψη των άρθρων 7 και 8 του Χάρτη, επαρκή αντικειμενική διαφοροποίηση κατά τη συλλογή και διαβίβαση των δεδομένων PNR σε σχέση με το είδος των πτήσεων και το επίπεδο της απειλής σε ορισμένη χώρα καθώς και ως προς την αντιπαραβολή με βάσεις δεδομένων και πρότυπα;
- 3) Συνάδει η γενική και άνευ διακρίσεων διάρκεια διατήρησης όλων των δεδομένων PNR με τα άρθρα 7 και 8 του Χάρτη;
- 4) Παρέχει η οδηγία, λαμβανομένων υπόψη των άρθρων 7 και 8 του Χάρτη, επαρκή διαδικαστική προστασία στους επιβάτες όσον αφορά τη χρήση των διατηρούμενων δεδομένων PNR;
- 5) Διασφαλίζεται επαρκώς από την οδηγία, λαμβανομένων υπόψη των άρθρων 7 και 8 του Χάρτη, το επίπεδο προστασίας των ευρωπαϊκών θεμελιωδών δικαιωμάτων κατά την περαιτέρω διαβίβαση των δεδομένων PNR σε αρχές τρίτων κρατών από τρίτες χώρες;

⁽¹⁾ Οδηγία (ΕΕ) 2016/681 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, σχετικά με τη χρήση των δεδομένων που περιέχονται στις καταστάσεις ονομάτων επιβατών (PNR) για την πρόληψη, ανίχνευση, διερεύνηση και δίωξη τρομοκρατικών και σοβαρών εγκλημάτων (ΕΕ 2016, L 119, σ. 132).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Köln (Γερμανία) στις 17 Μαρτίου 2020 — BD κατά Deutsche Lufthansa AG

(Υπόθεση C-150/20)

(2020/C 279/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Köln

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: BD

Εναγομένη: Deutsche Lufthansa AG

Προδικαστικά ερωτήματα

Συνάδει η οδηγία (ΕΕ) 2016/681 ⁽¹⁾ με τα άρθρα 7 και 8 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων (στο εξής: Χάρτης) ως προς τα ακόλουθα σημεία:

- 1) Είναι επαρκώς συγκεκριμένα τα δεδομένα PNR που πρέπει να διαβιβάζονται κατά την οδηγία, λαμβανομένων υπόψη των άρθρων 7 και 8 του Χάρτη;
- 2) Προβλέπει η οδηγία, δεδομένου του πεδίου εφαρμογής της και λαμβανομένων υπόψη των άρθρων 7 και 8 του Χάρτη, επαρκή αντικειμενική διαφοροποίηση κατά τη συλλογή και διαβίβαση των δεδομένων PNR σε σχέση με το είδος των πτήσεων και το επίπεδο της απειλής σε ορισμένη χώρα καθώς και ως προς την αντιπαραβολή με βάσεις δεδομένων και πρότυπα;
- 3) Συνάδει η γενική και άνευ διακρίσεων διάρκεια διατήρησης όλων των δεδομένων PNR με τα άρθρα 7 και 8 του Χάρτη;
- 4) Παρέχει η οδηγία, λαμβανομένων υπόψη των άρθρων 7 και 8 του Χάρτη, επαρκή διαδικαστική προστασία στους επιβάτες όσον αφορά τη χρήση των διατηρούμενων δεδομένων PNR;

- 5) Διασφαλίζεται επαρκώς από την οδηγία, λαμβανομένων υπόψη των άρθρων 7 και 8 του Χάρτη, το επίπεδο προστασίας των ευρωπαϊκών θεμελιωδών δικαιωμάτων κατά την περαιτέρω διαβίβαση των δεδομένων PNR σε αρχές τρίτων κρατών από τρίτες χώρες;

(¹) Οδηγία (ΕΕ) 2016/681 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, σχετικά με τη χρήση των δεδομένων που περιέχονται στις καταστάσεις ονομάτων επιβατών (PNR) για την πρόληψη, ανίχνευση, διερεύνηση και δίωξη τρομοκρατικών και σοβαρών εγκλημάτων (ΕΕ 2016, L 119, σ. 132).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Mureș (Ρουμανία) στις 30 Μαρτίου 2020 — DG, ΕΗ κατά SC Gruber Logistics SRL

(Υπόθεση C-152/20)

(2020/C 279/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Mureș

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: DG, ΕΗ

Εναγόμενη: SC Gruber Logistics SRL

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008 (¹), την έννοια ότι η επιλογή του εφαρμοστέου δικαίου στην ατομική σύμβαση εργασίας αποκλείει την εφαρμογή του δικαίου της χώρας στην οποία ο μισθωτός ασκεί συνήθως τη δραστηριότητά του, ήτοι ότι, εφόσον επιλέχθηκε εφαρμοστέο δικαιο, αποκλείεται η εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού;
- 2) Έχει το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, την έννοια ότι ο εφαρμοστέος κατώτατος μισθός στη χώρα στην οποία ο μισθωτός ασκεί συνήθως τη δραστηριότητά του συνιστά δικαίωμα το οποίο εμπίπτει στις «διατάξεις από τις οποίες δεν μπορεί να γίνει παρέκκλιση με συμφωνία κατά το δικαιο που θα ήταν εφαρμοστέο [...] ελλείψει επιλογής», κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού;
- 3) Έχει το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτό να θεωρείται ότι η παραπομπή, στην ατομική σύμβαση εργασίας, στις διατάξεις του ρουμανικού Κώδικα Εργασίας ισοδυναμεί με επιλογή του ρουμανικού δικαίου, στο μέτρο που είναι γνωστό ότι, στη Ρουμανία, υφίσταται εκ του νόμου υποχρέωση συμπερίληψης της εν λόγω ρήτρας περί επιλογής στην ατομική σύμβαση εργασίας; Με άλλα λόγια, έχει το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, την έννοια ότι αντιβαίνουν σε αυτό εθνικές διατάξεις και πρακτικές βάσει των οποίων η ρήτρα περί επιλογής του ρουμανικού δικαίου περιλαμβάνεται υποχρεωτικώς στις ατομικές συμβάσεις εργασίας;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, για το εφαρμοστέο δικαιο στις συμβατικές ενοχές (Ρώμη Ι) (ΕΕ 2008, L 177, σ. 6).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 3 Απριλίου 2020 — FI κατά Eurowings GmbH

(Υπόθεση C-157/20)

(2020/C 279/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: FI

Εφεσίβλητη: Eurowings GmbH

Προδικαστικό ερώτημα

Αποτελεί για τον πραγματικό αερομεταφορέα η απεργία του δικού του προσωπικού (εν προκειμένω, των αεροσυνοδών), η οποία έχει οργανωθεί από συνδικαλιστικές οργανώσεις, «έκτακτη περίπτωση» κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 ⁽¹⁾;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ 2004, L 46, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 7 Απριλίου 2020 — «Grossmania» Mezőgazdasági Termelő és Szolgáltató Kft. κατά Vas Megyei Kormányhivatal

(Υπόθεση C-177/20)

(2020/C 279/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: «Grossmania» Mezőgazdasági Termelő és Szolgáltató Kft.

Καθή: Vas Megyei Kormányhivatal

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 267 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, όταν το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει αποφανθεί, με απόφαση εκδοθείσα στο πλαίσιο προδικαστικής παραπομπής, ότι κανονιστική διάταξη κράτους μέλους είναι αντίθετη προς το δικαίωμα της Ένωσης, η διάταξη αυτή δεν μπορεί να εφαρμοσθεί ούτε σε μεταγενέστερες διοικητικές ή δικαστικές διαδικασίες, ακόμη και εάν τα πραγματικά περιστατικά της μεταγενέστερης διαδικασίας δεν είναι απολύτως ταυτόσημα με αυτά της προηγούμενης διαδικασίας προδικαστικής παραπομπής;

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 7 Απριλίου 2020 — Pharma Expressz Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. κατά Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

(Υπόθεση C-178/20)

(2020/C 279/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Pharma Expressz Szolgáltató és Kereskedelmi Kft.

Καθού: Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Προκύπτει από τα άρθρα 70 έως 73 της οδηγίας 2001/83⁽¹⁾ ότι φάρμακο, το οποίο μπορεί να χορηγηθεί χωρίς ιατρική συνταγή σε ένα κράτος μέλος, πρέπει να θεωρηθεί ως φάρμακο που μπορεί επίσης να χορηγηθεί χωρίς ιατρική συνταγή και σε άλλο κράτος μέλος, ακόμη και όταν το συγκεκριμένο φάρμακο δεν διαθέτει άδεια κυκλοφορίας και δεν έχει ταξινομηθεί στο άλλο κράτος μέλος;
- 2) Δικαιολογείται, χάριν της προστασίας της υγείας και της ζωής των προσώπων σύμφωνα με το άρθρο 36 ΣΛΕΕ, ποσοτικός περιορισμός ο οποίος εξαρτά τη δυνατότητα παραγγελίας και διανομής στον ασθενή φαρμάκου, το οποίο δεν διαθέτει άδεια κυκλοφορίας στην αγορά ενός κράτους μέλους αλλά διαθέτει τέτοια άδεια σε άλλο [κράτος μέλος του ΕΟΧ], από την ύπαρξη ιατρικής συνταγής και δήλωσης της φαρμακευτικής αρχής, ακόμη και όταν το φάρμακο έχει ταξινομηθεί στο άλλο κράτος μέλος ως φάρμακο που χορηγείται χωρίς ιατρική συνταγή;

(¹) Οδηγία 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ 2001, L 311, σ. 67).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 5 Μαΐου 2020 — Laudamotion GmbH κατά Verein für Konsumenteninformation**(Υπόθεση C-189/20)**

(2020/C 279/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Laudamotion GmbH

Αναρεσίβλητη: Verein für Konsumenteninformation

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχουν οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012⁽¹⁾, ιδίως το άρθρο 25, το άρθρο 17, παράγραφος 3, και το άρθρο 19, ενδεχομένως επίσης λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 67, την έννοια ότι αντιβαίνει στις διατάξεις αυτές ο έλεγχος καταχρηστικότητας των ρητρών παρέκτασης διεθνούς δικαιοδοσίας με βάση την οδηγία 93/13/ΕΟΚ⁽²⁾ και/ή με βάση τις αντίστοιχες εθνικές διατάξεις μεταφοράς της εν λόγω οδηγίας;
2. Έχει το άρθρο 25, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, τελευταία ημiperiodos, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 («εκτός αν η συμφωνία είναι άκυρη ως προς την ουσιαστική της ισχύ της βάσει της νομοθεσίας του οικείου κράτους μέλους») την έννοια ότι επιτρέπει τη διενέργεια -εκτεινόμενου ακόμη και πέραν του εναρμονισμένου τομέα δικαίου- ουσιαστικού ελέγχου με βάση το εθνικό δίκαιο του συμφωνηθέντος ως αρμόδιου κράτους μέλους;
3. Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο και το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα:

Καθορίζονται οι εφαρμοστέοι ως προς τον έλεγχο καταχρηστικότητας σύμφωνα με την οδηγία 93/13/ΕΟΚ εθνικοί κανόνες μεταφοράς με βάση το δίκαιο του συμφωνηθέντος ως αρμόδιου κράτους μέλους ή με βάση τη lex causae του

(¹) Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2012, L 351, σ. 1).

(²) Οδηγία του Συμβουλίου της 5ης Απριλίου 1993 σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 5 Μαΐου 2020 — DocMorris NV κατά Apothekerkammer Nordrhein

(Υπόθεση C-190/20)

(2020/C 279/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εναγομένη και αναιρεσείουσα: DocMorris NV

Ενάγων και αναιρεσίβλητος: Apothekerkammer Nordrhein

Προδικαστικό ερώτημα

Συνάδει με τις διατάξεις του τίτλου VIII, και ιδίως με το άρθρο 87, παράγραφος 3, της οδηγίας 2001/83/EK ⁽¹⁾, η ερμηνεία εθνικής διάταξης [εν προκειμένω: του άρθρου 7, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του HWG (νόμου περί της διαφήμισης θεραπευτικών προϊόντων)] υπό την έννοια ότι απαγορεύεται η διοργάνωση προωθητικής ενέργειας (διαγωνισμού), με σκοπό την προσέλκυση πελατών, από φαρμακείο ταχυδρομικών πωλήσεων το οποίο είναι εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος, εφόσον προϋπόθεση για τη συμμετοχή στον διαγωνισμό αποτελεί η υποβολή ιατρικής συνταγής σχετικής με συνταγογραφούμενο φάρμακο για ανθρώπινη χρήση, το προκηρυσσόμενο έπαθλο δεν είναι φάρμακο αλλά άλλο αντικείμενο (εν προκειμένω: ηλεκτρικό ποδήλατο αξίας 2 500 ευρώ και ηλεκτρικές οδοντόβουρτσες) και δεν ελλοχεύει κίνδυνος ενθάρρυνσης της μη ορθολογικής και υπερβολικής χρήσης φαρμάκων;»

⁽¹⁾ Οδηγία 2001/83/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ 2001 L 311, σ. 67).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) στις 7 Μαΐου 2020 — KAHN GmbH & Co KG κατά Hauptzollamt Hannover

(Υπόθεση C-197/20)

(2020/C 279/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: KAHN GmbH & Co KG

Καθού: Hauptzollamt Hannover

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Εφαρμόζονται οι επεξηγηματικές σημειώσεις της Συνδυασμένης Ονοματολογίας ⁽¹⁾ για τη διάκριση 1521 9099 ⁽²⁾, εφόσον χρησιμοποιείται η λέξη «λιωμένο»;
2. Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα: Έχει ο όρος «ακατέργαστο» της διακρίσεως 1521 9091 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας την έννοια ότι πρέπει να καταταγεί στη διάκριση αυτή κερύ από μέλισσες που έχει τηχθεί στη χώρα εξαγωγής και από το οποίο έχουν αφαιρεθεί μηχανικώς κατά την τήξη ξένα σώματα, έχουν όμως παραμείνει κάποια από αυτά εντός του εν λόγω κεριού;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 1987 για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ 1987, L 256, σ. 1.), όπως τροποποιήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2019/1776 της Επιτροπής, της 9ης Οκτωβρίου 2019, σχετικά με την τροποποίηση του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 του Συμβουλίου για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ 2019, L 280, σ. 1).

⁽²⁾ Επεξηγηματικές σημειώσεις της Συνδυασμένης Ονοματολογίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2019, C 119, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το **Consiglio di Stato (Ιταλία)** στις **30 Μαρτίου 2020** — **Rad Service Srl Unipersonale κ.λπ. κατά Del Debbio SpA κ.λπ.**

(Υπόθεση C-210/20)

(2020/C 279/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσες: Rad Service Srl Unipersonale, Cosmo Ambiente Srl, Cosmo Scavi Srl

Αναιρεσίβλητες: Del Debbio SpA, Gruppo Sei Srl, Ciclat Val di Cecina Soc. Coop., Daf Costruzioni Stradali Srl υπό την ιδιότητά της ως εντολοδόχου προσωρινής κοινοπραξίας επιχειρήσεων που συνέστησε από κοινού με τις GARC SpA και Edil Moter Srl

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει να θεωρηθεί ότι το άρθρο 63 της οδηγίας 2014/24 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014 ⁽¹⁾, σχετικά με τη στήριξη στις ικανότητες άλλου φορέα, σε συνδυασμό με τις αρχές της ελευθερίας εγκαταστάσεως και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών που κατοχυρώνονται στα άρθρα 49 και 56 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), αντιτίθεται στην εφαρμογή της ιταλικής κανονιστικής ρυθμίσεως όσον αφορά τη στήριξη στις ικανότητες άλλου φορέα και τον αποκλεισμό από τις διαδικασίες αναθέσεως, που περιέχεται στο άρθρο 89, παράγραφος 1, τέταρτο εδάφιο, του ιταλικού κώδικα δημοσίων συμβάσεων όπως αυτός θεσπίζεται με το νομοθετικό διάταγμα 50 της 18ης Απριλίου 2016, σύμφωνα με το οποίο, σε περίπτωση ψευδών δηλώσεων εκ μέρους της επικουρικής επιχειρήσεως σχετικά με την ύπαρξη ποινικής καταδικαστικής απόφασεως με ισχύ δεδικασμένου, από τις οποίες ενδεχομένως μπορεί να αποδειχθεί η τέλεση σοβαρού επαγγελματικού παραπτώματος, η αναθέτουσα αρχή οφείλει να αποκλείει άνευ όρων τον διαγωνιζόμενο οικονομικό φορέα, χωρίς να τον υποχρεώνει ή να του επιτρέπει να υποδείξει άλλη κατάλληλη επικουρική επιχείρηση προς αντικατάσταση της πρώτης, όπως αντιθέτως ορίζεται στις λοιπές περιπτώσεις στις οποίες οι άλλοι φορείς στις ικανότητες των οποίων σκοπεύει να στηριχθεί ο οικονομικός φορέας δεν πληρούν σχετικό κριτήριο επιλογής ή για τους οποίους συντρέχουν υποχρεωτικοί λόγοι αποκλεισμού;

⁽¹⁾ Οδηγία 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις δημόσιες προμήθειες και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ (ΕΕ 2014, L 94, σ. 65).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το **Verwaltungsgericht Wiesbaden (Γερμανία)** στις **19 Μαΐου 2020** — **JV κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας**

(Υπόθεση C-215/20)

(2020/C 279/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: JV

Καθή: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι η οδηγία (ΕΕ) 2016/681 ⁽¹⁾ (στο εξής: οδηγία PNR), κατά την οποία οι αερομεταφορείς διαβιβάζουν μεγάλο όγκο δεδομένων, τα οποία αφορούν όλους τους επιβάτες ανεξαιρέτως, προς μονάδες στοιχείων επιβατών συσταθείσες από τα κράτη μέλη, στις οποίες γίνεται αναίτια χρήση των εν λόγω δεδομένων για την αυτοματοποιημένη αντιπαραβολή τους με τράπεζες δεδομένων και μοντέλα και στη συνέχεια διατηρούνται για περίοδο πέντε ετών, συμβατή με τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως με το άρθρο 7, το άρθρο 8 και το άρθρο 52 αυτού, υπό το πρίσμα του σκοπού που επιδιώκει η οδηγία PNR και των απαιτήσεων περί σαφήνειας και αναλογικότητας;

2) Ειδικότερα:

- α) Είναι το άρθρο 3, σημείο 9, της οδηγίας PNR, σε συνδυασμό με το παράρτημα II αυτής, όπου προβλέπεται ότι στο πλαίσιο της οδηγίας PNR με τη φράση «σοβαρά εγκλήματα» νοούνται οι εγκληματικές πράξεις που απαριθμούνται στο παράρτημα II της οδηγίας αυτής και τιμωρούνται, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο κράτους μέλους, με στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφάλειας ανώτατης διάρκειας τουλάχιστον τριών ετών, συμβατό με το άρθρο 7 και το άρθρο 8 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, από την άποψη της επαρκούς σαφήνειας και της απαιτήσεως περί αναλογικότητας;
- β) Είναι τα προς διαβίβαση δεδομένα που περιέχονται στις καταστάσεις ονομάτων επιβατών (στο εξής: δεδομένα PNR) και αφορούν τη διαβίβαση ονομάτων (άρθρο 8, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, σε συνδυασμό με το παράρτημα I, σημείο 4, της οδηγίας PNR), τις πληροφορίες σχετικά με το πρόγραμμα τακτικού επιβάτη (άρθρο 8, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, σε συνδυασμό με το παράρτημα I, σημείο 8, της οδηγίας PNR) και τη συμπλήρωση του πεδίου ελεύθερου κειμένου με γενικές πληροφορίες (άρθρο 8, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, σε συνδυασμό με το παράρτημα I, σημείο 12, της οδηγίας PNR) επαρκώς ακριβή, ώστε να δικαιολογούν επέμβαση αντιβαίνουσα στο άρθρο 7 και το άρθρο 8 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων;
- γ) Συνάδει με το άρθρο 7 και το άρθρο 8 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, καθώς και με τον επιδιωκόμενο σκοπό της οδηγίας PNR, το γεγονός ότι, εκτός από τα δεδομένα επιβατών, συλλέγονται και δεδομένα τρίτων, όπως του ταξιδιωτικού πρακτορείου ή/και του ταξιδιωτικού πράκτορα (παράρτημα I, σημείο 9, της οδηγίας PNR), του κηδεμόνα ανήλικου (παράρτημα I, σημείο 12, της οδηγίας PNR) και άλλων ταξιδιωτών του φακέλου (παράρτημα I, σημείο 17, της οδηγίας PNR);
- δ) Είναι η πρόβλεψη της οδηγίας PNR για τη διαβίβαση, επεξεργασία και διατήρηση δεδομένων PNR ανήλικων επιβατών συμβατή με το άρθρο 7, το άρθρο 8 και το άρθρο 24 του Χάρτη;
- ε) Είναι το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας PNR, σε συνδυασμό με το παράρτημα I, σημείο 18 αυτής, σύμφωνα με το οποίο οι αερομεταφορείς διαβιβάζουν στις ΜΣΕ των κρατών μελών δεδομένα επιβατών που έχουν συλλέξει εκ των προτέρων (δεδομένα API), ακόμη και αν αυτά ταυτίζονται με τα δεδομένα PNR, συμβατό με το άρθρο 8 και το άρθρο 52 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, υπό το πρίσμα της αρχής περί ελαχιστοποίησης των δεδομένων;
- στ) Αποτελεί το άρθρο 6, παράγραφος 4, της οδηγίας PNR, ως νομική βάση για τον καθορισμό των κριτηρίων βάσει των οποίων γίνεται η αντιπαραβολή των δεδομένων (τα λεγόμενα μοντέλα), επαρκή προβλεπόμενη από τον νόμο θεμιτή βάση κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 2, και του άρθρου 52 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, καθώς και του άρθρου 16, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ;
- ζ) Πρέπει να θεωρηθεί ότι το άρθρο 12 της οδηγίας PNR περιορίζει στο απολύτως αναγκαίο μέτρο την επέμβαση στο άρθρο 7 και το άρθρο 8 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, ενώ προβλέπει ότι τα δεδομένα που διαβιβάζονται στις ΜΣΕ των κρατών μελών μπορούν να διατηρούνται για περίοδο πέντε ετών;
- η) Έχει η ανωνυμοποίηση των δεδομένων που προβλέπεται στο άρθρο 12, παράγραφος 2, της οδηγίας PNR ως αποτέλεσμα τη μείωση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο αναγκαίο μέτρο, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 8 και το άρθρο 52 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, ακόμη και αν αυτή δεν συνιστά παρά μια ανά πάσα στιγμή αναστρέψιμη ψευδωνυμοποίηση;
- θ) Έχουν τα άρθρα 7, 8 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων την έννοια ότι καθιστούν απαραίτητη την ενημέρωση των επιβατών, τα δεδομένα των οποίων απο-ανωνυμοποιούνται στο πλαίσιο της διαδικασίας επεξεργασίας δεδομένων των επιβατών (άρθρο 12, παράγραφος 3, της οδηγίας PNR), προκειμένου να τους παρέχεται η δυνατότητα δικαστικού ελέγχου;
3. Είναι το άρθρο 11 της οδηγίας PNR, το οποίο επιτρέπει τη διαβίβαση δεδομένων PNR σε τρίτες χώρες που δεν διαθέτουν ικανοποιητικό επίπεδο προστασίας των δεδομένων, συμβατό με το άρθρο 7 και το άρθρο 8 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων;
4. Παρέχει το άρθρο 6, παράγραφος 4, της οδηγίας PNR επαρκή προστασία έναντι της επεξεργασίας ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, κατά την έννοια του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 ⁽²⁾ (στο εξής: ΓΚΠΔ) και του άρθρου 10 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680 ⁽³⁾, αν στο πλαίσιο του πεδίου ελεύθερου κειμένου «γενικές παρατηρήσεις» (παράρτημα I σημείο 12, της οδηγίας PNR) μπορούν να διαβιβάζονται, παραδείγματος χάριν, διατροφικές προτιμήσεις οι οποίες καθιστούν δυνατή τη συναγωγή συμπερασμάτων όσον αφορά τις εν λόγω ειδικές κατηγορίες δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα;

5. Συνάδει με το άρθρο 13 ΓΚΠΔ το γεγονός ότι ο αερομεταφορέας στην ιστοσελίδα του ενημερώνει τους επιβάτες μόνον για τον εθνικό νόμο περί μεταφοράς του ενωσιακού δικαίου στο εσωτερικό δίκαιο [εν προκειμένω για τον Gesetz über die Verarbeitung von Fluggastdaten zur Umsetzung der Richtlinie (EU) 2016/681, της 6ης Ιουνίου 2017, BGBl. I σ. 1484 (νόμο περί επεξεργασίας των δεδομένων που περιέχονται στις καταστάσεις ονομάτων επιβατών για τη μεταφορά της οδηγίας (ΕΕ) 2016/681 στο εσωτερικό δίκαιο];

- (¹) Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, σχετικά με τη χρήση των δεδομένων που περιέχονται στις καταστάσεις ονομάτων επιβατών (PNR) για την πρόληψη, ανίχνευση, διερεύνηση και δίωξη τρομοκρατικών και σοβαρών εγκλημάτων (ΕΕ 2016, L 119 σ. 132).
- (²) Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (ΕΕ 2016, L 119 σ. 1).
- (³) Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, ανίχνευσης ή δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της απόφασης-πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ του Συμβουλίου (ΕΕ 2016, L 119 σ. 89).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) στις 7 Μαΐου 2020 — C.E. Roeper GmbH κατά Hauptzollamt Hamburg

(Υπόθεση C-216/20)

(2020/C 279/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: C.E. Roeper GmbH

Καθού: Hauptzollamt Hamburg

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εφαρμόζονται οι επεξηγηματικές σημειώσεις της Συνδυασμένης Ονοματολογίας (¹) για τη διάκριση 1521 9099 (²), εφόσον χρησιμοποιείται η λέξη «λιωμένο»;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησως στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα: Έχει ο όρος «ακατέργαστο» της διακρίσεως 1521 9091 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας την έννοια ότι πρέπει να καταταγεί στη διάκριση αυτή κερύ από μέλισσες που έχει τηχθεί στη χώρα εξαγωγής και από το οποίο έχουν αφαιρεθεί μηχανικώς κατά την τήξη ξένα σώματα, έχουν όμως παραμείνει κάποια από αυτά εντός του εν λόγω κεριού;

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 1987 για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ 1987, L 256, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2019/1776 της Επιτροπής, της 9ης Οκτωβρίου 2019, σχετικά με την τροποποίηση του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 του Συμβουλίου για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ 2019, L 280, σ. 1).

(²) Επεξηγηματικές σημειώσεις της Συνδυασμένης Ονοματολογίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2019, C 119, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Ufficio del Giudice di Pace di Lanciano (Ιταλία) στις 28 Μαΐου 2020 — XX κατά ΟΟ

(Υπόθεση C-220/20)

(2020/C 279/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Ufficio del Giudice di Pace di Lanciano

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: XX

Εναγομένη: OO

Παρεμβαίνουσα: WW

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιτίθενται το άρθρο 2, το άρθρο 4, παράγραφος 3, το άρθρο 6, παράγραφος 1, και το άρθρο 9 ΣΕΕ, το άρθρο 67, παράγραφοι 1 και 4, και τα άρθρα 81 και 82 ΣΛΕΕ, ερμηνευόμενα σε συνδυασμό με τα άρθρα 1, 6, 20, 21, 31, 34, 45 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε διατάξεις εσωτερικού δικαίου όπως είναι τα άρθρα 42, 83 και 87 της πράξεως νομοθετικού περιεχομένου αριθ. 18/2020, η απόφαση του υπουργικού συμβουλίου της 31ης Ιανουαρίου 2020 περί κηρύξεως της χώρας σε κατάσταση εθνικής έκτακτης ανάγκης για υγειονομικούς λόγους και για χρονικό διάστημα έξι μηνών έως τις 31 Ιουλίου 2020 και τα άρθρα 14 και 263 του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 34/2020, βάσει των οποίων παρατάθηκε η ισχύς της καταστάσεως εθνικής έκτακτης ανάγκης λόγω του ιού COVID-19 και η παύση δραστηριοτήτων των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων, καθώς και διοικητικών εργασιών των δικαιοδοτικών οργάνων αυτών, έως τις 31 Ιανουαρίου 2021, ερμηνευόμενες συνδυαστικά, καθόσον οι εθνικές διατάξεις αυτές παραβιάζουν την ανεξαρτησία του αιτούντος δικαστηρίου και την αρχή της δίκαιης δίκης, καθώς και τα σχετικά δικαιώματα της αξιοπρέπειας των προσώπων, της ελευθερίας και της ασφάλειας, της ισότητας ενώπιον του νόμου, την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων, και τα δικαιώματα σε δίκαιες συνθήκες εργασίας, προσβάσεως στις παροχές κοινωνικής ασφαλίσεως, και ελεύθερης κυκλοφορίας και διαμονής;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Verwaltungsgericht Wiesbaden** (Γερμανία) στις **27 Μαΐου 2020** — **OC** κατά **Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας**

(Υπόθεση C-222/20)

(2020/C 279/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: OC

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Προδικαστικά ερωτήματα

- Έχουν το άρθρο 21 και το άρθρο 67, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ την έννοια ότι αποκλείουν εθνική ρύθμιση η οποία, κατ' εφαρμογή της ρήτρας παρεκκλίσεως που εισάγει το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας (ΕΕ) 2016/681⁽¹⁾ (στο εξής: οδηγία PNR), προβλέπει ότι, ακόμη και για πτήσεις εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι αερομεταφορείς υποχρεούνται να διαβιβάζουν μεγάλο όγκο δεδομένων, τα οποία αφορούν όλους ανεξαιρέτως τους επιβάτες, προς τη μονάδα στοιχείων επιβατών που έχει συσταθεί στο εκάστοτε κράτος μέλος, όπου αυτά αποθηκεύονται με σκοπό να χρησιμοποιηθούν για την αντιπαραβολή με τράπεζες δεδομένων και μοντέλα και στη συνέχεια πρέπει να διατηρούνται [στην προκειμένη περίπτωση: άρθρο 2, παράγραφος 3, του Gesetz über die Verarbeitung von Fluggastdaten zur Umsetzung der Richtlinie (EU) 2016/681 (νόμου περί επεξεργασίας των δεδομένων που περιέχονται στις καταστάσεις ονομάτων επιβατών για τη μεταφορά της οδηγίας (ΕΕ) 2016/681 στο εσωτερικό δίκαιο), της 6ης Ιουνίου 2017, BGBl. I σ. 1484, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 2 του νόμου της 6ης Ιουνίου 2017, BGBl. I, σ. 1484, στο εξής FlugDaG];
- Προκύπτει από το άρθρο 7 και το άρθρο 8 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ότι οι εθνικές ρυθμίσεις για μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο (στην προκειμένη περίπτωση: το άρθρο 4, παράγραφος 1, του FlugDaG) του άρθρου 3, σημείο 9, σε συνδυασμό με το παράρτημα II, της οδηγίας PNR πρέπει να απαριθμούν κατά τρόπο εξαντλητικό και σαφή τις οικείες διατάξεις τις εθνικής ποινικής νομοθεσίας που σχετίζονται με τις οριζόμενες στην οδηγία PNR εγκληματικές πράξεις;

3. Έχουν το άρθρο 7 και το άρθρο 8 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων την έννοια ότι αντιβαίνουν σε εσωτερική νομοθετική ρύθμιση κράτους μέλους (στην προκειμένη περίπτωση: στο άρθρο 6, παράγραφος 4, του FlugDaG) με την οποία παρέχεται στις δημόσιες αρχές του οικείου κράτους μέλους η δυνατότητα, στο πλαίσιο εκτελέσεως των καθηκόντων τους για άσκηση ποινικής δίωξης, να επεξεργάζονται τα διαβιβαζόμενα δεδομένα PNR και για άλλους σκοπούς, εκτός από την πρόληψη, διερεύνηση, ανίχνευση ή δίωξη τρομοκρατικών και σοβαρών εγκλημάτων, αν τα ευρήματα, λαμβανομένων υπόψη και επιπλέον πληροφοριών, δικαιολογούν υπόνοιες για άλλη συγκεκριμένη εγκληματική πράξη;
4. Είναι η ρήτρα παρεκκλίσεως του άρθρου 2, παράγραφος 1, της οδηγίας PNR, που επιτρέπει εθνική ρύθμιση κατά την οποία η οδηγία PNR εφαρμόζεται και για πτήσεις εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στην προκειμένη περίπτωση: άρθρο 2, παράγραφος 3, του FlugDaG), με αποτέλεσμα να γίνεται διπλή καταγραφή δεδομένων PNR εντός του ευρωπαϊκού χώρου (δεδομένα PNR συλλέγονται και στη χώρα αναχωρήσεως και τη χώρα αφίξεως), συμβατή με το άρθρο 7 και το άρθρο 8 του Χάρτη, λαμβανομένης υπόψη της αρχής περί ελαχιστοποιήσεως των δεδομένων;
5. Εφόσον ήθελε κριθεί ότι η οδηγία PNR δεν αντιβαίνει σε υπέρτερης ισχύος κανόνες δικαίου [βλ. Verwaltungsgericht Wiesbaden (διοικητικό δικαστήριο, Γερμανία), απόφαση της 13ης Μαΐου 2020, αριθ. πρωτ. 6 K 805/19.WI] και, ως εκ τούτου, τυγχάνει εφαρμογής:
- α) Έχει το άρθρο 7, παράγραφοι 4 και 5, της οδηγίας PNR την έννοια ότι αντιβαίνει σε εσωτερική νομοθετική ρύθμιση κράτους μέλους (στην προκειμένη περίπτωση: στο άρθρο 6, παράγραφος 4, FlugDaG) που παρέχει στις δημόσιες αρχές του οικείου κράτους μέλους τη δυνατότητα, στο πλαίσιο εκτελέσεως των καθηκόντων τους για άσκηση ποινικής δίωξης, να επεξεργάζονται τα διαβιβαζόμενα δεδομένα PNR και για άλλους σκοπούς, εκτός από την πρόληψη, διερεύνηση, ανίχνευση ή δίωξη τρομοκρατικών και σοβαρών εγκλημάτων, αν τα ευρήματα, λαμβανομένων υπόψη και επιπλέον πληροφοριών, δικαιολογούν υπόνοιες για άλλη συγκεκριμένη εγκληματική πράξη;
- β) Είναι συμβατή με το άρθρο 7, παράγραφος 2, της οδηγίας PNR η πρακτική κράτους μέλους να συμπεριλαμβάνει στον κατάλογο των αρμόδιων αρχών που καταρτίζει κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας PNR μια δημόσια αρχή [στην προκειμένη περίπτωση: την Bundesamt für Verfassungsschutz (ομοσπονδιακή υπηρεσία για την προστασία του συντάγματος)], η οποία κατά την εθνική νομοθεσία [στην προκειμένη περίπτωση: το άρθρο 5, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, παράγραφος 1, του Gesetz über die Zusammenarbeit des Bundes und der Länder in Angelegenheiten des Verfassungsschutzes und das Bundesamt für Verfassungsschutz (νόμου για τη συνεργασία μεταξύ της Ομοσπονδίας και των ομόσπονδων κρατών για ζητήματα που αφορούν την προστασία του συντάγματος και την ομοσπονδιακή υπηρεσία για την προστασία του συντάγματος)] δεν έχει αστυνομικές εξουσίες βάσει επιταγής του εσωτερικού δικαίου περί διαχωρισμού;

(¹) Οδηγία (ΕΕ) 2016/681 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, σχετικά με τη χρήση των δεδομένων που περιέχονται στις καταστάσεις ονομάτων επιβατών (PNR) για την πρόληψη, ανίχνευση, διερεύνηση και δίωξη τρομοκρατικών και σοβαρών εγκλημάτων (ΕΕ 2016, L 119, σ. 132).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sø- og Handelsretten (Δανία) στις 29 Μαΐου 2020 — Merck Sharp & Dohme BV, Merck Sharp & Dohme Corp., MSD DANMARK ApS, MSD Sharp & Dohme GmbH, Novartis AG, FERRING LÆGEMIDLER A/S και H. Lundbeck A/S κατά Abacus Medicine A/S, Paranova Danmark A/S και 2CARE4 ApS

(Υπόθεση C-224/20)

(2020/C 279/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Sø- og Handelsretten

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσες: Merck Sharp & Dohme BV, Merck Sharp & Dohme Corp., MSD DANMARK ApS, MSD Sharp & Dohme GmbH, Novartis AG, FERRING LÆGEMIDLER A/S και H. Lundbeck A/S

Εναγόμενες: Abacus Medicine A/S, Paranova Danmark A/S και 2CARE4 ApS

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 15, παράγραφος 2, της οδηγίας 2015/2436/ΕΕ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2015, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, και το άρθρο 15, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001/ΕΕ (²) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι ο δικαιούχος σήματος μπορεί να αντιταχθεί στην περαιτέρω διάθεση στο εμπόριο φαρμάκου που έχει ανασυσκευαστεί από παράλληλο εισαγωγέα σε νέα εξωτερική συσκευασία επί της οποίας έχει τεθεί εκ νέου το σήμα, όταν:

- (i) ο εισαγωγέας είναι σε θέση να ανασυσκευάσει το προϊόν, ώστε να είναι δυνατή η εμπορία του στο κράτος μέλος εισαγωγής και η εξασφάλιση πραγματικής πρόσβασης στην αγορά αυτή, διαρρηγνύοντας απλώς την αρχική εξωτερική συσκευασία προκειμένου να επικολληθεί νέες ετικέτες στην εσωτερική συσκευασία ή/και να αντικαταστήσει το φύλλο οδηγιών και σφραγίζοντας, στη συνέχεια, εκ νέου την αρχική εξωτερική συσκευασία με νέο μηχανισμό που επιτρέπει να εξακριβωθεί εάν έχει παραποιηθεί η συσκευασία, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 47α της οδηγίας 2001/83/ΕΚ⁽³⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί φαρμάκων (όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2011/62/ΕΕ⁽⁴⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου) και του άρθρου 16 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2016/161⁽⁵⁾ της Επιτροπής σχετικά με τα χαρακτηριστικά ασφαλείας που εμφανίζονται στη συσκευασία των φαρμάκων;
- (ii) ο εισαγωγέας δεν είναι σε θέση να ανασυσκευάσει το προϊόν, ώστε να είναι δυνατή η εμπορία του στο κράτος μέλος εισαγωγής και η εξασφάλιση πραγματικής πρόσβασης στην αγορά αυτή, διαρρηγνύοντας απλώς την αρχική εξωτερική συσκευασία προκειμένου να επικολληθεί νέες ετικέτες στην εσωτερική συσκευασία ή/και να αντικαταστήσει το φύλλο οδηγιών και σφραγίζοντας, στη συνέχεια, εκ νέου την αρχική εξωτερική συσκευασία με νέο μηχανισμό που επιτρέπει να εξακριβωθεί εάν έχει παραποιηθεί η συσκευασία, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 47α της οδηγίας 2001/83/ΕΚ (όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2011/62/ΕΕ) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου) και του άρθρου 16 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2016/161;
- 2) Έχει η οδηγία 2001/83/ΕΚ (όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2011/62/ΕΕ), και ιδίως τα άρθρα 47α και 54, στοιχείο ιε', της οδηγίας αυτής, την έννοια ότι νέος μηχανισμός ο οποίος επιτρέπει να εξακριβωθεί εάν έχει παραποιηθεί η συσκευασία (μηχανισμός ανίχνευσης της παραποίησης) και ο οποίος έχει τοποθετηθεί στην αρχική συσκευασία των φαρμάκων (σε συνδυασμό με την επικόλληση πρόσθετης ετικέτας μετά το άνοιγμα της συσκευασίας κατά τέτοιο τρόπο ώστε ο αρχικός μηχανισμός να έχει, είτε εν μέρει είτε πλήρως, καλυφθεί ή/και αφαιρεθεί) «είναι ισοδύναμ[ος] όσον αφορά τη δυνατότητα επαλήθευσης της γνησιότητας και της ταυτότητας, καθώς και όσον αφορά την παροχή αποδείξεων παραποίησης του φαρμάκου», κατά την έννοια του άρθρου 47α, παράγραφος 1, στοιχείο β', και «είναι εξίσου αποτελεσματικ[ός] για την επαλήθευση της γνησιότητας και τον προσδιορισμό της ταυτότητας των φαρμάκων, καθώς και για την παροχή αποδείξεων παραποίησης του φαρμάκου», κατά την έννοια του άρθρου 47α, παράγραφος 1, στοιχείο β', περίπτωση ii, όταν η συσκευασία των φαρμάκων α) παρουσιάζει ορατές ενδείξεις ότι έχει παραποιηθεί ο αρχικός μηχανισμός κατά της παραποίησης ή β) αυτό μπορεί να διαπιστωθεί δια της αφής του προϊόντος, ειδικότερα
- (i) κατά την υποχρεωτική επαλήθευση της αρτιότητας του μηχανισμού ανίχνευσης της παραποίησης την οποία διενεργούν οι παρασκευαστές, οι χονδρέμποροι και τα πρόσωπα που έχουν άδεια ή είναι εξουσιοδοτημένα να διαθέτουν φάρμακα στο κοινό (βλ. άρθρο 54α, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 2011/62/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και άρθρα 10, στοιχείο β', 25 και 30 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/161 της Επιτροπής) ή
- (ii) κατόπιν του ανοίγματος της συσκευασίας του φαρμάκου, για παράδειγμα από κάποιον ασθενή;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα:
- Έχουν το άρθρο 15 της οδηγίας 2015/2436/ΕΕ, το άρθρο 15 του κανονισμού 2017/1001/ΕΕ και τα άρθρα 34 και 36 ΣΛΕΕ την έννοια ότι η ανασυσκευασία σε νέα εξωτερική συσκευασία είναι αντικειμενικώς αναγκαία προς εξασφάλιση πραγματικής πρόσβασης στην αγορά του κράτους εισαγωγής, όταν ο παράλληλος εισαγωγέας δεν είναι σε θέση να επικολληθεί νέες ετικέτες στην εσωτερική συσκευασία και να σφραγίσει εκ νέου την αρχική εξωτερική συσκευασία σύμφωνα με τα όσα ορίζει το άρθρο 47α της οδηγίας 2001/83/ΕΚ (όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2011/62/ΕΕ), τουτέστιν χωρίς η συσκευασία των φαρμάκων α) να παρουσιάζει ορατές ενδείξεις ότι έχει παραποιηθεί ο αρχικός μηχανισμός κατά της παραποίησης ή β) να μπορεί να διαπιστωθεί τέτοια παραποίηση δια της αφής του προϊόντος, όπως περιγράφεται στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα και κατά τρόπο αντίθετο προς το άρθρο 47α;
- 4) Έχουν η οδηγία 2001/83/ΕΚ (όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2011/62/ΕΕ) και ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2016/161, σε συνδυασμό με τα άρθρα 34 και 36 ΣΛΕΕ και με το άρθρο 15, παράγραφος 2, της οδηγίας 2015/2436/ΕΕ, την έννοια ότι κράτος μέλος [στη Δανία: ο Lægemiddelstyrelsen (δανικός οργανισμός φαρμάκων)] μπορεί να εκδώσει κατευθυντήριες γραμμές σύμφωνα με τις οποίες ο γενικός κανόνας είναι ότι επιτρέπεται, κατ' αρχήν, η ανασυσκευασία σε νέα εξωτερική συσκευασία και ότι μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις (για παράδειγμα όταν συντρέχει κίνδυνος για τη διανομή του φαρμάκου) επιτρέπεται, κατόπιν αιτήσεως, η επικόλληση πρόσθετης ετικέτας και η επανασφράγιση με την επίθεση νέων χαρακτηριστικών ασφαλείας στην αρχική εξωτερική συσκευασία, ή μήπως η έκδοση τέτοιου είδους κατευθυντηρίων γραμμών και η επίβλεψη της τήρησης της εφαρμογής τους εκ μέρους κράτους μέλους αντιβαίνει στα άρθρα 34 και 36 ΣΛΕΕ ή/και στο άρθρο 47α της οδηγίας 2001/83/ΕΚ και στο άρθρο 16 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2016/161;

- 5) Έχουν το άρθρο 15, παράγραφος 2, της οδηγίας 2015/2436/ΕΕ και το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/1001/ΕΕ, σε συνδυασμό με τα άρθρα 34 και 36 ΣΛΕΕ, την έννοια ότι η ανασυσκευασία σε νέα εξωτερική συσκευασία, στην οποία προβαίνει παράλληλος εισαγωγέας ακολουθώντας τις κατευθυντήριες οδηγίες που εξέδωσε κράτος μέλος, όπως προαναφέρθηκε στο τέταρτο προδικαστικό ερώτημα, πρέπει να θεωρείται αναγκαία κατά την έννοια της νομολογίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
- (i) σε περίπτωση που τέτοιου είδους κατευθυντήριες γραμμές είναι συμβατές με τα άρθρα 34 και 36 ΣΛΕΕ και με τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης επί του ζητήματος της παράλληλης εισαγωγής φαρμάκων;
- (ii) σε περίπτωση που τέτοιου είδους κατευθυντήριες γραμμές είναι ασύμβατες με τα άρθρα 34 και 36 ΣΛΕΕ και τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης επί του ζητήματος της παράλληλης εισαγωγής φαρμάκων;
- 6) Έχουν τα άρθρα 34 και 36 ΣΛΕΕ την έννοια ότι η ανασυσκευασία φαρμάκου σε νέα εξωτερική συσκευασία πρέπει να είναι αντικειμενικά αναγκαία προκειμένου να εξασφαλίζεται πράγματι πρόσβαση στην αγορά του κράτους εισαγωγής, ακόμη και όταν ο παράλληλος εισαγωγέας δεν έχει τοποθετήσει εκ νέου το αρχικό σήμα (ονομασία του προϊόντος), αλλά αντιθέτως έχει επικολήσει στη νέα εξωτερική συσκευασία μια ονομασία προϊόντος η οποία δεν περιλαμβάνει καμία ένδειξη του σήματος του δικαιούχου («αφαίρεση σήματος»);
- 7) Έχουν το άρθρο 15, παράγραφος 2, της οδηγίας 2015/2436/ΕΕ και το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/1001/ΕΕ την έννοια ότι δικαιούχος σήματος δύναται να αντιταχθεί στην περαιτέρω εμπορία φαρμάκου το οποίο έχει ανασυσκευαστεί από παράλληλο εισαγωγέα σε νέα εξωτερική συσκευασία, στον βαθμό που ο παράλληλος εισαγωγέας έχει τοποθετήσει επί αυτής μόνον το ειδικό σήμα του δικαιούχου για το συγκεκριμένο προϊόν αλλά δεν έχει επικολήσει εκ νέου τα υπόλοιπα σήματα ή/και τις εμπορικές ενδείξεις οι οποίες είχαν τεθεί από τον δικαιούχο του σήματος στην αρχική συσκευασία;

- (¹) Οδηγία (ΕΕ) 2015/2436 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2015, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 2015, L 336, σ. 1).
- (²) Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- (³) Οδηγία 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ 2001, L 311, σ. 67).
- (⁴) Οδηγία 2011/62/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2011, για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/83/ΕΚ περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση, όσον αφορά την πρόληψη της εισόδου ψευδεπίγραφων φαρμάκων στη νόμιμη αλυσίδα εφοδιασμού (ΕΕ 2011, L 174, σ. 74).
- (⁵) Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2016/161 της Επιτροπής, της 2ας Οκτωβρίου 2015, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου με τον καθορισμό λεπτομερών κανόνων σχετικά με τα χαρακτηριστικά ασφαλείας που εμφανίζονται στη συσκευασία των φαρμάκων για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ 2016, L 32, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg
(Γερμανία) στις 3 Ιουνίου 2020 — NP κατά Daimler AG**

(Υπόθεση C-232/20)

(2020/C 279/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων και εκκαλών: NP

Εναγομένη και εφεσίβλητη: Daimler AG, Mercedes-Benz Werk Berlin

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να γίνει δεκτό ότι η τοποθέτηση προσωρινώς απασχολούμενου σε έμμεσο εργοδότη παύει να θεωρείται «προσωρινή» κατά την έννοια του άρθρου 1 της οδηγίας 2008/104 (¹), περί της εργασίας μέσω εταιρείας προσωρινής απασχόλησης όταν η απασχόληση λαμβάνει χώρα σε μόνιμη θέση εργασίας και δεν καλύπτεται θέση αναπληρωτή;

- 2) Πρέπει να θεωρηθεί ότι η τοποθέτηση προσωρινώς απασχολούμενου για χρονικό διάστημα μικρότερο των 55 μηνών δεν είναι πλέον «προσωρινή» κατά την έννοια του άρθρου 1 της οδηγίας περί της εργασίας μέσω εταιρείας προσωρινής απασχόλησης;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα ερωτήματα 1 και/ή 2, τίθενται τα ακόλουθα συμπληρωματικά ερωτήματα:
- 3.1 Αποκτά ο προσωρινώς απασχολούμενος αξίωση να συνάψει σχέση εργασίας με τον έμμεσο εργοδότη ακόμη και αν το εθνικό δίκαιο δεν προβλέπει τέτοια κύρωση πριν από την 1.4.2017;
- 3.2 Αντιβαίνει εθνική ρύθμιση, όπως το άρθρο 19, παράγραφος 2, του AÜG, στο άρθρο 1 της οδηγίας περί της εργασίας μέσω εταιρείας προσωρινής απασχόλησης εάν θεσπίζει για πρώτη φορά από την 1.4.2017 μέγιστη διάρκεια τοποθετήσεως 18 μηνών για μεμονωμένο εργαζόμενο, αλλά δεν λαμβάνει ρητώς υπόψη τις προηγούμενες περιόδους της τοποθετήσεως εφόσον, λαμβανομένων υπόψη των προηγούμενων περιόδων, η τοποθέτηση δεν πρέπει πλέον να θεωρείται προσωρινή;
- 3.3 Μπορεί η παράταση της μέγιστης διάρκειας τοποθετήσεως μεμονωμένου εργαζομένου να επαφίεται στα μέρη της συλλογικής συμβάσεως; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως: Ισχύει το ίδιο και για μέρη της συλλογικής συμβάσεως τα οποία δεν είναι αρμόδια για τη σχέση εργασίας του οικείου προσωρινώς απασχολούμενου, αλλά για τον κλάδο δραστηριότητας του έμμεσου εργοδότη;

(¹) Οδηγία 2008/104/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, περί της εργασίας μέσω εταιρείας προσωρινής απασχόλησης (ΕΕ 2008, L 327, σ. 9).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Högsta förvaltningsdomstolen (Σουηδία) στις 9 Ιουνίου 2020 — Skatteverket κατά Skellefteå Industrihus Aktiebolag

(Υπόθεση C-248/20)

(2020/C 279/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Högsta förvaltningsdomstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Skatteverket

Ανααιρεσίβλητη: Skellefteå Industrihus Aktiebolag

Προδικαστικά ερωτήματα

Συνάδει με την οδηγία ΦΠΑ (¹), ιδίως με τα άρθρα 137, 168, 184 έως 187, 189 και 192 της οδηγίας αυτής, περίπτωση κατά την οποία ιδιοκτήτης ακινήτου, ο οποίος επέλεξε τη φορολόγηση κατασκευής κτιρίου και ο οποίος έχει εκπέσει φόρο εισροών επί αποκτήσεων που αφορούν το κατασκευαστικό έργο, οφείλει να επιστρέψει αμέσως το συνολικό ποσό του φόρου εισροών, πλέον τόκων, με την αιτιολογία ότι η υπαγωγή σε φορολόγηση παύει λόγω διακοπής του κατασκευαστικού έργου πριν την αποπεράτωση του κτιρίου και ότι, συνεπώς, δεν ξεκίνησε μίσθωση; Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας;

(¹) Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1)

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hamburg (Γερμανία) στις 10 Ιουνίου 2020 — CY κατά Eurowings GmbH

(Υπόθεση C-252/20)

(2020/C 279/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: CY

Εναγόμενη: Eurowings GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Διαθέτει ο επιβάτης δικαίωμα αποζημίωσης δυνάμει του άρθρου 7 του κανονισμού 261/2004 ⁽¹⁾ ακόμη και στην περίπτωση που δεν πρόλαβε να επιβιβαστεί σε πτήση άμεσης ανταποκρίσεως λόγω σχετικά μικρής καθυστέρησης στην άφιξη της πρώτης πτήσης, με αποτέλεσμα να αφιχθεί στον τελικό του προορισμό με καθυστέρηση τριών και πλέον ωρών, όταν οι δύο πτήσεις εκτελέστηκαν από διαφορετικούς αερομεταφορείς και η κράτηση δεν πραγματοποιήθηκε μέσω του αερομεταφορέα που εκτέλεσε την πρώτη πτήση και που είναι εναγόμενος για αποζημίωση στην κύρια δίκη;

2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

«Πραγματικός αερομεταφορέας» κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 είναι ο αερομεταφορέας που πράγματι εκτέλεσε την πρώτη πτήση με καθυστέρηση ή ο αερομεταφορέας που πράγματι εκτέλεσε τη δεύτερη πτήση χωρίς καθυστέρηση και μέσω του οποίου πραγματοποιήθηκε η κράτηση αμφότερον των πτήσεων;

3. Σε περίπτωση που αμφότεροι οι αερομεταφορείς μπορούν να θεωρηθούν ως «πραγματικοί αερομεταφορείς» κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004:

Έχει ο επιβάτης δικαίωμα να επιλέξει κατά ποιού εκ των δύο αερομεταφορέων θα στραφεί;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ 2004, L 46, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Commissione Tributaria Regionale del Lazio (Ιταλία) στις 10 Ιουνίου 2020 — Agenzia delle dogane e dei monopoli — Ufficio delle dogane di Gaeta κατά Punto Nautica Srl

(Υπόθεση C-255/20)

(2020/C 279/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione Tributaria Regionale del Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Agenzia delle dogane e dei monopoli — Ufficio delle dogane di Gaeta κατά Punto Nautica Srl

Καθή: Punto Nautica Srl.

Προδικαστικά ερωτήματα

Πρέπει η απόφαση που εξεδόθη από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση C-82/12 και το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽¹⁾ να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιτίθενται στην ισχύουσα ιταλική νομοθεσία, ειδικότερα δε στο άρθρο 17 του νομοθετικού διατάγματος 398, της 21ης Δεκεμβρίου 1990, και στο άρθρο 3, παράγραφος 1, του νόμου της περιφέρειας Λατίου [...] 19 του 2011, που φαίνεται να εισάγει περιφερειακό φόρο επί της βενζίνης για μηχανοκίνητα οχήματα, ο οποίος δεν έχει τους «ειδικούς σκοπούς» που απαιτούνται από την επίμαχη κοινοτική οδηγία;

(¹) Οδηγία 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25ης Φεβρουαρίου 1992 σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης (ΕΕ 1992, L 76, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Varhoven administrativen sad στις 9 Ιουνίου 2020 — «Viva Telekom Bulgaria» EOOD κατά Direktor na Direksia «Obzhaltvane i danachno-osiguritelna praktika» — Sofia

(Υπόθεση C-257/20)

(2020/C 279/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Varhoven administrativen sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: «Viva Telekom Bulgaria» EOOD

Καθού: Direktor na Direksia «Obzhaltvane i danachno-osiguritelna praktika» — Sofia

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Αντιβαίνει στην αρχή της αναλογικότητας κατά το άρθρο 5, παράγραφος 4, και το άρθρο 12, στοιχείο β', της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στο δικαίωμα για πραγματική προσφυγή ενώπιον δικαστηρίου κατά το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης εθνική ρύθμιση όπως αυτή του άρθρου 16, παράγραφος 2, σημείο 3, του ΖΚΡΟ (Zakon za korporativnoto rodohodno oblagane [νόμου περί φορολογίας εταιριών]);
2. Αποτελεί η εισπραξη τόκων σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας 2003/49/ΕΚ⁽¹⁾, διανομή κερδών για την οποία ισχύει το άρθρο 5 της οδηγίας 2011/96/ΕΕ⁽²⁾;
3. Εφαρμόζεται η ρύθμιση του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο β', παράγραφος 3, και του άρθρου 5 της οδηγίας 2011/96/ΕΕ σε πληρωμές από άτοκο δάνειο που εμπίπτει στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας 2003/49/ΕΚ, το οποίο καθίσταται ληξιπρόθεσμο 60 χρόνια μετά τη σύναψη της σχετικής συμβάσεως;
4. Αντιβαίνουν στο άρθρο 49 και στο άρθρο 63, παράγραφοι 1 και 2 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο β', παράγραφος 3, και στο άρθρο 5 της οδηγίας 2011/96/ΕΕ και στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας 2003/49/ΕΚ, εθνική ρύθμιση, όπως αυτή του άρθρου 195, παράγραφος 1, του άρθρου 200, παράγραφος 2, του ΖΚΡΟ και του άρθρου 200α, παράγραφος 1, και παράγραφος 5, σημείο 4, του ΖΚΡΟ (καταργηθέν), όπως ίσχυαν αντίστοιχα από την 1η Ιανουαρίου 2011 έως την 1η Ιανουαρίου 2015, και του άρθρου 195, παράγραφος 1, παράγραφος 6, σημείο 3, και παράγραφος 11, σημείο 4, του ΖΚΡΟ, όπως ίσχυσε μετά την 1η Ιανουαρίου 2015, καθώς και σχετική φορολογική πρακτική, κατά τις οποίες υπόκεινται σε παρακράτηση φόρου στην πηγή μη καταβληθέντες τόκοι που προέρχονται από άτοκο δάνειο χορηγηθέν από τη μητρική εταιρία με έδρα σε άλλο κράτος μέλος σε εγκατεστημένη στην ημεδαπή θυγατρική εταιρία, το οποίο καθίσταται ληξιπρόθεσμο 60 χρόνια μετά τις 22 Νοεμβρίου 2013;
5. Αντιβαίνει στο άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχεία η' έως ι', στο άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', στο άρθρο 7, παράγραφος 1, και στο άρθρο 8 της οδηγίας 2008/7/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Φεβρουαρίου 2008, περί των έμμεσων φόρων των επιβαλλόμενων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων⁽³⁾, εθνική ρύθμιση, όπως αυτή των άρθρων 16, παράγραφος 1, και παράγραφος 2, σημείο 3, και του άρθρου 195, παράγραφος 1, του ΖΚΡΟ, περί φορολογήσεως στην πηγή των πλάσματικών εσόδων από φόρους βάσει ατόκου δανείου χορηγηθέντος σε εγκατεστημένη στην ημεδαπή εταιρία από εταιρία άλλου κράτους μέλους που αποτελεί τον μοναδικό μέτοχο του κεφαλαίου της δανειολήπτριας εταιρίας;
6. Παραβιάζει τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης η μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη της οδηγίας 2003/49/ΕΚ, στο άρθρο 200, παράγραφος 2 και στο άρθρο 200α, παράγραφος 1, και παράγραφος 5, σημείο 4, του ΖΚΡΟ, κατά το έτος 2011 πριν από την πάροδο της καθορισθείσας στο παράρτημα VI, κεφάλαιο «Φορολογία», σημείο 3, της Πράξεως και του Πρωτοκόλλου επί της Συμβάσεως προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση μεταβατικής προθεσμίας, με τον καθορισμό του φορολογικού συντελεστή στο 10 %, αντί για τον προβλεπόμενο στην Πράξη και το Πρωτόκολλο της Συμβάσεως προσχωρήσεως ανώτατο φορολογικό συντελεστή του 5 %;

⁽¹⁾ Οδηγία 2003/49/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 2003, για την καθιέρωση κοινού συστήματος φορολόγησης των τόκων και των δικαιωμάτων που καταβάλλονται μεταξύ συνδεδεμένων εταιριών διαφορετικών κρατών μελών (ΕΕ 2003, L 157, σ. 49).

⁽²⁾ Οδηγία 2011/96/ΕΕ του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2011, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών (ΕΕ 2011, L 345, σ. 8).

⁽³⁾ ΕΕ 2008, L 46, σ. 11.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rayonen sad Lukovit (Βουλγαρία) στις
15 Ιουνίου 2020 — VB κατά Glavna direktsia «Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto» kam
Ministerstvo na vatreshnite raboti**

(Υπόθεση C-262/20)

(2020/C 279/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Rayonen sad Lukovit

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: VB

Εναγόμενη: Glavna direktsia «Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto» kam Ministerstvo na vatreshnite raboti

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Απαιτεί η αποτελεσματική προστασία σύμφωνα με το άρθρο 12, στοιχείο α', της οδηγίας 2003/88/EK ⁽¹⁾ να είναι η κανονική διάρκεια της νυχτερινής εργασίας των αστυνομικών και των πυροσβεστών μικρότερη από την καθορισμένη κανονική διάρκεια της εργασίας την ημέρα;
- 2) Απαιτεί η κατοχυρωμένη στα άρθρα 20 και 31 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης αρχή της ισότητας να ισχύει εξίσου και για τους απασχολούμενους στον δημόσιο τομέα, συμπεριλαμβανομένων των αστυνομικών και των πυροσβεστών, η κανονική διάρκεια της νυχτερινής εργασίας που έχει καθοριστεί στο εθνικό δίκαιο στις επτά ώρες για τους εργαζομένους στον ιδιωτικό τομέα;
- 3) Επιτυγχάνεται αποτελεσματικά ο προβλεπόμενος στην αιτιολογική σκέψη 8 της οδηγίας 2003/88/EK σκοπός του περιορισμού της διάρκειας της νυχτερινής εργασίας, μόνο αν το εσωτερικό δίκαιο καθορίζει ρητά την κανονική διάρκεια της νυχτερινής εργασίας και για τους απασχολούμενους στον δημόσιο τομέα;

⁽¹⁾ Οδηγία 2003/88/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ 2003, L 299 της 18.11.2003, σ. 9).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesgericht Korneuburg (Αυστρία) στις
15 Ιουνίου 2020 – Airhelp Limited κατά Laudamotion GmbH**

(Υπόθεση C-263/20)

(2020/C 279/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesgericht Korneuburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Airhelp Limited

Καθή: Laudamotion GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο γ' και το άρθρο 7, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 ⁽¹⁾, την έννοια ότι ο επιβάτης δικαιούται αποζημίωση εάν η προγραμματισμένη αρχικά στις 14:40 ώρα αναχώρησης μετατεθεί στις 08:25 της ίδιας ημέρας;

- 2) Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο γ', σημεία i έως iii, του κανονισμού για τα δικαιώματα των επιβατών αεροπορικών μεταφορών, την έννοια ότι η αξιολόγηση του κατά πόσον ο επιβάτης έχει πληροφορηθεί περί ματαίωσης πρέπει να διενεργείται αποκλειστικά σύμφωνα με τη διάταξη αυτή και απαγορεύει την εφαρμογή εθνικής νομοθεσίας σχετικά με την παραλαβή δηλώσεων, η οποία θεσπίστηκε για τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 2000/31/ΕΚ⁽²⁾, και η οποία προβλέπει πλασματική παραλαβή;
- 3) Έχουν το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο γ', σημεία i έως iii, του κανονισμού για τα δικαιώματα των επιβατών αεροπορικών μεταφορών, και το άρθρο 11 της οδηγίας για το ηλεκτρονικό εμπόριο, την έννοια ότι, σε περίπτωση κράτησης πτήσης από επιβάτη μέσω πλατφόρμας κρατήσεων –όταν ο επιβάτης έχει γνωστοποιήσει τον αριθμό τηλεφώνου και τη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του, αλλά η πλατφόρμα κρατήσεων προώθησε στον αερομεταφορέα τον αριθμό τηλεφώνου και διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου η οποία δημιουργήθηκε αυτόματα από την πλατφόρμα αυτή– η δε ενημέρωση σχετικά με τη νωρίτερη αναχώρηση της πτήσης διαβιβάστηκε στη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που δημιουργήθηκε αυτόματα, θεωρείται ότι ο επιβάτης έχει πληροφορηθεί ή είχε πρόσβαση στην ενημέρωση σχετικά με τη νωρίτερη αναχώρηση πτήσης, ακόμη και όταν η πλατφόρμα κρατήσεων δεν προωθεί ή προωθεί με καθυστέρηση την ενημέρωση του αερομεταφορέα στον επιβάτη;

(1) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ 2004, L 46, σ. 1).

(2) Οδηγία 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 8ης Ιουνίου 2000 για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο») (ΕΕ 2000, L 178, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesgericht Korneuburg (Αυστρία) στις 18 Ιουνίου 2020 — AG κ.λπ. κατά Austrian Airlines AG

(Υπόθεση C-270/20)

(2020/C 279/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesgericht Korneuburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: AG, MG, HG άπαντες ανήλικοι και νομίμως εκπροσωπούμενοι

Εναγόμενη: Austrian Airlines AG

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004⁽¹⁾, την έννοια ότι ο αερομεταφορέας μπορεί να περιορίσει την έκταση του δικαιώματος αποζημίωσης που προβλέπεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού ακόμη και στην περίπτωση που, κατόπιν ματαίωσης της κρατηθείσας πτήσης, στους επιβάτες προσφέρεται εναλλακτική πτήση της οποίας η προγραμματισμένη ώρα αναχώρησης και η προγραμματισμένη ώρα άφιξης προηγούνται, εκάστη κατά 11 ώρες και 55 λεπτά, της προγραμματισμένης ώρας πραγματοποίησης της ματαιωθείσας πτήσης;

(1) Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/9 (ΕΕ 2004, L 46, σ. 1).

Προσφυγή της 23ης Ιουνίου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης**(Υπόθεση C-275/20)**

(2020/C 279/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J.-F. Brakeland, M. Afonso, D. Schaffrin)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΕΕ) 2020/470 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 25ης Μαρτίου 2020, όσον αφορά την παράταση της περιόδου του δικαιώματος για οπτικοακουστικές συμπαραγωγές όπως προβλέπεται στο άρθρο 5 του πρωτοκόλλου πολιτιστικής συνεργασίας της συμφωνίας ελεύθερων συναλλαγών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της, αφενός, και της Δημοκρατίας της Κορέας, αφετέρου·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή ακυρώσεως που άσκησε η Επιτροπή αφορά την ανανέωση, για περίοδο τριών ετών, δικαιώματος που έχουν παραγωγοί οπτικοακουστικών συμπαραγωγών από το συμβαλλόμενο μέρος ΕΕ και από την Κορέα να επωφελούνται από τα αντίστοιχα συστήματα για την προώθηση του τοπικού/περιφερειακού πολιτιστικού περιεχομένου βάσει του άρθρου 5 του πρωτοκόλλου πολιτιστικής συνεργασίας της συμφωνίας ελεύθερων συναλλαγών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της, αφενός, και της Δημοκρατίας της Κορέας, αφετέρου.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η Επιτροπή προβάλλει έναν και μόνο λόγο ακυρώσεως.

Η Επιτροπή φρονεί ότι το Συμβούλιο, βασιζοντας την απόφασή του στο άρθρο 3, παράγραφος 1, της απόφασης (ΕΕ) 2015/2169 ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 1ης Οκτωβρίου 2015, για τη σύναψη της συμφωνίας ελεύθερων συναλλαγών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της, αφενός, και της Δημοκρατίας της Κορέας, αφετέρου, και όχι στο άρθρο 218, παράγραφος 6, ΣΛΕΕ, όπως πρότεινε η Επιτροπή, στηρίχθηκε σε παράγωγη νομική βάση, η οποία δεν προβλέπεται στη Συνθήκη για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ). Επομένως, το Συμβούλιο παραβίασε την αρχή της δοτικής αρμοδιότητας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 13, παράγραφος 2, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ) και την αρχή της θεσμικής ισορροπίας όπως αυτή έχει αναπτυχθεί στη νομολογία του Δικαστηρίου.

⁽¹⁾ Απόφαση (ΕΕ) 2020/470 του Συμβουλίου της, 25ης Μαρτίου 2020, όσον αφορά την παράταση της περιόδου του δικαιώματος για οπτικοακουστικές συμπαραγωγές όπως προβλέπεται στο άρθρο 5 του πρωτοκόλλου πολιτιστικής συνεργασίας της συμφωνίας ελεύθερων συναλλαγών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της, αφενός, και της Δημοκρατίας της Κορέας, αφετέρου (ΕΕ 2020, L 101, σ. 1).

⁽²⁾ Απόφαση (ΕΕ) 2015/2169 του Συμβουλίου, της 1ης Οκτωβρίου 2015, για τη σύναψη της συμφωνίας ελεύθερων συναλλαγών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της, αφενός, και της Δημοκρατίας της Κορέας, αφετέρου (ΕΕ 2015, L 307, σ. 2).

Αίτηση προδικαστικής απόφασεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hamburg (Γερμανία) στις 30 Ιουνίου 2020 — EL και CP κατά Ryanair Designated Activity Company**(Υπόθεση C-287/20)**

(2020/C 279/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: EL και CP

Καθή: Ryanair Designated Activity Company

Προδικαστικά ερωτήματα

Συνιστά η οργανωμένη από συνδικάτο απεργία του ιδίου προσωπικού ενός πραγματικού αερομεταφορέα «έκτακτη περίπτωση» κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 ⁽¹⁾;

Έχει σημασία συναφώς το εάν πριν από την απεργία έγιναν διαπραγματεύσεις με τον εκπρόσωπο/τους εκπροσώπους των εργαζομένων;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91 (ΕΕ 2004, L 46, σ. 1).

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Προσφυγή της 28ης Μαΐου 2020 — ΑCΜΟ κ.λπ. κατά ΕΣΕ

(Υπόθεση T-330/20)

(2020/C 279/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: ΑCΜΟ Sàrl (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) και 69 άλλοι προσφεύγοντες (εκπρόσωποι: T. Soames, N. Chesaites, lawyers και R. East, Solicitor)

Καθού: Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (ΕΣΕ)

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το άρθρο 2 της αποφάσεως SRB/EES/2020/52 του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης, της 17ης Μαρτίου 2020, για το αν πρέπει να χορηγηθεί αποζημίωση στους μετόχους και τους πιστωτές σε σχέση με τις δράσεις εξυγίανσης που έχουν πραγματοποιηθεί για την Banco Popular Español SA (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση)· και/ή
- να ακυρώσει το άρθρο 1 της προσβαλλομένης αποφάσεως· και/ή
- να ακυρώσει το άρθρο 3 της προσβαλλομένης αποφάσεως· και/ή
- επικουρικό, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους οι προσφεύγοντες προβάλλουν τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση και, ειδικότερα, η κρίση ότι, βάσει του άρθρου 76, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾ (Άρθρο 2), δεν οφείλεται αποζημίωση στους πιστωτές (περιλαμβανομένων των προσφευγόντων) ενέχει πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως και νομικά σφάλματα και, επομένως, προσβάλλει το δικαίωμα ιδιοκτησίας των προσφευγόντων. Συγκεκριμένα, οι προσφεύγοντες προβάλλουν ότι το ΕΣΕ υπέπεσε σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως και νομικά σφάλματα, καθόσον εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση στηριζόμενο στην έκθεση αποτίμησης (στο εξής: έκθεση αποτίμησης 3) και στο σχετικό «διευκρινιστικό έγγραφο», τα οποία συντάχθηκαν από τη Deloitte Réviseurs d'Entreprises (στο εξής: Deloitte) και επισυνάπτονται στην προσβαλλόμενη απόφαση, βάσει των οποίων κρίθηκε ότι οι προσφεύγοντες δεν θα ανακτούσαν τίποτε αν η Banco Popular είχε υπαχθεί σε κανονική διαδικασία αφερεγγυότητας στην Ισπανία.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η απόφαση του ΕΣΕ να αναθέσει στην Deloitte τη διενέργεια της Αποτίμησης 3 ενείχε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως και/ή νομικά σφάλματα, καθόσον η Deloitte δεν πληρούσε το θεμελιώδες κριτήριο της ανεξαρτησίας που προβλέπει το άρθρο 20, παράγραφος 16, του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το ΕΣΕ παρανόμως μεταβίβασε στην Deloitte την αποφασιστική αρμοδιότητα που του ανατίθεται από τον κανονισμό (ΕΕ) 806/2014, παραβιάζοντας την διατυπωθείσα από την ενωσιακή νομολογία αρχή στην πολύ σημαντική υπόθεση 9/56 *Meroni* ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως ενιαίων κανόνων και διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ 2014, L 225, σ. 1).

⁽²⁾ Απόφαση της 13ης Ιουνίου 1958, *Meroni* κατά High Authority, υπόθεση 9/56, EU:C:1958:7.

Προσφυγή-αγωγή της 27ης Μαΐου 2020 — ΚΙ κατά eu-LISA

(Υπόθεση T-338/20)

(2020/C 279/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: ΚΙ (εκπρόσωποι: L. Levi και M. Vandenbussche, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενος: Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη λειτουργική διαχείριση συστημάτων ΤΠ μεγάλης κλίμακας στον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της 15ης Ιουλίου 2019 περί επανατοποθέτησης του προσφεύγοντος-εναγόντος σε άλλη θέση·
- καθόσον απαιτείται, να ακυρώσει την απόφαση της 17ης Φεβρουαρίου 2020 με την οποία απορρίφθηκε η ένσταση του προσφεύγοντος-εναγόντος·
- να επιδικάσει χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη την οποία υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων, υπολογιζόμενη σε 10 000 ευρώ· και,
- να καταδικάσει τον καθού-εναγόμενο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται έλλειψη νομιμότητας της απόφασης του Εκτελεστικού Διευθυντή, της 25ης Ιουνίου 2019, η οποία επικυρώθηκε και συμπληρώθηκε από την απόφαση του Εκτελεστικού Διευθυντή της 29ης Αυγούστου 2019, καθόσον δεν τηρεί τις απαιτήσεις περί δικαίως και διαφανούς συγκριτικής εξέτασης των προσόντων, παραβιάζει την αρχή της απαγόρευσης διακρίσεων και το άρθρο 41 του Χάρτη και θίγει το συμφέρον της υπηρεσίας.
2. Με το δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η απόφαση περί επανατοποθέτησης θίγει προδήλως το συμφέρον της υπηρεσίας και παραβιάζει την αρχή της επανατοποθέτησης σε ισοδύναμη θέση.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως, καθώς και παράβαση της υποχρέωση αιτιολόγησης και του άρθρου 41 του Χάρτη.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παράβαση του καθήκοντος μέριμνας, του άρθρου 31, παράγραφος 2 του Χάρτη, του άρθρου 1ε του ΚΥΚ και της οδηγίας 2003/88/ΕΚ, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, καθώς και παραβίαση της αρχής της απαγόρευσης διακρίσεων.

Αγωγή της 11ης Ιουνίου 2020 — Net Technologies Finland κατά REA

(Υπόθεση T-358/20)

(2020/C 279/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Net Technologies Finland Oy (Ελσίνκι, Φινλανδία) (εκπρόσωποι: Σ. Παππάς και Ν. Κυριαζοπούλου, δικηγόροι)

Εναγόμενος: Εκτελεστικός Οργανισμός Έρευνας

Αιτήματα

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει ότι i) ο Εκτελεστικός Οργανισμός Έρευνας παρέβη τις συμβατικές υποχρεώσεις που υπέχει από τη συμφωνία επιχορήγησης FP7-SEC-2012-312484, η οποία συνήφθη στο πλαίσιο του έβδομου προγράμματος-πλαισίου δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης, ii) το αίτημα που διατυπώνεται στα χρεωστικά σημειώματα αριθ. 3242005872, σχετικά με την επιστροφή 171 342,97 ευρώ ως ποσού αδικαιολόγητης συνεισφοράς, και αριθ. 3242005825, σχετικά με την επιστροφή 17 134,30 ευρώ ως ποσού κατ' αποκοπήν αποζημίωσης, είναι αβάσιμο, και iii) οι αντίστοιχες δαπάνες για τους εσωτερικούς συμβούλους είναι επιλέξιμες και,
- να καταδικάσει τον εναγόμενο στα δικαστικά έξοδά του καθώς και στα δικαστικά έξοδα της ενάγουσας στην παρούσα δίκη.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής της, η ενάγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι ο REA ερμήνευσε εσφαλμένως τις διατάξεις σχετικά με την επιλεξιμότητα των δαπανών και δεν εκπλήρωσε τις συμβατικές υποχρεώσεις του, καθόσον εξέδωσε τα επίμαχα χρεωστικά σημειώματα, για τον λόγο ότι οι δαπάνες για εσωτερικούς συμβούλους πληρούσαν τα καθοριζόμενα στη συμφωνία επιχορήγησης κριτήρια επιλεξιμότητας και, επομένως, δεν γεννούν αξίωση επιστροφής.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι ο REA δεν εκτέλεσε καλόπιστα τη σύμβαση.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι ο REA παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας.

Προσφυγή-αγωγή της 18ης Ιουνίου 2020 — ΚΝ κατά ΟΚΕ

(Υπόθεση T-377/20)

(2020/C 279/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: ΚΝ (εκπρόσωποι: M. Casado García-Hirschfeld και M. Aboudi, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (ΟΚΕ)

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την παρούσα προσφυγή-αγωγή παραδεκτή·
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση της 9ης Ιουνίου 2020 η οποία κοινοποιήθηκε στις 17 Ιουνίου 2020·
- να διατάξει την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης, ανερχόμενης σε 200 000 ευρώ, και την αποκατάσταση της υλικής ζημίας, εκτιμώμενης σε 50 000 ευρώ·
- να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται προσβολή των διαδικαστικών δικαιωμάτων και των θεμελιωδών δικαιωμάτων της χρηστής διοικήσεως, προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως, καθώς και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής περί τεκμηρίου αθωότητας και της αρχής της αμεροληψίας.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, σύμφωνα με το ρητό «nulla poena sine lege», και της αρχής της μη αναδρομικότητας.

4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής του απορρήτου των πειθαρχικών διαδικασιών και των δικαστικών πληροφοριών, καθώς και προφανής παραβίαση των εγγυήσεων που παρέχονται με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2018, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 και της απόφασης αριθ. 1247/2002/ΕΚ (ΕΕ 2018, L 295, σ. 39).

Αγωγή της 16ης Ιουνίου 2020 — ΟC (*) κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-384/20)

(2020/C 279/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ενάγουσα: ΟC (*) (εκπρόσωπος: Β. Χριστιανός, δικηγόρος)

Εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να καταβάλει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στην ενάγουσα το συνολικό ποσό του ενός εκατομμυρίου εκατό χιλιάδων ευρώ (1 100 000 ευρώ) προς αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που έχει υποστεί μέχρι σήμερα, και
- να καταδικαστεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο σύνολο της δικαστικής δαπάνης της ενάγουσας.

Ισχυρισμοί/Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής, η ενάγουσα προβάλλει τους ακόλουθους ισχυρισμούς.

1. Με την προκειμένη αγωγή, η ενάγουσα ζητεί, δυνάμει των άρθρων 268 και 340, δεύτερο εδάφιο ΣΛΕΕ, την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη εξαιτίας παρανόμων πράξεων και παραλείψεων της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF), κατόπιν της δημοσίευσής από την τελευταία του υπ'αριθμ. 13/2020 ανακοινωθέντος τύπου, με το οποίο παρανόμως διέρρησαν προσωπικά δεδομένα και αναληθείς πληροφορίες που αφορούσαν την ενάγουσα.
2. Κατά την ενάγουσα, η OLAF α) δημοσιεύοντας (με το απευθυνόμενο στο ευρύ κοινό ανακοινωθέν τύπου) δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα της ενάγουσας και β) διαδίδοντας ανακριβή και ψευδή στοιχεία στο εν λόγω ανακοινωθέν, παραβίασε κατάφωρα κανόνες, οι οποίοι απονέμουν δικαιώματα σε ιδιώτες.
3. Ειδικότερα, με τις ενέργειες αυτές παραβίασε: τις διατάξεις των άρθρων 4, παράγραφος 1, υπό α' και β', 5, 6 και 15, παράγραφος 3, του Κανονισμού 2018/1725 (1), τις διατάξεις των άρθρων 10, παράγραφος 5, και 9, παράγραφος 1, του Κανονισμού 883/2013 (2) και το τεκμήριο αθωότητας, το δικαίωμα χρηστής διοίκησης και την αρχή αναλογικότητας.

(1) Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2018, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 και της απόφασης αριθ. 1247/2002/ΕΚ (ΕΕ L 295, 2018, σ. 39)

(2) Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Σεπτεμβρίου 2013, σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) και την κατάργηση του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1073/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του Κανονισμού (Ευρατόμ) αριθ. 1074/1999 του Συμβουλίου (ΕΕ L 248, 2013, σ. 1)

(*) Πληροφορίες που διεγράφησαν ή αντικαταστάθηκαν στο πλαίσιο της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και/ή εμπιστευτικότητας.

Προσφυγή της 23ης Ιουνίου 2020 — ΚΟ κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-389/20)**

(2020/C 279/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ΚΟ (εκπρόσωποι: S. Rodrigues και A. Champetier, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2019, με την οποία το ΡΜΟ αποφάσισε να μην χορηγήσει στην προσφεύγουσα το επίδομα αποδημίας και, καθόσον κρίνεται αναγκαίο, την απόφαση της 20ής Μαρτίου 2020, με την οποία η καθής απέρριψε την ένσταση που υπέβαλε η προσφεύγουσα δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2 του ΚΥΚ· και
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 69 του ΚΥΚ και του άρθρου 4, παράγραφος 1 και 2 του παραρτήματος VII του ΚΥΚ.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης και παράβαση της υποχρέωσης επιμέλειας.

Προσφυγή της 17ης Ιουνίου 2020 — Scandlines Danmark και Scandlines Deutschland κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-390/20)**

(2020/C 279/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

ΔιάδικοιΠροσφεύγουσες: Scandlines Danmark ApS (Κοπεγχάγη, Δανία), Scandlines Deutschland GmbH (Αμβούργο, Γερμανία)
(εκπρόσωπος: L. Sandberg-Mørch, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 20ής Μαρτίου 2020 σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.39078 — 2019/C (πρώην 2014/N) που εφάρμοσε η Δανία υπέρ της Femern A/S για τον σχεδιασμό και την κατασκευή της σταθερής ζεύξης Fehmarn μεταξύ Δανίας και Γερμανίας·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα των προσφευγουσών.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και το άρθρο 1, στοιχεία δ' και ε', του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου⁽¹⁾, επειδή χαρακτήρισε (i) όλες τις κρατικές εγγυήσεις και όλα τα κρατικά δάνεια που χορηγήθηκαν βάσει του νόμου περί κατασκευής του έργου ως ενιαία ad hoc ενίσχυση· και (ii) την εισφορά κεφαλαίου και όλες τις κρατικές εγγυήσεις και όλα τα κρατικά δάνεια που χορηγήθηκαν βάσει του νόμου περί σχεδιασμού του έργου ως μία ακόμη ενιαία ad hoc ενίσχυση, ενώ κάθε κρατικό δάνειο και κάθε κρατική εγγύηση θα έπρεπε να αποτελούν χωριστό ad hoc μέτρο ενίσχυσης το οποίο έπρεπε να κοινοποιείται χωριστά στην Επιτροπή κατά τον χρόνο της συμφωνίας μεταξύ της Femern A/S και των δανικών αρχών σχετικά με τους όρους κάθε κρατικού δανείου και κάθε κρατικής εγγύησης.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή, κρίνοντας ότι η ενίσχυση είναι συμβατή με την εσωτερική αγορά, υπέπεσε σε νομικά σφάλματα και σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, κατά παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΣΛΕΕ και της ανακοίνωσης σχετικά με τα ΣΕΚΕΕ⁽²⁾. Ο λόγος αυτός έχει τέσσερα επιμέρους σκέλη με τα οποία υποστηρίζεται ότι:
 - πρώτον, η Επιτροπή εσφαλμένα χαρακτήρισε τη σταθερή ζεύξη έργο ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος·
 - δεύτερον, η διαπίστωση της Επιτροπής ότι η ενίσχυση είναι αναγκαία είναι εσφαλμένη, διότι η ενίσχυση δεν δημιουργεί κίνητρο και δεν πληροί τις προϋποθέσεις του σεναρίου αντιπαραδείγματος και της ύπαρξης εναλλακτικού έργου, όπως αυτές εκτιθενται στην ανακοίνωση σχετικά με τα ΣΕΚΕΕ. Επίσης, η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη στην προσβαλλόμενη απόφαση επειδή στηρίχθηκε σε εσφαλμένα χαμηλό ΕΠΑ, υπολογίζοντάς το επί τη βάσει μιας πολύ μικρής διάρκειας ζωής του έργου, ήτοι 40 έτη, η οποία δεν αντιστοιχεί στην πραγματική διάρκεια ζωής των υποδομών, δηλαδή στο χρονικό διάστημα κατά το οποίο η Femern A/S θα μπορεί να εκμεταλλεύεται οικονομικά τη σταθερή ζεύξη·
 - τρίτον, η διαπίστωση της Επιτροπής ότι η ενίσχυση είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας είναι εσφαλμένη, διότι η ενίσχυση είναι απεριόριστη χρονικά. Η Επιτροπή υπέπεσε επίσης σε ορισμένα πρόδηλα σφάλματα κατά την ανάλυση του ελλείμματος χρηματοδότησης. Στηρίχθηκε εσφαλμένα στην ως άνω πολύ μικρή διάρκεια ζωής του έργου, με αποτέλεσμα μεγαλύτερη αναλογία του κόστους επί των εσόδων από τη λειτουργία της σταθερής ζεύξης· υποεκτίμησε τα προβλεπόμενα έσοδα της Femern A/S και υπερεκτίμησε το προβλεπόμενο κόστος, ιδίως συνεκτιμώντας το λειτουργικό κόστος κατά την ανάλυση του ελλείμματος χρηματοδότησης. Τέλος, η Επιτροπή κατέληξε στο εσφαλμένο συμπέρασμα ότι το στοιχείο ενίσχυσης συνίσταται στο επιτόκιο με το οποίο υπολογίζονται οι τόκοι που καταβάλλει η Femern A/S στο Δανικό Δημόσιο, ενώ, δεδομένου ότι κανένας ιδιώτης επιχειρηματίας δεν ήταν διατεθειμένος να επενδύσει στο έργο χωρίς σημαντική κρατική ενίσχυση, το στοιχείο ενίσχυσης συνίσταται στο συνολικό ποσό των κρατικών δανείων και των δανείων που καλύπτονται από κρατικές εγγυήσεις·
 - τέταρτον, το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι η ενίσχυση δεν προκαλεί αδικαιολόγητη στρέβλωση του ανταγωνισμού είναι εσφαλμένο, δεδομένου ότι η ενίσχυση έχει ως αποτέλεσμα τη δημιουργία δεσπόζουσας θέσης της Femern A/S στη σχετική αγορά, δημιουργεί πλεονάζουσα ικανότητα και παρέχει στην Femern A/S τη δυνατότητα να εφαρμόζει τιμές χαμηλότερες του κόστους. Τέλος, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η ενίσχυση χρησιμοποιείται για την υποβάθμιση της πρόσβασης στον λιμένα της προσφεύγουσας στη Γερμανία. Η Επιτροπή δεν αναγνώρισε ότι αυτές οι αρνητικές συνέπειες υπερκαλύπτουν τις τυχόν θετικές συνέπειες της ενίσχυσης.

(1) Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2015 L 248, σ. 9).

(2) Ανακοίνωση της Επιτροπής — Κριτήρια για την ανάλυση της συμβατότητας με την εσωτερική αγορά των κρατικών ενισχύσεων για την προώθηση της υλοποίησης σημαντικών έργων κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος (ΕΕ 2014 C 188, σ. 4).

Προσφυγή της 17ης Ιουνίου 2020 — Stena Line Scandinavia κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-391/20)

(2020/C 279/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Stena Line Scandinavia AB (Göteborg, Σουηδία) (εκπρόσωπος: L. Sandberg-Mørch, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 20ής Μαρτίου 2020, η οποία αφορά την κρατική ενίσχυση SA.39078 — 2019/C (πρώην 2014/N) που εφάρμοσε η Δανία για τη Femern A/S·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και το άρθρο 1, στοιχεία δ' και ε' του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου (¹), καθόσον χαρακτήρισε (i) όλες τις κρατικές εγγυήσεις και όλα τα κρατικά δάνεια που χορηγήθηκαν βάσει του νόμου περί κατασκευών ως μία ενιαία ad hoc ενίσχυση· και (ii) μία εισφορά κεφαλαίου και όλες τις κρατικές εγγυήσεις και τα κρατικά δάνεια που χορηγήθηκαν βάσει του νόμου περί χωροταξικού σχεδιασμού ως ακόμη μία ενιαία ad hoc ενίσχυση, ενώ κάθε κρατική εγγύηση και κάθε κρατικό δάνειο έπρεπε να θεωρηθεί ότι αποτελούν ξεχωριστά ad hoc μέτρα ενίσχυσης και να κοινοποιηθούν ξεχωριστά στην Επιτροπή, όταν οι όροι κάθε κρατικού δανείου και κάθε κρατικής εγγύησης συμφωνούνται μεταξύ της Femern A/S και των δανικών αρχών.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε νομικά σφάλματα και πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως και παρέβη κατ' αυτόν τον τρόπο το άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΣΛΕΕ και την ανακοίνωση περί ΣΕΚΕΕ (²), καθόσον έκρινε ότι η ενίσχυση είναι συμβατή με την εσωτερική αγορά. Ο εν λόγω λόγος ακυρώσεως διαιρείται σε τέσσερα σκέλη:
 - πρώτον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή εσφαλμένως έκρινε ότι το έργο σταθερής ζεύξης Fehmarn Belt αποτελεί έργο ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος·
 - δεύτερον, προβάλλει ότι η Επιτροπή εσφαλμένως έκρινε ότι η ενίσχυση είναι αναγκαία, καθώς η ενίσχυση δεν λειτουργεί ως κίνητρο και δεν πληροί τις απαιτήσεις περί σεναρίου αντιπαραδείγματος και περί υπέρξεως εναλλακτικών έργων όπως καθορίζονται στην ανακοίνωση περί ΣΕΚΕΕ. Επίσης, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή υπέπεσε σε σφάλμα καθόσον στηρίχθηκε σε χαμηλό εσωτερικό βαθμό απόδοσης (IRR), ο οποίος είναι εσφαλμένος δεδομένου ότι υπολογίστηκε βάσει πολύ σύντομης χρονικής διάρκειας ζωής του έργου, ήτοι 40 έτη, η οποία δεν ανταποκρίνεται στην πραγματική διάρκεια ζωής της υποδομής, δηλαδή στο διάστημα κατά το οποίο η Femern A/S θα μπορεί να εκμεταλλεύεται οικονομικώς το εν λόγω έργο·
 - τρίτον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε σφάλμα, κρίνοντας ότι η ενίσχυση είναι αναλογική, καθώς αυτή δεν περιορίζεται χρονικά. Η Επιτροπή υπέπεσε σε πολλαπλά πρόδηλα σφάλματα κατά την ανάλυση του ελλείματος χρηματοδότησης. Η Επιτροπή εσφαλμένως στηρίχθηκε στην προαναφερθείσα πολύ σύντομη διάρκεια ζωής του έργου, πράγμα που είχε ως αποτέλεσμα να προκύψει υψηλότερη αναλογία μεταξύ κόστους και εσόδων που θα εισπραχθούν από τη λειτουργία του έργου σταθερής ζεύξης· η Επιτροπή θεώρησε ότι τα έσοδα που αναμένεται να εισπράξει η Femern A/S θα είναι λιγότερα απ' ό,τι θα είναι στην πραγματικότητα και ότι το αναμενόμενο κόστος θα είναι περισσότερο απ' ό,τι είναι στην πραγματικότητα, καθόσον ιδίως περιέλαβε λειτουργικό κόστος στην ανάλυση του ελλείματος χρηματοδότησης. Τέλος, η Επιτροπή εσφαλμένως έκρινε ότι το στοιχείο ενίσχυσης συνίσταται στο επιτόκιο που θα καταβάλει η Femern A/S στο Δανικό Δημόσιο, ενώ, λόγω του ότι κανένας ιδιώτης φορέας εκμετάλλευσης δεν θα ήταν πρόθυμος να επενδύσει στο έργο χωρίς την ύπαρξη σημαντικής κρατικής ενίσχυσης, το στοιχείο ενίσχυσης συνίσταται στο συνολικό ποσό των κρατικών δανείων και στο συνολικό ποσό των δανείων που εξασφαλίζονται με κρατικές εγγυήσεις.
 - τέταρτον, προβάλλεται ότι, δεδομένου ότι η ενίσχυση έχει ως αποτέλεσμα τη δημιουργία δεσπόζουσας θέσης στη σχετική αγορά για τη Femern A/S, ότι προκαλεί πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα και ότι καθιστά δυνατό για τη Femern A/S να τιμολογεί κάτω του κόστους, η Επιτροπή υπέπεσε σε σφάλμα καθόσον έκρινε ότι η ενίσχυση αυτή δεν προκαλεί αδικαιολόγητη στρέβλωση του ανταγωνισμού. Η Επιτροπή δεν αναγνώρισε ότι οι εν λόγω αρνητικές συνέπειες υπερβαίνουν οποιοδήποτε όφελος αποφέρει η ενίσχυση.

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2015, L 248, σ. 9).

(²) Ανακοίνωση της Επιτροπής — Κριτήρια για την ανάλυση της συμβατότητας με την εσωτερική αγορά των κρατικών ενισχύσεων για την προώθηση της υλοποίησης σημαντικών έργων κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος (ΕΕ 2014, C 188, σ. 4).

Προσφυγή της 23ης Ιουνίου 2020 — Front Polisario κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-393/20)

(2020/C 279/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Front populaire pour la libération de la Sagüia el-Hamra et du Rio de oro (Front Polisario) (εκπρόσωπος: G. Devers, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή·
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής κατά της αποφάσεως (ΕΕ) 2020/462 του Συμβουλίου, της 20ής Φεβρουαρίου 2020, σχετικά με τη θέση που πρέπει να ληφθεί, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο πλαίσιο της επιτροπής σύνδεσης που συνεστήθη με την ευρωμεσογειακή συμφωνία σύνδεσης μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και του Βασιλείου του Μαρόκου, αφετέρου, σχετικά με την ανταλλαγή πληροφοριών με σκοπό την αξιολόγηση του αντικτύπου της συμφωνίας υπό μορφή ανταλλαγής επιστολών για την τροποποίηση της εν λόγω συμφωνίας (ΕΕ 2020, L 99, σ. 13), το προσφεύγον προβάλλει έναν μόνο λόγο ακυρώσεως ο οποίος αντλείται από έλλειψη νομικής βάσεως της εν λόγω αποφάσεως εξαιτίας του παράνομου χαρακτήρα της αποφάσεως 2019/217. Ο λόγος αυτός περιλαμβάνει δέκα επιμέρους σκέλη.

1. Με το πρώτο σκέλος προβάλλεται ότι το Συμβούλιο δεν ήταν αρμόδιο να εκδώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, στο μέτρο που η Ένωση και το Βασίλειο του Μαρόκου δεν έχουν αρμοδιότητα να συνάψουν διεθνή συμφωνία, εφαρμοστέα στη Δυτική Σαχάρα, στη θέση του λαού των Σαχράουι ο οποίος εκπροσωπείται από το Front Polisario.
2. Με το δεύτερο σκέλος προβάλλεται ότι παραβιάστηκε η υποχρέωση σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου, κατά το μέτρο που το Συμβούλιο δεν εξέτασε το ζήτημα αυτό πριν από την έκδοση της προσβαλλόμενης αποφάσεως.
3. Με το τρίτο σκέλος προβάλλεται παραβίαση από το Συμβούλιο της υποχρέωσης που υπέχει να εκτελεί τις αποφάσεις του Δικαστηρίου, κατά το μέτρο που η προσβαλλόμενη απόφαση δεν λαμβάνει υπόψη το σκεπτικό της αποφάσεως της 27ης Φεβρουαρίου 2018, *Western Sahara Campaign UK* (C-266/16, EU:C:2018:118).
4. Με το τέταρτο σκέλος προβάλλεται παραβίαση των θεμελιωδών αρχών και αξιών που διέπουν τη διεθνή δράση της Ένωσης, καθότι:
 - πρώτον, κατά προσβολή του δικαιώματος των λαών στο σεβασμό της εθνικής τους ενότητας, η απόφαση 2019/217 αρνείται την ύπαρξη του λαού των Σαχράουι, υποκαθιστώντας τον με τη φράση «εμπλεκόμενοι πληθυσμοί» [populations concernées]·
 - δεύτερον, κατά προσβολή του δικαιώματος των λαών να αποφασίζουν ελεύθερα για τους φυσικούς πόρους τους, με την απόφαση 2019/217 συνάπτεται διεθνή συμφωνία με την οποία ρυθμίζεται, χωρίς τη συναίνεση του λαού των Σαχράουι, η εκμετάλλευση των πόρων του·
 - τρίτον, διά της αποφάσεως 2019/217 συνάπτεται μια εφαρμοστέα στην υπό κατοχή Δυτική Σαχάρα διεθνή συμφωνία με το Βασίλειο του Μαρόκου, στο πλαίσιο της πολιτικής προσάρτησης έναντι της περιοχής, καθώς και στο πλαίσιο συστηματικής προσβολής των θεμελιωδών δικαιωμάτων που συνεπάγεται η διατήρηση της πολιτικής αυτής.
5. Με το πέμπτο σκέλος προβάλλεται παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, κατά το μέτρο που η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στις δηλώσεις της Ένωσης η οποία, επανειλημμένως, δεν έπαψε να τονίζει την ανάγκη σεβασμού των αρχών της αυτοδιαθέσεως και της σχετικότητας των συμβάσεων.

6. Με το έκτο σκέλος προβάλλεται εσφαλμένη εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας δεδομένου ότι, λαμβανομένων υπόψη του χωριστού και διακριτού καθεστώτος της Δυτικής Σαχάρας, του απαραβίαστου χαρακτήρα του δικαιώματος αυτοδιαθέσεως και της ιδιότητας του λαού των Σαχράουι ως τρίτου, το Συμβούλιο δεν έπρεπε να καταρτίσει έκθεση αναλογικότητας μεταξύ των υπερβανόντων τα μειονεκτήματα υποτιθέμενων πλεονεκτημάτων για την οικονομία της εν λόγω περιοχής που συνεπάγεται η χορήγηση προτιμήσεων, όπως η εκτεταμένη χρήση φυσικών πόρων, ιδίως των αποθεμάτων υπόγειων υδάτων.
7. Με το έβδομο σκέλος προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος αυτοδιαθέσεως, καθότι:
- πρώτον, χρησιμοποιώντας τη φράση «εμπλεκόμενοι πληθυσμοί» [populations concernées], η απόφαση 2019/217 και η διά αυτής συναφθείσα συμφωνία αρνούνται την εθνική ενότητα του λαού των Σαχράουι ως φορέα του δικαιώματος αυτοδιαθέσεως·
 - δεύτερον, ενώ η διά της αποφάσεως 2019/217 συναφθείσα τροποποιητική συμφωνία ρυθμίζει την εξαγωγή προς την Ένωση των φυσικών του πόρων, οι οποίοι θα προσδιορίζονται ως μαροκινής προελεύσεως, η ίδια αυτή απόφαση 2019/217 αρνείται, επί της βασικής της αρχής, τα κυριαρχικά δικαιώματα του λαού των Σαχράουι επί των φυσικών του πόρων και του στερεί τα ίδια του τα μέσα επιβιώσεως·
 - τρίτον, ως προς την εδαφική συνιστώσα του δικαιώματος αυτοδιαθέσεως, αφενός, δια της συνάψεως, με το Βασίλειο του Μαρόκου, διεθνούς συμφωνίας εφαρμοστέας στο υπό μαροκινή κατοχή τμήμα της Δυτικής Σαχάρας, η απόφαση 2019/217 προσβάλλει το δικαίωμα του λαού των Σαχράουι στον σεβασμό της εδαφικής ακεραιότητας της εθνικής του επικράτειας, καθόσον αρνείται το χωριστό και διακριτό καθεστώς της προμνησθείσας επικράτειας και επικυρώνει τον παράνομο διαχωρισμό της από το μαροκινό «Τείχος». Αφετέρου, προσδιορίζοντας τα προερχόμενα από τη Δυτική Σαχάρα προϊόντα ως μαροκινής προελεύσεως, η διά της αποφάσεως 2019/217 συναφθείσα συμφωνία συνιστά προσβολή του χωριστού και διακριτού καθεστώτος της Δυτικής Σαχάρας, δεδομένου ότι έχει ως αποτέλεσμα την απόκρυψη της πραγματικής χώρας καταγωγής των προϊόντων αυτών.
8. Με το όγδοο σκέλος προβάλλεται παράβαση της αρχής της σχετικότητας των συμβάσεων, δεδομένου ότι, χρησιμοποιώντας τη φράση «εμπλεκόμενοι πληθυσμοί» [populations concernées], η απόφαση 2019/217 και η διά αυτής συναφθείσα συμφωνία αρνούνται την ύπαρξη του λαού των Σαχράουι, ο οποίος εκπροσωπείται από το Front Polisario, ως τρίτου στις σχέσεις μεταξύ ΕΕ και Μαρόκου και του επιβάλλει διεθνείς υποχρεώσεις, σε σχέση με την εθνική του επικράτεια και τους εθνικούς του πόρους, χωρίς τη συναίνεσή του.
9. Με το ένατο σκέλος προβάλλεται παραβίαση του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου και του διεθνούς ποινικού δικαίου, καθότι:
- πρώτον, διά της αποφάσεως 2019/217 συνάπτεται διεθνής συνθήκη η οποία εφαρμόζεται στη Δυτική Σαχάρα, μολονότι οι μαροκινές δυνάμεις κατοχής δεν έχουν δικαίωμα σύναψης διεθνών συνθηκών για την περιοχή αυτή και απαγορεύεται να εκμεταλλεύονται τους φυσικούς πόρους της εν λόγω περιοχής·
 - δεύτερον, χρησιμοποιώντας τη φράση «εμπλεκόμενοι πληθυσμοί» [populations concernées], με αποτέλεσμα τη συμπερίληψη των εγκατεστημένων στο υπό κατοχή έδαφος των Σαχράουι μαροκινών εποίκων, η απόφαση 2019/217 και η διά αυτής συναφθείσα συμφωνία εγκρίνουν και επικυρώνουν τη μεταφορά πληθυσμών στην οποία προέβη το Βασίλειο του Μαρόκου κατά κατάφωρη παράβαση του άρθρου 49, εδάφιο 6, της 4ης Συμβάσεως της Γενεύης και του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο β', σημείο viii, του καταστατικού του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου·
 - τρίτον, χορηγώντας δασμολογικές προτιμήσεις στα «μαροκινά» προϊόντα που προέρχονται από τη Δυτική Σαχάρα, η απόφαση 2019/217 δημιουργεί κίνητρο ώστε οι μαροκινói έποικοι να εγκατασταθούν με βιώσιμο τρόπο στο υπό κατοχή έδαφος, προκειμένου να επωφεληθούν των πλεονεκτημάτων που παρέχει η τροποποιητική συμφωνία, κατά κατάφωρη παράβαση των προμνησθεισών διατάξεων.
10. Με το δέκατο σκέλος προβάλλεται παραβίαση των υποχρεώσεων που υπέχει η Ένωση από το δικαιο της διεθνούς ευθύνης, καθόσον η απόφαση 2019/217, διά της συνάψεως διεθνούς συμφωνίας με το Βασίλειο του Μαρόκου η οποία εφαρμόζεται στη Δυτική Σαχάρα, επικυρώνει τις σοβαρές παραβιάσεις του διεθνούς δικαίου εκ μέρους των μαροκινών δυνάμεων κατοχής εις βάρος του λαού των Σαχράουι και ενισχύει τη διατήρηση της κατάστασης που έχει διαμορφωθεί από τις εν λόγω παραβιάσεις.

Προσφυγή της 26ης Ιουνίου 2020 — Allergan Holdings France κατά EUIPO — Dermavita Company (JUVEDERM)**(Υπόθεση T-397/20)**

(2020/C 279/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Allergan Holdings France SAS (Courbevoie, Γαλλία) (εκπρόσωποι: J. Day, Solicitor, και T. de Haan, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Dermavita Company SARL (Βηρυτός, Λίβανος)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης JUVEDERM — Υπ' αριθ. 2 196 822 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 14ης Απριλίου 2020 στην υπόθεση R 877/2019-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τα σημεία 3 και 4 του διατακτικού της απόφασης, καθόσον με αυτήν απορρίφθηκε η προσφυγή της προσφεύγουσας κατά της έκπτωσης της από το δικαίωμα επί του υπ' αριθ. 2 196 822 σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης JUVEDERM για «δερματικά εμφυτεύματα» και η προσφεύγουσα καταδικάστηκε στα δικαστικά έξοδά της·
- να καταδικάσει το EUIPO και την Dermavita Company Ltd στα δικαστικά έξοδά τους καθώς και στα έξοδα της προσφεύγουσας, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του τέταρτου τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενοι λόγοι ακυρώσεως

- Παράβαση του άρθρου 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
- Παράβαση του άρθρου 64, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 19ης Ιουνίου 2020 — Wuxi Suntech Power κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-403/20)**

(2020/C 279/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Wuxi Suntech Power Co. Ltd (Wuxi, Κίνα) (εκπρόσωποι: Y. Melin και B. Vigneron, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2020/444 της Επιτροπής, της 25ης Μαρτίου 2020, για την ακύρωση τιμολογίων που εκδόθηκαν από την εταιρεία Wuxi Suntech Power Co. Ltd κατά παραβίαση της ανάληψης υποχρέωσης που καταργήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2017/1570·
- να καταδικάσει την Επιτροπή, καθώς και κάθε παρεμβαίνοντα στον οποίο ενδέχεται να επιτραπεί να παρέμβει υπέρ αυτής, στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών και παρέβη το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1037 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως δε την παράγραφο 9 του άρθρου αυτού, επειδή έκρινε ότι η προσφεύγουσα παρέβη τους όρους της ανάληψης υποχρέωσης που είχε συμφωνήσει η Επιτροπή και το CCCME το οποίο ενεργούσε για λογαριασμό, μεταξύ άλλων, και της προσφεύγουσας. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ενήργησε σύμφωνα με την ανάληψη υποχρέωσης δεδομένου ότι δήλωνε τα τιμολόγια που αντιστοιχούσαν στις μεταπωλήσεις οι οποίες διενεργούνταν από τις Suntech Europe France, Suntech Power Italy Co., Srl και Suntech Power Deutschland GmbH στον πρώτο ανεξάρτητο πελάτη στην Ένωση έως ότου να παύσει να συνδέεται με τις εταιρίες αυτές. Εκθέτει ότι ενήργησε επίσης σύμφωνα με την ανάληψη υποχρέωσης, κοινοποιώντας εγκαίρως στην Επιτροπή την αλλαγή στη σύνθεση, κατόπιν αναδιάρθρωσης στο πλαίσιο της οποίας έπαυσε να είναι συνδεδεμένη με τις προαναφερθείσες εταιρίες.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι, ακόμη και αν υποθεθεί ότι η προσφεύγουσα παραβίασε τους όρους της ανάληψης υποχρέωσης, quod non, η Επιτροπή ενήργησε παρανόμως κηρύσσοντας άκυρα τα σχετικά τιμολόγια και εισπράττοντας δασμούς για αυτά, επειδή οι ρυθμίσεις στις οποίες στηρίχθηκε προς τούτο είτε έχουν παύσει να ισχύουν είτε έχουν καταργηθεί. Υποστηρίζεται ότι αυτό συμβαίνει επειδή η ισχύς των εκτελεστικών κανονισμών (ΕΕ) 1238/2013 και 1239/2013 έληξε στις 7 Δεκεμβρίου 2015. Ομοίως, η ισχύς των εκτελεστικών κανονισμών (ΕΕ) 2017/367 και 2017/366 έληξε στις 3 Σεπτεμβρίου 2018.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ένσταση ελλείψεως νομιμότητας του άρθρου 3, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1238/2013 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού ανταντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών τους στοιχείων (π.χ. κυψελών), καταγωγής ή προέλευσης Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, του άρθρου 2, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2017/367 της Επιτροπής, της 1ης Μαρτίου 2017, για την επιβολή οριστικού δασμού ανταντάμπινγκ στις εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών τους στοιχείων (δηλαδή κυψελών) καταγωγής ή προέλευσης Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, ύστερα από επανεξέταση ενόψει της λήξης ισχύος των μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και για την περάτωση της μερικής ενδιάμεσης επανεξέτασης σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036, του άρθρου 2, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1239/2013 του Συμβουλίου, της 2ης Δεκεμβρίου 2013, για την επιβολή οριστικού αντισταθμιστικού δασμού σχετικά με τις εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών στοιχείων (π.χ. κυψελές) καταγωγής ή προέλευσης Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, και του άρθρου 2, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2017/366 της Επιτροπής, της 1ης Μαρτίου 2017, για την επιβολή οριστικών αντισταθμιστικών δασμών στις εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών τους στοιχείων (δηλαδή κυψελών) καταγωγής ή προέλευσης Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, ύστερα από επανεξέταση ενόψει της λήξης ισχύος των μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1037 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και για την περάτωση της μερικής ενδιάμεσης επανεξέτασης σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1037, που απονέμουν στην Επιτροπή την εξουσία να κηρύσσει άκυρα τιμολόγια ανάληψης υποχρέωσης και να απευθύνει εντολή στις τελωνειακές αρχές να εισπράξουν δασμούς επί εισαγωγών που έχουν πραγματοποιηθεί στο παρελθόν και που έχουν τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία.

Προσφυγή της 2ας Ιουλίου 2020 — KR κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-408/20)

(2020/C 279/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: KR (εκπρόσωποι: S. Orlandi και T. Martin, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2019 βάσει της οποίας το τέκνο του προσφεύγοντος δεν θεωρείται πλέον συντηρούμενο κατά την έννοια του άρθρου 2 του παραρτήματος VII του ΚΥΚ·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, ο προσφεύγων προβάλλει έναν μόνο λόγο ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη, αφενός, την έννοια του συντηρούμενου τεκνού κατά το άρθρο 2 του παραρτήματος VII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, αφετέρου, το υπ' αριθ. 223/04 αναθεωρημένο συμπέρασμα, της 30ής Ιανουαρίου 2013, του Σώματος των Προϊσταμένων Διοίκησης της Ένωσης.

Προσφυγή-αγωγή της 3ης Ιουλίου 2020 — KS κατά Frontex

(Υπόθεση T-409/20)

(2020/C 279/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: KS (εκπρόσωπος: N. de Montigny, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Συνοριοφυλακής και Ακτοφυλακής

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση περί απολύσεως της 30ής Αυγούστου 2019 και, εφόσον παρίσταται ανάγκη, να ακυρώσει την απόφαση της 23ης Μαρτίου 2020 με την οποία απορρίφθηκε ρητώς η διοικητική ένσταση·
- να ακυρώσει την απόφαση της 13ης Φεβρουαρίου 2020 με την οποία απορρίφθηκε το αίτημά του αρωγής και αποζημίωσης·
- να καταδικάσει τον καθού-εναγόμενο στην καταβολή αποζημίωσης λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης, ύψους 250 000 ευρώ·
- να καταδικάσει τον καθού-εναγόμενο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής κατά της απόφασης με την οποία καταγγέλθηκε η σύμβασή του ως συμβασιούχου υπαλλήλου, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει έξι λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται έλλειψη αιτιολογίας και προσβολή του δικαιώματος ακρόασης.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται προσβολή του καθεστώτος του «καταγγέλλοντος» που προβλέπεται από τα άρθρα 21α, παράγραφος 3, και 22α, παράγραφος 3, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ).
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται καταστρατήγηση της διαδικασίας.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη και ειδικότερα των δικαιωμάτων άμυνας, του τεκμηρίου αθωότητας, του καθήκοντος μέριμνας, αμεροληψίας και αντικειμενικότητας, παράλειψη διεξαγωγής έρευνας προκειμένου να αποδειχθούν και να δικαιολογηθούν οι προβαλλόμενοι λόγοι διάρρηξης της εμπιστοσύνης, ανισότητα μεταξύ των μελών του προσωπικού.
5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
6. Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση των καθηκόντων αρωγής και μέριμνας, παράβαση του καθήκοντος χρηστής διοίκησης και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής κατά της απόφασης με την οποία απορρίφθηκε το αίτημά του αρωγής, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται έλλειψη αιτιολογίας και προσβολή του δικαιώματος ακρόασης.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται προσβολή του καθεστώτος του «καταγγέλλοντος» που προβλέπεται από τα άρθρα 21α, παράγραφος 3, και 22α, παράγραφος 3, του ΚΥΚ.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο.

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής κατά της απόφασης με την οποία απορρίφθηκε το αίτημά του για αποζημίωση, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 26 του ΚΥΚ και του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2018, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 και της απόφασης αριθ. 1247/2002/ΕΚ (ΕΕ 2018, L 295, σ. 39).
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του καθήκοντος αρωγής και χρηστής διοίκησης σε σχέση με την ευεξία στον χώρο εργασίας και τις συνθήκες εργασίας κάθε μέλους του προσωπικού.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση των άρθρων 21α, παράγραφος 3, και 22α, παράγραφος 3, του ΚΥΚ, καθώς και των καθηκόντων μέριμνας, αρωγής και χρηστής διοίκησης.

Προσφυγή της 3ης Ιουλίου 2020 — Esteves Lopes Granja κατά EUIPO — Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto (PORTWOGIN)

(Υπόθεση T-417/20)

(2020/C 279/67)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Joaquim José Esteves Lopes Granja (Vila Nova de Gaia, Πορτογαλία) (εκπρόσωπος: O. Santos Costa, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, IP (Peso da Régua, Πορτογαλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης PORTWO GIN — Υπ' αριθ. 16 308 462 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 21ης Απριλίου 2020 στην υπόθεση R 993/2019-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει το EUIPO και το Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, IP, στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

Παράβαση του άρθρου 103, παράγραφος 2, στοιχείο α', σημείο ii), του κανονισμού (ΕΕ) 1308/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των αγορών γεωργικών προϊόντων και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 922/72, (ΕΟΚ) αριθ. 234/79, (ΕΚ) αριθ. 1037/2001 και (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 του Συμβουλίου (ΕΕ 2013, L 347, σ. 671).

Προσφυγή της 7ης Ιουλίου 2020 — GitLab κατά EUIPO — Gitlab (GitLab)

(Υπόθεση T-418/20)

(2020/C 279/68)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: GitLab BV (Ουτρέχτη, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: A. Lorente Berges, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Gitlab OÜ (Τάλιν, Εσθονία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης GitLab — Υπ' αριθ. 13 751 169 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 5ης Μαΐου 2020 στην υπόθεση R 2001/2019-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 7ης Ιουλίου 2020 — Deutsche Kreditbank κατά ΕΣΕ**(Υπόθεση T-419/20)**

(2020/C 279/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Deutsche Kreditbank AG (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H. Berger και K. Helle, δικηγόροι)*Καθού:* Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (ΕΣΕ)**Αιτήματα**

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης της 15ης Απριλίου 2020 σχετικά με τον υπολογισμό των εκ των προτέρων συνεισφορών προς το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης για το 2020 (SRB/ES/2020/24), συμπεριλαμβανομένων των παραρτημάτων της, στο μέτρο που η προσβαλλόμενη απόφαση περιλαμβανομένου του παραρτήματος Ι και του παραρτήματος ΙΙ αφορούν τη συνεισφορά της προσφεύγουσας·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή στηρίζεται σε εννέα λόγους ακυρώσεως που είναι κατ' ουσίαν όμοιοι ή παρεμφερείς με τον πρώτο, τον δεύτερο, τον τρίτο, τον τέταρτο, τον έβδομο, τον όγδοο, τον ένατο, τον δέκατο και τον ενδέκατο λόγο ακυρώσεως που προβάλλεται στο πλαίσιο της υποθέσεως T-405/20, DZ Hyr κατά ΕΣΕ.

Προσφυγή της 8ης Ιουλίου 2020 — Portigon κατά ΕΣΕ**(Υπόθεση T-424/20)**

(2020/C 279/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Portigon AG (Düsseldorf, Γερμανία) (εκπρόσωποι: D. Bliesener, V. Jungkind και F. Geber, δικηγόροι)*Καθού:* Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (ΕΣΕ)**Αιτήματα**

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από 15 Απριλίου 2020 απόφαση του καθού σχετικά με τον υπολογισμό των εκ των προτέρων συνεισφορών προς το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης για το 2020 (SRB/ES/2020/24), κατά το μέτρο που η απόφαση αυτή αφορά την προσφεύγουσα·

- να αναστείλει τη διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 69, στοιχεία γ' και δ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου μέχρις ότου οι προσφυγές στις υποθέσεις T-420/17, T-413/18, T-481/19 και T-339/20 κριθούν τελεσιδικώς ή οι συναφείς δίκες περατωθούν κατ' άλλον τρόπο·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή στηρίζεται σε επτά λόγους ακυρώσεως που είναι κατ' ουσίαν όμοιοι ή παρεμφερείς με τον πρώτο, τον δεύτερο, τον τρίτο, τον πέμπτο, τον έκτο, τον έβδομο και τον όγδοο λόγο ακυρώσεως που προβάλλεται στο πλαίσιο της υποθέσεως T-339/20, *Portigon* κατά ΕΣΕ.

Προσφυγή-αγωγή της 8ης Ιουλίου 2020 — *Techniplan* κατά Επιτροπή

(Υπόθεση T-426/20)

(2020/C 279/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: *Techniplan Srl* (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: R. Giuffrida και A. Bonavita, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει την εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής παράβαση του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, κατά παράβαση ουσιώδους τύπου ως προς την έκδοση πράξεως θίγουσας άμεσα και ατομικά τον προσφεύγοντα, εν προκειμένω την *Techniplan*, καθόσον το θεσμικό όργανο αυτό δεν έλαβε υπόψη την προειδοποιητική επιστολή ως προς την προκαταρκτική ενημέρωση και την επίσημη επιστολή οχλήσεως βάσει του άρθρου 265 ΣΛΕΕ·
- να επιδικάσει αποζημίωση σε αποκατάσταση της ζημίας για κάθε ημέρα καθυστέρησης όσον αφορά την εκτέλεση, καθώς και να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στα δικαστικά και λοιπά σχετικά με την υπόθεση έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή-αγωγή προσβάλλονται η απόφαση και το συνακόλουθο χρεωστικό σημείωμα της 28ης Μαΐου 2020, εις βάρος της *Techniplan s.r.l.*, βάσει των οποίων ζητείται να καταβάλει η προσφεύγουσα-ενάγουσα ποσό 107 505,66 ευρώ, όσον αφορά το έργο FED/2011/261-985.

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της διαφάνειας, καθώς και παράβαση ουσιώδους τύπου. Επισημαίνονται συναφώς τα εξής:

- Στην τελική έκθεση οικονομικού ελέγχου, την οποία συνέταξε ιδιωτική εταιρία, επισημαινόταν η ύπαρξη υποτιθέμενων αποκλίσεων και παρατυπιών κατά την εκτέλεση των εργασιών, διαπιστώσεις τις οποίες αμφισβήτησε προσηκόντως η προσφεύγουσα-ενάγουσα εταιρία, καταδεικνύοντας ορισμένες σοβαρές ανακρίβειες τις οποίες περιείχε η εν λόγω έκθεση οικονομικού ελέγχου.
- Η προσφεύγουσα-ενάγουσα εταιρία προσκόμισε δηλώσεις, ενώπιον των δικαστικών αρχών του Κογκρέ, όλων των ειδικών εμπειρογνομώνων που συμμετείχαν στο έργο, με τις οποίες πιστοποιείται η παραγματική παρουσία τους στα εργοτάξια.
- Οι ειδικοί αυτοί προσλαμβάνονταν και απασχολούνταν τακτικά από την *Techniplan* κατά την εκτέλεση των έργων που προέβλεπε η σύμβαση.
- Η προσφεύγουσα-ενάγουσα εταιρία αποκλείσθηκε από τη συνέχιση της εκτελέσεως της συμβάσεως χωρίς καμία αιτιολογία.
- Οι πληρωμές έχουν παύσει να καταβάλλονται χωρίς να δοθεί συγκεκριμένη αιτιολογία.

Προσφυγή της 8ης Ιουλίου 2020 — Max Heinr.Sutor κατά ΕΣΕ

(Υπόθεση T-427/20)

(2020/C 279/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Max Heinr.Sutor OHG (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: A. Glos, H. Nemecek και T. Kreft, δικηγόροι)

Καθού: Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (ΕΣΕ)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης, της 15ης Απριλίου 2020, περί υπολογισμού των εκ των προτέρων συνεισφορών στο Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης για το 2020 (SRB/ES/2020/24 — 1405146-2020-JB), κατά το μέρος που αφορά την προσφεύγουσα,
- να καταδικάσει το ΕΣΕ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχείο ε' του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63 της Επιτροπής⁽¹⁾, καθότι τα χρηματικά ποσά των πελατών της τα οποία η προσφεύγουσα διαχειρίζεται ως καταπιστευματικός διαχειριστής δεν εξαιρέθηκαν από τον υπολογισμό της εκ των προτέρων συνεισφοράς στο Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης για το 2020.
2. Δεύτερος λόγος: Παράβαση του άρθρου 70, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽²⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 103, παράγραφος 7, της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽³⁾, καθότι η απόφαση συνιστά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, δεδομένου ότι ορίζει συνεισφορά 200 φορές μεγαλύτερη βάσει μόνον των άνευ κινδύνου καταπιστευματικών στοιχείων παθητικού που κατέγραψε η προσφεύγουσα στον ισολογισμό.
3. Τρίτος λόγος: Παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης, διότι η απόφαση επιφυλάσσει διαφορετική μεταχείριση, χωρίς τούτο να δικαιολογείται αντικειμενικά, στην προσφεύγουσα έναντι πιστωτικών ιδρυμάτων, των οποίων τα εθνικά λογιστικά πρότυπα δεν απαιτούν απόδειξη των καταπιστευματικών στοιχείων παθητικού ή τα αντιμετωπίζουν λογιστικά σύμφωνα με τα πρότυπα IFRS, καθώς και έναντι επιχειρήσεων επενδύσεων που διαχειρίζονται τα ποσά των πελατών τους.
4. Τέταρτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 16 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης), καθότι η απόφαση παραβιάζει την επιχειρηματική ελευθερία, δεδομένου ότι η συμπερίληψη των άνευ κινδύνου καταπιστευματικών στοιχείων παθητικού στη βάση υπολογισμού έχει ως συνέπεια την αύξηση της συνεισφοράς της προσφεύγουσας για το έτος 2020 με παράγοντα 200, χωρίς τούτο να δικαιολογείται.
5. Πέμπτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 49 σε συνδυασμό με το άρθρο 54 ΣΛΕΕ, καθότι η απόφαση περιορίζει την εκ μέρους της προσφεύγουσας ελεύθερη άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας εντός του κράτους μέλους της κύριας έδρας της, ο δε περιορισμός αυτός είναι δυσανάλογος και συνεπάγεται διακριτική μεταχείριση της προσφεύγουσας έναντι πιστωτικών ιδρυμάτων σε άλλα κράτη μέλη.
6. Έκτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 1 και παράγραφος 2, στοιχείο α', του Χάρτη, καθότι η προσφεύγουσα δεν εξέθεσε την άποψή της πριν από την έγκριση της απόφασης εκ μέρους του Προεδρείου του καθού.
7. Έβδομος λόγος: Παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 1 και παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη, καθώς και του άρθρου 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, καθότι η απόφαση δεν πληροί τι απαιτήσεις σχετικά με την αιτιολόγηση των νομικών πράξεων ευρωπαϊκών διοικητικών αρχών.
8. Όγδοος (επικουρικώς προβαλλόμενος) λόγος: Η νομική βάση για τη βάση υπολογισμού σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, σημείο 11, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63 είναι άκυρη, λόγω παραβίασης της αρχής της ίσης μεταχείρισης, καθότι επιφυλάσσει διαφορετική μεταχείριση, χωρίς τούτο να δικαιολογείται αντικειμενικά, μεταξύ πιστωτικών ιδρυμάτων, τα οποία σύμφωνα με τα εθνικά λογιστικά τους πρότυπα πρέπει να εγγράφουν τα καταπιστευματικά στοιχεία παθητικού στο παθητικό του ισολογισμού, και άλλων πιστωτικών ιδρυμάτων, των οποίων τα εθνικά λογιστικά πρότυπα δεν απαιτούν απόδειξη των καταπιστευματικών στοιχείων παθητικού ή τα αντιμετωπίζουν λογιστικά σύμφωνα με τα πρότυπα IFRS.

9. Ένατος (επικουρικός προβαλλόμενος) λόγος: Η νομική βάση για τη βάση υπολογισμού σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, σημείο 11, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63 είναι άκυρη, λόγω παράβασης του άρθρου 16 του Χάρτη, δεδομένου ότι η απόφαση παραβιάζει την επιχειρηματική ελευθερία, χωρίς τούτο να δικαιολογείται.
10. Δέκατος (επικουρικός προβαλλόμενος) λόγος: Η νομική βάση για τη βάση υπολογισμού σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, σημείο 11, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63 είναι άκυρη, λόγω παράβασης του άρθρου 49 σε συνδυασμό με το άρθρο 54 ΣΛΕΕ, δεδομένου ότι η απόφαση παραβιάζει την ελευθερία εγκατάστασης.

- (¹) Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2015/63 της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 2014, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τις εκ των προτέρων συνεισφορές σε χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης (ΕΕ 2015, L 11, σ. 44).
- (²) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως ενιαίων κανόνων και διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποίησης του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ 2014, L 225, σ. 1).
- (³) Οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ 2014, L 173, σ. 190).

Προσφυγή της 8ης Ιουλίου 2020 — Deutsche Hypothekenbank κατά ΕΣΕ

(Υπόθεση T-428/20)

(2020/C 279/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Deutsche Hypothekenbank AG (Ανόβερο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: D. Flore και J. Seitz, δικηγόροι)

Καθού: Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (ΕΣΕ)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του καθού της 15ης Απριλίου 2020 (SRB/ES/2020/24), καθώς και το παράρτημά της περί του υπολογισμού των εκ των προτέρων συνεισφορών στο Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης για το 2020, καθώς και περί των λεπτομερειών του υπολογισμού, κατά το μέρος που αφορούν την προσφεύγουσα, και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως

- Το καθού δεν παρέσχε στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να εκθέσει την άποψή της πριν από την έκδοση της προσβαλλόμενης αποφάσεως και, επομένως, παρέβη το άρθρο 41, παράγραφοι 1 και 2, στοιχείο α', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης).

2. Δεύτερος λόγος: Παράβαση δικονομικών κανόνων

- Η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση των γενικών διαδικαστικών απαιτήσεων που απορρέουν από το άρθρο 41 του Χάρτη, από το άρθρο 298 ΣΛΕΕ, από τις γενικές αρχές δικαίου και από τον εσωτερικό κανονισμό του καθού.

3. Τρίτος λόγος: Ελλιπής αιτιολογία της προσβαλλομένης απόφασης
 - Η προσβαλλόμενη απόφαση δεν περιέχει επαρκή αιτιολογία: ειδικότερα η αιτιολογία δεν συναρτάται με τη συγκεκριμένη περίπτωση ούτε με τους εκτιθέμενους βασικούς ισχυρισμούς στο πλαίσιο της αναλογικότητας/διακριτικής ευχέρειας.
 - Ο υπολογισμός της ετήσιας συνεισφοράς δεν είναι εξάλλου κατανοητός.
4. Τέταρτος λόγος: Προσβολή του θεμελιώδους δικαιώματος σε αποτελεσματική ένδικη προστασία (άρθρο 47, παράγραφος 1, του Χάρτη) δεδομένου ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν μπορεί να επανεξετασθεί
 - Η ελλιπής αιτιολογία της προσβαλλομένης απόφασης δυσχεραίνει σημαντικά τον δικαστικό έλεγχο για την προσφεύγουσα.
 - Το καθού παραβιάζει ιδίως την αρχή της εκατέρωθεν ακροάσεως, βάσει της οποίας οι διάδικοι πρέπει να συζητούν κατ' αντιμωλιαν τόσο τις πραγματικές όσο και τις νομικές περιστάσεις που είναι αποφασιστικές για την έκβαση της διαδικασίας.
5. Πέμπτος λόγος: Η εφαρμογή του δείκτη IPS (Institutional Protection Scheme) του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63 (!) της Επιτροπής αντιβαίνει σε υπέρτερης ισχύος κανόνες δικαίου
 - Κατά την έκδοση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63 ως κατ' εξουσιοδότηση πράξης κατά την έννοια του άρθρου 290 ΣΔΕΕ, η Επιτροπή δεν διαθέτει κανένα περιθώριο εκτιμήσεως που να συνεπάγεται περιορισμένο δικαστικό έλεγχο. Το ίδιο ισχύει για την εφαρμογή του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου από το καθού.
 - Κατά την εφαρμογή του δείκτη IPS δεν ελήφθη υπόψη η σημασία του γεγονότος ότι η προσφεύγουσα είναι μέλος στο θεσμικό σύστημα προστασίας του Sparkassen-Finanzgruppe.
 - Βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63, το καθού όφειλε να λάβει επίσης υπόψη το μικρό ενδεχόμενο εξυγίανσης του σχετικού ιδρύματος και επομένως την προσφυγή στο Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης τηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας.
6. Έκτος λόγος: Η λήψη υπόψη του συνολικού ανοίγματος στα παράγωγα στο πλαίσιο του δείκτη κινδύνου «Εμπορικές δραστηριότητες, εκτός ισολογισμού ανοίγματα, παράγωγα, πολυπλοκότητα και δυνατότητα εξυγίανσης» αντιβαίνει σε υπέρτερης ισχύος κανόνες δικαίου
 - Σύμφωνα με την αρχή της ευθυγράμμισης προς το προφίλ κινδύνου, το καθού όφειλε, κατά τη συνεκτίμηση του συνολικού ανοίγματος στα παράγωγα στο πλαίσιο του άρθρου 6, παράγραφος 5, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', και του άρθρου 7, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α' του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63, να λάβει υπόψη ότι, στην περίπτωση της προσφεύγουσας, το σύνολο των παραγώνων πρέπει να καταλογίζεται στα στοιχεία του ενεργητικού που δεν προορίζονται για εμπορικές πράξεις και εξυπηρετεί αποκλειστικά ασφαλιστικούς σκοπούς.
7. Έβδομος λόγος: Η εφαρμογή του πολλαπλασιαστική προσαρμογής κινδύνου αντιβαίνει σε υπέρτερης ισχύος κανόνες δικαίου
 - Κατά τον καθορισμό του πολλαπλασιαστική προσαρμογής κινδύνου, το καθού όφειλε να λάβει υπόψη το χαμηλού κινδύνου επιχειρησιακό μοντέλο της προσφεύγουσας, ως τράπεζας ενυπόθηκης πίστης χωρίς χαρτοφυλάκιο συναλλαγών, και την πολύ μικρή πιθανότητα πτώχευσής της, σύμφωνα με την αρχή της ευθυγράμμισης προς το προφίλ κινδύνου και την κατοχυρωμένη στο άρθρο 16 του Χάρτη επιχειρηματική ελευθερία.
8. Όγδοος (επικουρικώς προβαλλόμενος) λόγος ακυρώσεως: Το άρθρο 7, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63 αντιβαίνει σε υπέρτερης ισχύος κανόνες δικαίου
 - Δεδομένου ότι το άρθρο 7, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63 προβλέπει σχετική στάθμιση του δείκτη IPS, η διάταξη αυτή παραβιάζει την γενική αρχή ισότητας του άρθρου 20 του Χάρτη και την αρχή της αναλογικότητας, καθότι τα ιδρύματα, τα οποία χαίρουν της ίδιας ασφάλειας και επομένως έχουν την ίδια πιθανότητα πτώχευσης, ενδέχεται να υφίστανται διαφορετική μεταχείριση.
9. Ένατος λόγος: Ο ορισμός των «Διατραπεζικών καταθέσεων» κατά το Παράρτημα I, Βήμα 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63 αντιβαίνει σε υπέρτερης ισχύος κανόνες δικαίου
 - Ο προβλεπόμενος στο Παράρτημα I, Βήμα 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63 ορισμός των «Διατραπεζικών καταθέσεων» είναι παράνομος, καθότι βάσει αυτού αξιόγραφα που είναι ουδέτερα από άποψη κινδύνου, όπως ονομαστικοί ενυπόθηκοι τίτλοι, λαμβάνονται επίσης υπόψη για τον υπολογισμό του δείκτη κινδύνου «Διατραπεζικά δάνεια και καταθέσεις» αυξάνοντάς τον.

10. Δέκατος λόγος: Η ταξινόμηση βάσει του Παραρτήματος I, Βήμα 2, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63 αντιβαίνει σε υπέρτερης ισχύος κανόνες δικαίου

— Η ταξινόμηση βάσει του Παραρτήματος I, Βήμα 2, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63 είναι παράνομη, καθότι ο μικρός αριθμός κλάσεων και ο ίδιος αριθμός ιδρυμάτων ανά κλάση δεν επιτρέπουν να ληφθεί επαρκώς διαφοροποιημένα υπόψη το προφίλ κινδύνου κάθε ιδρύματος, όπως της προσφεύγουσας.

(¹) Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2015/63 της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 2014, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τις εκ των προτέρων συνεισφορές σε χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης (ΕΕ 2015, L 11, σ. 44).

Προσφυγή της 8ης Ιουλίου 2020 — Sedus Stoll κατά EUIPO — Karpes (Sedus ergo+)

(Υπόθεση T-429/20)

(2020/C 279/74)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sedus Stoll AG (Dogern, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Goldmann και J. Thomsen, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Wolfgang Karpes (Bochum, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα την καταχώριση του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Sedus ergo+ — Υπ' αριθ. 144 074 98 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 12ης Μαρτίου 2020 στην υπόθεση R 1303/2019-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προβαλλόμενη απόφαση·
- να απορρίψει την προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών στην υπόθεση B 2 618 984, και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και να καταδικάσει τον δυνητικώς παρεμβαίνοντα (Wolfgang Karpes) στα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 9ης Ιουλίου 2020 — KV κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-430/20)

(2020/C 279/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: KV (εκπρόσωπος: M. Velardo, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της 23ης Μαΐου 2019 με την οποία ο προσφεύγων αποκλείστηκε από τον διαγωνισμό EPSO/AD/371/19 λόγω έλλειψης επαγγελματικής πείρας·
- να ακυρώσει την απόφαση της 19ης Σεπτεμβρίου 2019 με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα επανεξέτασης του αποκλεισμού του προσφεύγοντος από τον διαγωνισμό EPSO/AD/371/19·
- να ακυρώσει την απόφαση της ΑΔΑ, της 31ης Μαρτίου 2020, με την οποία απορρίφθηκε η ένσταση που άσκησε ο προσφεύγων δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ.

Ο προσφεύγων ζητεί επίσης από το Γενικό Δικαστήριο να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, καθόσον δεν ελήφθησαν υπόψη τα τρία έτη επαγγελματικής πείρας του προσφεύγοντος στον τομέα της επικοινωνίας.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση της προκήρυξης του διαγωνισμού, καθόσον η εξεταστική επιτροπή έθεσε κριτήρια αξιολόγησης των υποψηφίων που δεν συνάδουν με την προκήρυξη του διαγωνισμού, απαιτώντας, ιδίως, ειδική επαγγελματική πείρα στον τομέα της επικοινωνίας.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της ισότητας, καθόσον η εξεταστική επιτροπή, αξιολογώντας τους υποψηφίους βάσει κριτηρίων διαφορετικών από εκείνων που είχαν καθοριστεί στην προκήρυξη του διαγωνισμού, δεν διαφύλαξε την τήρηση της αντικειμενικότητας και της αμεροληψίας κατά την εξέταση της επαγγελματικής πείρας των υποψηφίων.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης, καθόσον η EPSO δεν διευκρίνισε με αναφορές σε πραγματικά περιστατικά για ποιον λόγο η πείρα του προσφεύγοντος δεν πληροί τα κριτήρια που καθορίζονται στην προκήρυξη του διαγωνισμού.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της ισότητας των μερών της διαδικασίας, καθόσον η EPSO, μη παρέχοντας επαρκή αιτιολογία, δεν παρέσχε στον προσφεύγοντα τη δυνατότητα να αναπτύξει καταλλήλως τις αιτιάσεις του ήδη με την υποβολή της ένστασής του.

Προσφυγή της 9ης Ιουλίου 2020 — UniCredit Bank κατά ΕΣΕ

(Υπόθεση T-431/20)

(2020/C 279/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: UniCredit Bank AG (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: F. Schäfer, H. Großerichter και F. Kruis, δικηγόροι)

Καθού: Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (ΕΣΕ)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης, της 15ης Απριλίου 2020, για τον υπολογισμό των εκ των προτέρων συνεισφορών προς το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης για το έτος 2020 (SRB/ES/2020/24) συμπεριλαμβανομένων των παραρτημάτων της, καθόσον η προσβαλλομένη απόφαση αφορά την προσφεύγουσα·
- να καταδικάσει το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση ουσιώδους τύπου και προσβολή του δικαιώματος χρηστής διοικήσεως, καθότι η προσβαλλομένη απόφαση και τα παραρτήματά της I και II δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένα βάσει του άρθρου 296, εδάφιο 2, ΣΛΕΕ και του άρθρου 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης).
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση ουσιώδους τύπου και προσβολή του δικαιώματος χρηστής διοικήσεως του άρθρου 41, παράγραφος 2, στοιχείο β', του Χάρτη, καθότι η προσφεύγουσα δεν διατύπωσε την άποψή της πριν από την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, η οποία έχει ως αντικείμενο ένα δυσμενές για αυτήν ατομικό μέτρο.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παράβαση ουσιώδους τύπου και προσβολή του δικαιώματος αποτελεσματικής προσφυγής του άρθρου 47, παράγραφος 1, του Χάρτη, καθότι είναι πρακτικά αδύνατο να υποβληθεί η ακρίβεια του περιεχομένου ορθότητα της αποφάσεως σε αποτελεσματικό δικαστικό έλεγχο.

Προσφυγή της 6ης Ιουλίου 2020 — ΚΥ κατά Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση T-433/20)

(2020/C 279/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ΚΥ (εκπρόσωπος: J.-N. Louis, δικηγόρος)

Καθού: Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τη σιωπηρή απόφαση της 17ης Σεπτεμβρίου 2019, η οποία επιβεβαιώθηκε με τη ρητή απόφαση της 10ης Οκτωβρίου του ίδιου έτους, περί απορρίψεως της αιτήσεως επιστροφής του μη αναγνωρισθέντος μέρους των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων τα οποία είχε αποκτήσει η προσφεύγουσα πριν από την ανάληψη υπηρεσίας στην Ένωση και τα οποία μεταφέρθηκαν στο καθεστώς συντάξεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση του καθήκοντος μέριμνας. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι, σύμφωνα με το καθήκον μέριμνας που υπέχει, ένα θεσμικό όργανο της Ένωσης υποχρεούται να ενημερώσει τον υπάλληλο όχι μόνον για τον κανόνα περί ελαχίστου ορίου διαβιώσεως και για τις συνέπειές του στον υπολογισμό της συντάξεως, αλλά και για τη δυνατότητα να καθυστερήσει τη μεταφορά των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων του έως τη θεμελίωση των πραγματικών δικαιωμάτων του για τη χορήγηση συντάξεως.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται αδικαιολόγητος πλουτισμός. Η προσφεύγουσα φρονεί ότι η άρνηση επιστροφής του μέρους των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που μεταφέρονται στο καθεστώς της Ένωσης, το οποίο δεν ελήφθη υπόψη κατά την εκκαθάριση των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων, μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα αδικαιολόγητη ιδιοποίηση και, επομένως, αδικαιολόγητο πλουτισμό της Ένωσης, καθώς και αδικαιολόγητη μείωση της περιουσίας του οικείου υπαλλήλου.

Προσφυγή της 10ης Ιουλίου 2020 — Sedus Stoll κατά EUIPO — Kappes (Sedus ergo+)**(Υπόθεση T-436/20)**

(2020/C 279/78)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Sedus Stoll AG (Dogern, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Goldmann και J. Thomsen, δικηγόροι)*Καθού:* Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)*Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών:* Wolfgang Kappes (Bochum, Γερμανία)**Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO***Αιτούσα την καταχώριση του επίδικου σήματος:* Η προσφεύγουσα*Επίδικο σήμα:* Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Sedus ergo+ — Υπ' αριθ. 15 958 374 αίτηση καταχώρισεως*Διαδικασία ενώπιον του EUIPO:* Διαδικασία ανακοπής*Προσβαλλόμενη απόφαση:* Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 12ης Μαρτίου 2020 στην υπόθεση R 2194/2018-1**Αιτήματα**

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να απορρίψει την προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών στην υπόθεση B 2 863 929, και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και να καταδικάσει τον δυνητικώς παρεμβαίνοντα (Wolfgang Kappes) στα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 13ης Ιουλίου 2020 — Ultrason κατά EUIPO (ULTRASUN)**(Υπόθεση T-437/20)**

(2020/C 279/79)

Γλώσσα διαδικασίας: γερμανική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Ultrason AG (Ζυρίχη, Ελβετία) (εκπρόσωποι: A. von Mühlendahl και H. Hartwig, δικηγόροι)*Καθού:* Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)**Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO***Επίδικο σήμα:* Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ULTRASUN — Υπ' αριθ. 17 898 794 αίτηση καταχώρισεως*Προσβαλλόμενη απόφαση:* Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 27ης Απριλίου 2020 στην υπόθεση R 1453/2019-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα συμπεριλαμβανομένων αυτών στα οποία υποβλήθηκε στο πλαίσιο της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 15ης Ιουλίου 2020 — Τεμπόρα κατά Κοινοβούλιο

(Υπόθεση T-450/20)

(2020/C 279/80)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Tempora (Forest, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: A. Delvaux και R. Simar, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή·
- να ακυρώσει την απόφαση άγνωστης ημερομηνίας με την οποία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αποφάσισε να αναθέσει τη σύμβαση στην SPRL IMAGINA EU·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής κατά της απόφασης ανάθεσης σε άλλον υποψήφιο της σύμβασης στο πλαίσιο της πρόσκλησης για την υποβολή προσφορών με αριθμό COMM/AWD/2019/421, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 15.2 της συγγραφής υποχρεώσεων, των καθηκόντων επιμέλειας και ακρίβειας, παραβίαση των αρχών της ισότητας, του ανταγωνισμού και της διαφάνειας, παράβαση του άρθρου 170, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 2018/1046 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 2018, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης, την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1296/2013, (ΕΕ) αριθ. 1301/2013, (ΕΕ) αριθ. 1303/2013, (ΕΕ) αριθ. 1304/2013, (ΕΕ) αριθ. 1309/2013, (ΕΕ) αριθ. 1316/2013, (ΕΕ) αριθ. 223/2014, (ΕΕ) αριθ. 283/2014 και της απόφασης αριθ. 541/2014/ΕΕ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 (ΕΕ 2018, L 193, σ. 1) (στο εξής: κανονισμός 2018/1046). Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται συναφώς ότι το Κοινοβούλιο όφειλε να της αναθέσει τη σύμβαση, καθόσον η SPRL IMAGINA EU δεν διέθετε επαρκή οικονομική και χρηματοοικονομική ικανότητα και, επομένως, δεν μπορούσε να επιλεγεί.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του σημείου 23 του παραρτήματος I του κανονισμού 2018/1046, καθώς και του άρθρου 16 της συγγραφής υποχρεώσεων, παραβίαση των αρχών της ισότητας, του ανταγωνισμού και της διαφάνειας και παράβαση των καθηκόντων επιμέλειας και ακρίβειας. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι τιμές που υπέβαλε η SPRL IMAGINA EU με την προσφορά της είναι αφύσικα χαμηλές και δεν μπορούσαν να γίνουν δεκτές.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων
της Ευρωπαϊκής Ένωσης
L-2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL